77STE JAARGANG No. 10428 — ZATERDAG 21 MEI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Chroesjtsjef (minder fel) verordonneert:

Kwestie Berlijn opgeschort tot een volgende topgesprek

Premier Chroesjtsjef heeft op een massabijeenkomst in Oostberlijn verklaard dat, nu de topconferentie zes tot acht maanden is uitgesteld, het verstandig zou zijn nog wat te wachten voordat actie inzake een Duits vredesverdrag wordt ondernomen. Hij zei, dat de huidige toestand in Berlijn zal moeten worden gehandhaafd tot de grote vier bijeenkomen.

Hij zei: Als wij niet dezelfde taal kunnen vinden als president Eisenhower, dan zullen wij wachten op de volgende president.

De Russische premier, die vergezeld werd door zijn minister van defensie, Malinofski, sprak tot ongeveer 10.000 mensen, die samengepakt waren in het Sportpaleis. Duizenden stonden buiten op het plein via luidsprekers te luisteren naar de rede die ook door de televisie werd uitgezonden.

Chroesjtsjef zei dat de conferentie niet doorging wegens de uitdagende acties van de V.S.

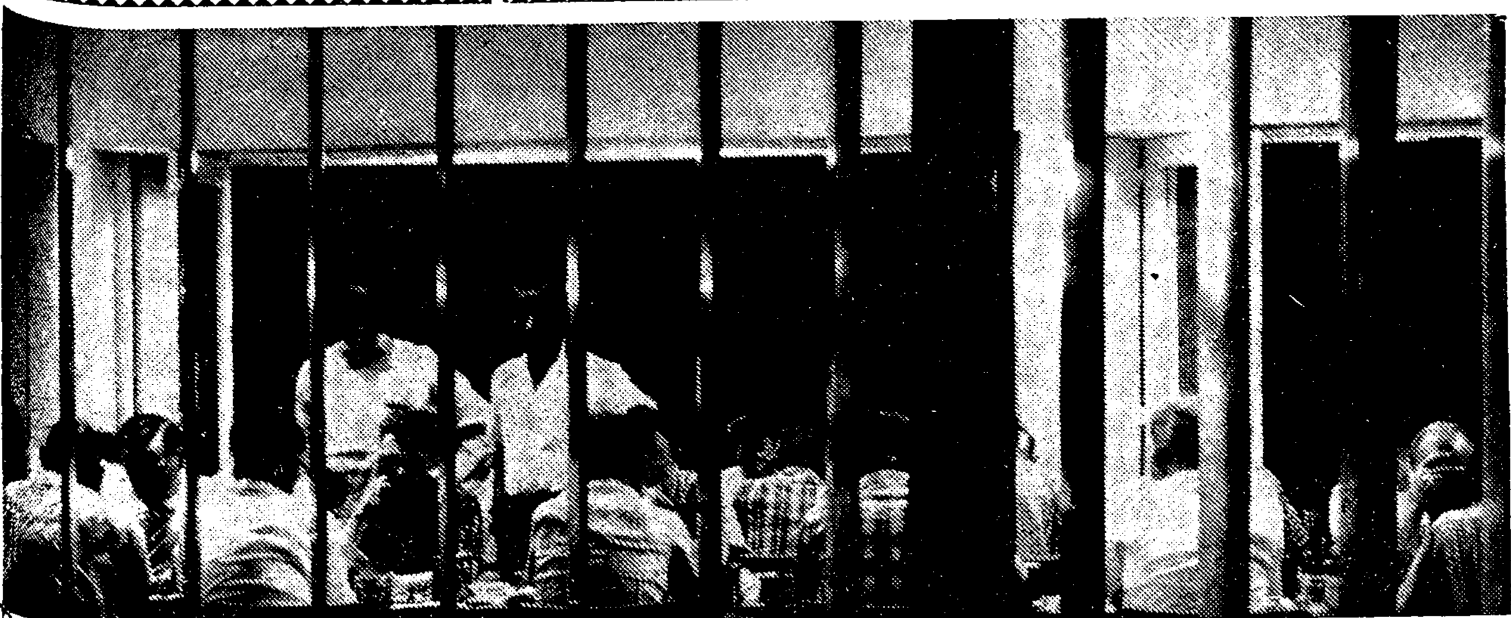
De Sovjet-Unie had alles gedaan om moeilijkheden bij het begin der conferentie te voorkomen.

De belangrijkste kwestie is nu hoe de wereld er in de volgende zes tot acht maanden zal uitzien. Wij zullen moeten onderhandelen met onze vrienden in andere socialistische staten. En dat zullen wij doen. Wij zullen niets doen wat de internationale situatie achteruit doet gaan en slechts de tijd van de koude oorlog terugbrengt. De Sovjet-Unie zal in tegendeel alles doen om verbetering van de betrekkingen tussen de landen te verkrijgen.

De situatie in de Sovjet-Unie en in de andere socialistische landen is zeer stabiel en wordt steeds beter. Het Amerikaanse volk streeft evenals andere volken naar vrede. Er waren presidenten in de V.S., die in de hele wereld zeer geacht werden. Het zijn Washington, Lincoln, Jefferson en Franklin Roosevelt. Wij mengen ons niet in binnenlandse zaken van de V.S. Wij zouden dat niet doen als wij dat konden. Het is duidelijk dat de Amerikaanse politiek belangrijk is voor de wereld. Het is de machtigste staat van de kapitalistische wereld, zei Chroesjtsjef. Hij vervolgde:

De vraag is of het nu het tijdstip is voor een sluiten van een credesverdrag met de D.D.R.? De V.S. deden hetzelfde met Japan. Wij zijn tot slotsom gekomen, dat de steeds ruimere ontplooiing van de krachten van de vrede zullen overwinnen. Wij willen geloven, dat de topbijeenkomst over zes tot acht maanden zal worden gehouden. Onder deze omstandigheden is het verstandig een beetje te wachten en alle pogingen te doen om een oplossing voor de bestaande kwesties door de vier mogendheden te vinden.

Daarom zal de bestaande toestand in Duitsland en west-Berlijn voor deze periode worden gehandhaafd.

Dit is geen foto van gevangenen, die triest gestemd, aan hun water en brood bezig zijn terwijl twee bewakers een oogje in het zeil houden, maar een prent van de gisteren gehouden schaakwedstrijden op Rustenburg, waarbij onze fotograaf door de shutters 'peepte' om de heren niet te storen...

Vreemde gang van zaken

Dezer dagen heeft zich een ironische samenloop van omstandigheden voorgedaan bij uiterste pogingen om de ogen van twee door kanker aangetaste kinderen te redden. Terwijl een tweejarig Israëlisch jongetje per speciaal vliegtuig naar Engeland werd overgebracht waar men zou pogen zijn enig overgebleven oog te behouden werd door een ziekenhuis in Jeruzalem meegedeeld dat men er daar in geslaagd was het ene overgebleven oog van een aan dezelfde ziekte lijdend driejarig Perzich meisje te redden, dat per vliegtuig naar Israël was gebracht nadat haar geval door Perzische. Franse en Duitse dokters was opgegeven. Het ene oog van het meisje was reeds weggenomen toen het, op de leeftijd van acht maanden, een kwaadaardig gezwel vertoonde. (Twee zusjes van haar waren aan dezelfde kwaal overleden). De Israëlische dokters aan het Hadassah ziekenhuis van de Hebreeuwse universiteit van Jeruzalem pasten kobalt isotooptherapie toe en gebruikten speciale foto elektrische toestellen.

Aruba - bank

Kassier er met f25.250,-vandoor

Hij heeft zich intussen gemeld, heeft bekend en is ingesloten

Eerst thans is een (deel alvast van een) boekje opengedaan over de vermissing — op maandag 13 mei j.l. — van niet minder dan f. 25.250.— bij de Aruba-bank. De kassier op wie meteen de verdenking viel nadat hij spoorloos bleek te zijn, is gearresteerd op het moment dat hij drie dagen later — donderdag om een uur in de nacht — zichzelf kwam aangeven bij de politiewacht van Oranjestad. Ook de schoonvader van de man is aangehouden.

Onze redaktrice op Aruba meldt het volgende. Op de Aruba bank pleegt men iedere dag de kas te controleren. Men deed dat maandag ook en met extra zorg toen men tot de ontdekking was gekomen, dat de kassier tot des morgens twaalf uur op kantoor was geweest en des middags niet was teruggekomen zonder dat men wist waar hij was. Spoedig kwam het tekort voor de dag. Niet minder dan ƒ 25.250.—. De recherche werd gewaarschuwd om de kassier, zekere J.V.W. — 33 jaar en drie jaar bij de bank in dienst — op te sporen. Zulks leverde geen resultaat op. De man was nergens te vinden.

Totdat hij zich dus in het donker van de donderdagnacht kwam melden. Hij vertelde eerst het verhaal, dat hij het geld inderdaad had weggenomen, doch dat het hem weer ontstolen was. Uiteraard twijfelde de politie. Later kwam er een ander verhaal uit de bus. Hij had een deel van het geld begraven op Madiki en een ander deel op Santa Cruz. Hij had geld gegeven aan zijn vrouw en aan de vader van zijn vrouw. De politie zoekt nu uit wat er van die laatste bekentenis kan worden bevestigd.

De kassier was enige tijd geleden door de bank directie ontslag aangezegd. Om welke reden is niet bekend.

visie op het wereldgebeuren

Democraten gaan tot de aanval over

De democraten in de Verenigde Staten zijn tot de aanval overgegaan over de houding van president Eisenhower en zijn regering in de kwestie van het luchtincident boven Rusland, maar zij houden vol, dat het voorval geen verdeeldheid moet brengen in de Verenigde Staten.

In Chicago verklaarde Adlai Stevenson, tweemaal kandidaat voor het presidentschap, dat Chroesjtsjef de topconferentie in Parijs had getorpedeerd, maar dat men moet erkennen, dat het de Amerikaanse regering was, die hem de wapenen daartoe in handen gaf. Stevenson zei, dat men deze zaak niet tot vergetelheid moet doemen onder het voorwendsel, dat zij een gevaar oplevert voor de nationale eenheid. Volgens hem heeft onderhandeling met Rusland geen kans van slagen, wanneer de republikeinse partij aan het bewind blijft.

Op hetzelfde banket, waar Stevenson sprak, voerde ook het woord Chester Bowles, democratisch lid van het huis van afgevaardigden en oud ambassadeur in India. Deze drong aan op een algehele herziening van het buitenlandse beleid der Verenigde Staten.

Bowles zei, dat de eenheid in het land niet in de weg moet staan aan opbouwende kritiek over de jongste gebeurtenissen, die de grote leemten, die in onze buitenlandse politiek bestaan, blootlegden. In de politiek van de republikeinse regering ontbraken volgens spreker plannen op lange termijn, coordinatie tussen de verschillende diensten, geduldige onderhandeling en juiste leiding. In plaats daarvan leunde men steeds meer op het persoonlijke prestige van de president, op het morele prestige van de natie en tenslotte op goed geluk.

Bowles verklaarde, dat de Verenigde Staten zich de gevaarlijke gewoonte eigen maken om niet in intelligente discussie te treden over het buitenlandse politiek om vermeende redenen van nationale eenheid.

Bowles staat aan het hoofd van een commissie, die het verkiezingsprogram van de democratische partij moet opstellen.

Westen ietwat opgelucht

Westelijke waarnemers in Parijs toonden zich opgelucht over de rede va Chroestsjef in oost Berlijn. Maar vele westelijke staatslieden twijfelen of het mogelijk zal zijn de internationale toestand zes tot acht maanden te bevriezen zoals hij kennelijk wil.

Waarnemers herinnerden eraan, dat het Chroesjtsjef was die west Berlijn tot een brandende kwestie maakte in november 1958 toen hij zei dat het statuut binnen zes maanden moest worden gewijzigd. Nu zegt hij, dat de toestand in Berlijn zes of acht maanden gehandhaafd moet worden.

Algemeen meent men toch de internationale situatie niet verbetert doch eerder neigt achteruit te gaan.

Confetti en rozen voor Eisenhower

Weer een Amerikaans vliegtuig vermist

President Eisenhower is vrijdag uit Parijs in Washington teruggekeerd, waar hem een uitbundig ontvangst ten deel viel. Op het vliegveld waren zijn vrouw, leden van het kabinet, diplomaten, congresleiders en andere belangstellenden — in totaal duizend mensen — ter begroeting aanwezig.

De ambtenaren en de schoolkinderen hadden een deel van de dag vrij gekregen opdat zij langs de 30 km lange weg naar het Witte Huis konden gaan staan.

Bij het Witte Huis stonden 20.000 mensen. De laatste zes kilometer legde de president staande in een open auto af, met zijn vrouw en zijn zoon John naast zich. Hier en daar stonden de mensen tien rijen dik, juichend en applaudiserend. Uit kantoren langs de route werden papiersnippers en confettie geworpen. Op een punt werden zelfs rozen op straat gestrooid. Aan een erepoort, gevormd door twee brandweerladders, stond te lezen: Dank U, president.

De president zei bij aankomst dat het een raadsel is waarom de Russen het nodig vonden het incident met de U-2 zo te overdrijven.

Wij moeten dergelijke incidenten, die meer dan vervelend en soms werkelijk lastig kunnen zijn, vermijden. Zo werd mij bijvoorbeeld vandaag, een half uur voordat wij landden, gemeld, dat er in west-Duitsland een C-47 wordt vermist. Dit is een ongewappend langzaam vliegtuig en het kan beslist niet voor militaire doeleinden zijn gebruikt. Ik geloof dat er negen passagiers aan boord waren.

Het was hier en daar slecht weer en de route van het toestel leidde tot dicht bij de oost-Duitse grens, aldus de president.

Zonder het merk toestel te noemen is intiussen uit Berlijn gemeld dat een Amerikaans vliegtuig gisteren in Brunshaven in oost Duitsland, ongeveer dertig kilometer van de west Duitse grens is geland. De inzittenden zijn ongedeerd. Zij zijn overgebracht naar het plaatselijke Russische hoofdkwartier.

Volgens de oost-Berlijnse radio zijn ze gearresteerd.

Molotof weer aan het woord

De Russische oud-minister van buitenlandse zaken, Molotof, die tweede man was tijdens het bewind van Stalin, heeft in een toespraak tot duizenden mensen in de hoofdstad van buiten-Mongolië de aanvalsdaad van de Verenigde Staten gehekeld.

Het is de eerste keer, dat Molotof in het openbaar sprak sinds hij uit alle regeringsfuncties werd ontheven en als ambassadeur naar Mongolië werd verbannen.

„SPIDO" is terecht

De knalgele speedboat van de familie S., die verleden jaar op tweede Pinksterdag aan de Jeramibaai werd ontvreemd is terecht. Het bootje is ergens op zee, dobberend en wel, zonder bemanning en zonder motor, door een schip opgepikt en naar Newston in Texas gesleept. Het bootje is blijkbaar aan de kust van Texas gevonden.

Men neemt aan, dat het bootje aan zijn lot is overgelaten nadat men er de motor van heeft gedemonteerd, maar het kan evengoed zijn dat het scheepje schipbreuk heeft geleden en de motor door de golven zou zijn losgeslagen. Dat zoekt men dus nog nader uit.

Het bootje zelf blijkt intussen te zijn 'vrij' gegeven, zodat de familie S. binnenkort weer 'in de vaart' kan.

Spreek ik met de Amigoe

De reeds gepubliceerde route voor de K.S.C.-wandelmars op maandag 6 juni as. is door de autoriteiten goedgekeurd. Ook de schoolbesturen gaven toestemming. Op verzoek van de politie is de tijd van de start later gezet. De start is op de speelplaats van de Marnixschool, Rio Canario. Voor de senioren om 13.30 uur en voor de junoren om 14.00 uur. De finish is bij de St Antoniusschool te Sta Maria. Daar is een koele dronk verkrijgbaar voor zes plak. Nog enkele groepen krijgen de medaille van de vorige wandelmars. Deze zijn direct nabesteld, doch nog niet aangekomen. Zo gauw als deze medailles er zijn, krijgt u ze thuis bezorgd.

o—O—o

Bezoekt de MISS CLAIROL demonstratie in Hotel Curaçao Intercontinental op zaterdag 21 mei.

Gisteravond is er een vergadering gehouden in het Cultuurcentrum ter oprichting van een Antilliaanse bond van handels- en kantoorpersoneel. De vergadering begon met vijftien personen. Bij het vormen van het vormen van het voorlopig bestuur waren zeggen en schrijven zeven mensen overgebleven. Er blijkt dus weinig belangstelling voor een dergelijke bond te bestaan, terwijl het toch alleen maar in het voordeel van al het personeel is. Maandag aanstaande komt het voorlopig bestuur bijeen in Casa Syndical om de zaak door te zetten, want de bond móét en zál er komen!!

o—O—o

Aanstaande woensdag 25 mei wordt er in Asiento een concert voor de jeugd gegeven, dat om half negen begint. Gespeeld worden uitsluitend werken van Mozart, onder meer een piano- en vioolsonate. Een groepje meisjes onder leiding van Cocky van Oost zal een menuet dansen; daarna zal Cocky van Oost zelf een solo dansen, uiteraard ook bij Mozartklanken. Aangezien dit het eerste avondconcert voor de jeugd is en iedere jongen en meisje verwacht wordt, heeft het bestuur besloten (om vervoermoeilijkheden te voorkomen) ouders en andere volwassenen ook toegang te verlenen. Toegangsprijs per kind is ƒ 0.50; volwassenen 1,—. Het concert gaat uit van het comité „Jeugdconcerten".

o—O—o

In het kader van de Jeugdzorgweek, welke zal worden gehouden van 23 tot 29 mei as., zal hedenmiddag om 13.15 uur een vraaggesprek worden uitgezonden via de Curom tussen de voorzitter van de Stichting Jeugdzorg Curacao, de heer Ivan Moreno, en zuster Pieron, directrice van de Casa Cuna op Berg Altena, en mej. Albers, directrice van de Casa Manita aan de Penweg.

(Vervolg naar pagina 2.)

Boycot van Tarzan

De Afrikaans-Aziatische landen hebben de oorlog verklaard aan Tarzan. De algemene secretaris van de vaste commissie van de Afrikaans-Aziatische solidariteitsconferentie, Joesef el Sebal, verzocht de bioscopen in alle aangesloten landen om Tarzan films te boycotten.

El Sebai zegt, dat men in deze films steeds een blanke Tarzan ziet, die het op moet nemen tegen gekleurde wilden, die op het punt staan een blank meisje te folteren of te verslinden. El Sebai vraagt zich af, wat de toeschouwers in New York, Londen of Parijs ervan zouden denken, als zij Afrikaanse of Aziatische films zagen, waarin een zwarte of gele Tarzan Europese wilden te lijf gaat, die een gekleurd meisje naar het leven staan.

Gisteren, op de 58ste verjaardag van de Cubaanse Onafhankelijkheid, Cuba's nationale feestdag, brachten de Heer R. J. Caballero en Mevrouw Caballero namens de Cubaanse kolonie hier ter stede, in gezalschap van de Consul van Cuba, de Heer R. A. C. Henriquez een bezoek aan het Sint Elisabethgasthuis om aan de baby die daar op die dag het eerst geboren was een grote mand met baby benodigdheden cadeau te doen. De gelukkige was Roberto Bernardino Statia van Bonaire; een aardige bijzonderheid is dat de babykleertjes door Mevrouw Caballero persoonlijk vervaardigd zijn.

Ecuador sluit de grens met Peru

Het Peruaanse ochtendblad „La Prensa" meldt, dat Ecuador zijn grens met Peru nagenoeg heeft gesloten en dat een grote actie tegen Peru is ontketend in verband met de komende verkiezingen in Ecuador.

De controle van de grenswacht aan de Ecuatoriaanse kant van de internationale brug te Aguas Verdes is dermate verscherpt, dat het verkeer tussen beide landen praktisch tot stilstand is gekomen, aldus het blad.

Deze beperkingen hebben een averechts effect op de bouw van het zuidelijk deel van de pan-Amerikaanse weg en zijn temeer ongelegen, omdat eerstdaags het inter-Amerikaans congres voor wegenaanleg bijeenkomt.

Het blad, dat geleid wordt door de Peruaanse eerste minister, Pedro Beltran, wijst erop, dat deze gang van zaken het gevolg is van een grote actie tegen Peru, die in Ecuador wordt gevoerd in verband met de komende verkiezingen in het noordelijke buurland.

Grote brand bij Brasilia

Bij een grote brand in de omgeving van Brasilia, de nieuwe hoofdstad van Brazilië, zijn meer dan dertig huizen in de as gelegd. Vier kinderen kwamen in de vlammen om en verschillende volwassenen werden gewond. De brand brak uit in een geïmproviseerd woonoord voor arbeiders, die aan de bouw van de nieuwe stad bezig zijn.

Amigoe di Curacao 1910

De Prins Willem V

Moet 10 Mei te Amsterdam aankomen en zal 13 Mei weer naar de West terug keeren. De Eerw. Pater van der Veer en Gijlswijk zullen dus per „Prins Willem V de reis naar Curacao maken.

Mooi natuurverschijnsel

Heden morgen omstreeks half vijf kon men rondom de komeet van Halley verschillende vonkenspattingen waarnemen, alsof er telkens vuurpijlen werd opgelaten.

Koloniale Raad

Wegens het vergevorderd uur werd de behandeling der begroting op Woensdag 11 geschorst bij art. 38 en zal hedenavond verder worden voorgezet. Dinsdagmorgen 9 uur plechtige opening van het nieuwe zittingsjaar.

POLITIE

Argeloze slaper lag op brandende matras

Om vier uur gistermiddag werd er op Biesheuvel brand gemeld; waarschijnlijk door kortsluiting was daar bij een benzinepomp een bijna lege benzinetruck in brand gevlogen. Een voorbijganger rende naar binnen en kwam met een blusapparaat te voorschijn; ook de brandweer van Rio Canario meldde zich spoedig, zodat het vuurtje in de kiem gesmoord kon worden.

Gisteravond om half twaalf werden er twee mannen naar het politiebureau gebracht — ze waren 30 en 27 jaar — die een robbertje gevochten hadden. De een had een verwonding aan zijn linkerzij opgelopen, toen de ander hem met een mes stak. De ander vertoonde wonden aan hoofd en gezicht, waar de eerste hem met een stok had geslagen. Beide mannen moesten zich onder doktersbehandeling stellen. Een meningsverschil om zeven en een halve gulden was de oorzaak van de twist.

Gistermorgen om kwart over vijf lag een bewoonster van de Churchillweg vredig te slapen toen ze ineens een puts water over haar gezicht kreeg. Ze was uiteraard nogal geschrokken en rende naar de politie, die echter de dader niet meer vatten kon.

Op de Santa Rosaweg liep gisteren een koe — die de kans van haar leven had — links en rechts te grazen; verscheidene bloeiende struiken, die dicht langs de hekken groeiden moesten het ontgelden. De eigenaar van het vrijheidslievende dier is nog niet opgespoord. Hij kan overigens zijn eigendom op Cas Cora gaan terughalen, waar men het zolang onderdak heeft verschaft.

Vanmorgen om half vijf bevonden zich twee politieagenten op het Julianaplein, die daar een brandlucht roken. Ze gingen op onderzoek uit en troffen in een van de huizen aan het plein een man aan, die op een brandende matras rustig lag te slapen. Met een paar emmers water kon het vuur worden gedoofd, en de man gered.

Er werden gisteren 14 assistenties verleend en liefst 45 processen verbaal opgemaakt. Zes aanrijdingen veroorzaakten een schade van 1650 gulden.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

DIT WEEK-END

Cinelandia, Roxy, West-End, zie advertentie elders in dit dagblad:

CARIBE

Zaterdag 6.30 uur:
„Al Sur de Caliente' (South of caliente)
Zaterdag 8.00 uur:
„Hombre o Revolver" (Man or Gun)
Zondag 6.00 uur:
„Adventuras de Daniel Boone"
(Daniel Boone trail blazer)
Zondag 8.00 uur:
„Furia en la montañas)
(The Nagy hills)

ROYAL
Zaterdag 8.00 uur:
„Esa clase de mujer"
(That kind of woman)
Zondag 6.00 uur:
„La legion heroica"
(Fighting devil Dogs)
Zondag 8.00 uur:
„La espada de Robin Hood"
(Men of Sherwood forest)

THEATER SUFFISANT
Zaterdag 8.00 uur:
„Wichita"
in het engels met spaanse tekst.
Zondag 8.00 uur:
„The big cursus"
in het engels met spaanse tekst.

MAANDAG

CINELANDIA 7.00 en 9.00 UUR:
Optreden van het toneelgroep — Vic Sandor — Mafalda Minguel — met muzikale begeleiding van Conjunto San Jose.
in combinatie met de film
„La vida de Agustin Lara"
geheel in het spaans.
ROXY 7.00 en 9.00 UUR:
„Les tricheurs"
in het frans met hollandse tekst.
WEST-END 7.00 en 9.00 UUR:
„Around the world in 80 days"
(La vuelta al mundo en 80dias)
CARIBE 8.00 UUR:
„Ride a croocked trail"
ROYAL 8.00 UUR
„Mozart"
THEATER SUFFISANT 8.00 UUR:
in het engels met spaanse tekst.
„The loone texan"

ALLERLEI:

WEEKEND

CINE-TRUCK
Zaterdag:
Voorstelling op San Willibrordus.
Zondag: Voorstelling op Lagoen.
WACHTDIENST
GASOLINE STATIONS
Lunapark — Cardoze
Cas Coraweg — Servicenter
Berg Atena — Bakhuis
Rio Canario — Winkel en Zonen
Hato — A. N. de Castro
Cas Chiquito — v.d. Mark
Mundo Nobo — Scheidelaar
AFGIFTE BEGRAVENIS VERLOVEN:
21—22 Mei. Mevr. M. A. de Jongh, Kortijnweg 58 telefoon 24454.
VERENIGDE PROTESTANTSE GEMEENTE
Kerkdiensten Zondag 22 Mei
Emmakerk: 09.30 Ds Ter Schegget
19.30 Ds Kruyne
Fortkerk: 09.00 Ds Kruyne
19.00 Dr Meetes
In beide kerken, creche tijdens de ochtenddiensten.
GEREFORMEERDE KERK TE MUNDO NOBO
Laufferstraat 14
Kerkediensten op zondag 22 Mei:
09.30 uur: Ds A. L. Janse de Jonge (Voorbereiding Heilig Avondmaal)
19.00 uur: Ds A. L. Janse de Jonge (Creche tijdens de morgendienst).
BOTICA'S
Punda: Botica Caribe, de Ruyterkade 43 A telefoon 12777.
Otrabanda: Botica Brion, Brionplein telefoon 23222.
MEDISCHE DIENST
In het Stad-district: Dr M. L. Petit, Penstraat 260, telefoon 13382.
In het tweede distrikt: Dr H. A. W. David, Caracasbaaiweg 56, telefoon 35730.
In het derde distrikt: Dr J. M. J. Chocolaad Soto, 3de distrikt, telefoon 24200.
ZATERDAG 23.00 UUR:
Demonstratie van haarverven in Hotel Curaçao Intercontinental.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

SHELL CURACAO N.V

TELEGRAM AFDELING		
Kantoor open 07.00—18.30 Tel.		2307
A. G. Treling		
21.5 (18.30)—23.5 (07.00)	"	8186
b.g.g.	"	2400
AFDELING PERSONEEL		
Zaterdag, 21 mei 12.00 u. t/m		
Zaterdag, 28 mei 07.30 u.		
R. N. Da Silva	"	0-43240
Gosieweg 192		
b.g.g.	"	2400
MATERIALEN DIENST		
Zaterdag, 21 mei.		
Maandag, 23 mei		
A. de Jong	"	4234
b.g.g.	"	2400
MEDISCHE DIENST		
21.5 (12.30) — 23.5 (07.00):		
Dr. van Brakel	"	4522
b.g.g. ..	"	2409/2289
C.S.M. Rederij Scheepsagentschappen		
Zaterdag, 21 mei		
A. J. C. v. Romondt	"	8185
Zondag, 22 mei		
W. Punt	"	2580
b.g.g.	"	2400

BIOSCOOPPROGRAMMA
THEATER ASIENTO
Zaterdag, 21 mei
„A summer place"
Zondag, 22 mei
„Mijn hart behoort jou"
(Zwei herzen in Mai)
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

ALLERLEI:

MAANDAG
CINE-TRUCK
Voorstelling op het Mgr. Verriet Instituut.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1.)

Een herhaling van het vraaggesprek zal plaats vinden op zondagmiddag om 18.10 uur.

o—O—o

Op maandag 23 mei as. begint er een week, waarin de Stichting Jeugdzorg een beroep zal doen op uw goedgeefsheid. Helaas is dit ieder jaar weer een bittere noodzakelijkheid, willen de werken van deze bekende Stichting: de crèche Casa Cuna, het meisjestehuis Casa Manita en de drie buurthuizen, hun goede werken blijven verrichten. We weten allemaal wel, dat er op Curaçao vaak de aandacht wordt gevraagd voor een of ander liefdadig doel, maar wanneer uw eigen gezin gezond is en onder gunstige omstandigheden verkeert, dan is het niet meer dan een zedelijke verplichting met milde hand te geven aan hen, die stukken minder gelukkig zijn bedeeld. Dus nogmaals: de Stichting Jeugdzorg heeft dringend behoefte aan uw financiële steun. Ondanks het feit, dat de ouders en de overheid bijspringen, blijven de kosten voor één kind per jaar in Casa Cuna ƒ 500 — en in Casa Manita ƒ 1000,—. Op de een of andere manier moet het benodigde bedrag weer bijeen worden gebracht. Overal ter wereld wordt de jeugd, die onder minder rooskleurige omstandigheden verkeert, geholpen. Laten wij op Curaçao dan niet achterblijven!

Burgerlijke Stand

Geboren

15 mei: Ruthsel Isidro Robertha — Demetia.
17 mei: Sigfried Alejandro — Martis.
18 mei: Giana Altagracia Shamalia — Graafland; Joyceline Alejandra Rosalia — Anita; Ilene Venancia Kirindongo — Rosalina; Marvin Venancio Marten — Ambrotius.
19 mei: Royston Pedro — Candelaria; Alexander Benjamin Winklaar — Scharbay; Alice Marie Chayadi — Naar.

Ondertrouwd

20 mei: Juan Cerilio Sophia en Catharina Maria Isenia; Sixto Luis Els en Ninfa Evelyn Daal; William Alfred Lloyd en Gertrudis Patricia Lacroes; Gerold James Hodge en Bernaldine Idonia Payne; Dick Capriles en Willy Gosselaar; Edwin Joseph Efraim Maynard en Aura Edwardine Taytelbaum; Christiaan Evert Carel Winkel en Gladys Joan Eunice Statius; Emiliano Marcello en Maria Margaritha Confessor.

Overleden

13 mei: William Bird — 56 jaren.
20 mei: Antoine Auguste Faessel — 70 jaren; Herbert Ansley Rommy — 2 maanden.

Min. TROMP wel tevreden gestemd

Minister F. B. Tromp van onderwijs en volksontwikkeling in de Nederlandse Antillen, die een maand in Nederland is geweest, is op terugreis naar de Nederlandse Antillen.

In een onderhoud, dat een redakteur van het A.N.P. met hem had in het nieuwe „Europa Hotel" te Scheveningen — „heerlijk rustig en met alle comfort, op een mooie plaats" aldus de heer Tromp — zei de Antilliaanse bewindsman, dat een der voornaamste doeleinden van zijn bezoek aan Nederland was het behartigen van de belangen der Antilliaanse studerenden in Nederland, waarvoor de „Studiecommissie van de koninklijke vereniging Oost en West" grotendeels de zorg op zich heeft genomen. Het aantal Antilliaanse studerenden in Nederland neemt van jaar tot jaar toe en dit, gevoegd bij de steeds stijgende geldmiddelen, die de Antilliaanse regering, en het eilandbestuur van Aruba er daardoor aan ten koste moeten leggen. deed de wenselijkheid naar voren komen van een andere organisatievorm voor het toezicht op deze Antilliaanse jongelieden.

Met name werd gedacht aan het instellen van een autonome stichting, die rechtspersoonlijkheid zal hebben, en waarin de regering van de Nederlandse Antillen zal zijn vertegenwoordigd. De commissie krijgt dan ook meer armslag en zelfstandigheid en wordt minder afhankelijk van het hoofd- en dagelijks bestuur van de vereniging „Oost en West".

De studiecommissie voelt wel voor het denkbeeld, doch bij het bestuur der vereniging rezen enkele bezwaren, met name acht het een stichting overbodig. Mede in verband met de as. wisseling van de voorzittersfunctie der vereniging heeft het hoofdbestuur enige tijd van beraad gevraagd.

De heer Tromp heeft met het bestuur afgesproken, dat dit voor 15 Juni zijn definitieg oordeel kenbaar zal maken. De heer Tromp zei, dat de kwestie nu verder zal worden behandeld met het kabinet van de gevolmachtigde minister van de Nederlandse Antillen en hij hoopt, dat het tot een overeenkomst zal komen, opdat de historische binding, die altijd heeft bestaan tussen de vereniging, de studiecommissie en de Nederlandse Antillen, zal kunnen worden bestendigd.

Besprekingen, die minister Tromp, tezamen met de gedelegeerden der studiecommissie, met de Antilliaanse jongelui in Nederland heeft gevoerd over verschillende problemen, die zich hebben voorgedaan, hebben zeer verhelderend gewerkt, ook voor mij, aldus de heer Tromp.

Veelvuldig heeft minister Tromp overleg gepleegd met zijn Nederlandse ambtgenoot, de heer Cals en diens staatssecretaris, de heer Stubenrouch over vraagstukken, die nauw samenhangen met het onderwijs in de Nederlandse Antillen. Onder andere ging dit overleg over een erkenning in Nederland van de Antilliaanse akten U. en V. (huishoudkunde en vrouwelijke handwerken). Hiervoor werd in Nederland volledig begrip getoond. De gewenste erkenning zal vermoedelijk wel een feit worden.

Een moeilijkheid, die in de Antillen wordt ondervonden is, dat voor het behalen van sommige middelbaar onderwijs akten in de Antillen, nadat de examinandi het uit Nederland toegezonden schriftelijke gedeelte hadden gemaakt, zij de reis naar Nederland moeten maken voor het mondelinge examen, waaraan uiteraard aanzienlijke uitgaven zijn verbonden. Minister Tromp meende te kunnen zeggen, dat in de toekomst (echter dit jaar nog niet) het mondelinge gedeelte van het examen in de Antillen zal kunnen worden afgenomen, zulks wellicht in samenwerking met Suriname, bv. beurtelings mondeling examen te Paramaribo en te Willemstad.

De heer Tromp bezocht in Nederland verschillende zeevaartscholen, o.a. die te Vlissingen en te Scheveningen. Behalve de Antilliaanse regering is ook het eilandgebied Aruba bijzonder geïnteresseerd in de vestiging in de Antillen van een volledige zeevaartschool, zowel voor de nautische- als de technische opleiding. Hiervoor zijn er echter nog geen bevoegde leraren aanwezig. De stichting van een dergelijke school vereist alweer een grote kapitaalsinvestering. De heer Tromp zal na zijn terugkeer verslag uitbrengen over wat er aan de stichting van zulk een opleiding zoal vast zit. Voor een opleiding op bescheidener schaal zal men mogelijk een beroep kunnen doen op de leerkrachten van de in de Antillen bestaande technische scholen.

Minister Tromp heeft in Nederland ook enige ideeën opgedaan, die van wijder strekking zijn dan het onderwijs in de Nederlandse Antillen alleen. Dit is echter een der onderwerpen, waarover hij het beter vond, zich niet uit te laten dan nadat hij erover zal hebben gesproken met het Antilliaanse kabinet. Hetzelfde geldt ook voor onderwerpen, die hij met de Nederlandse onderwijsmensen heeft besproken, maar die nog niet genoegzaam „uit de grondverf" zijn gekomen.

In het algemeen, aldus besloot de Antilliaanse minister, kan ik zeggen, dat ik over wat ik voor de Antillen in Nederland heb kunnen bereiken, zeer tevreden ben.

Hij reist terug via New York en komt zondagavond op Aruba aan.

Kennedy weer een stap vooruit

Senator John Kennedy heeft bij de gisteren in de Amerikaanse staat Oregon gehouden voorverkiezingen voor het aanwijzen van de democratische kandidaat voor het presidentschap op de medio 1960 te houden partijconventie, een beslissende overwinning behaald op zijn medekandidaat, senator Wayne Morse, niettegenstaande deze laatste zelf een inwoner van Oregon is, terwijl Kennedy Massachusetss in de senaat vertegenwoordigt.

Alle zeventien kiesmannen, die Massachusetts op de partijconventie zullen vertegenwoordigen, zullen op Kennedy stemmen. Deze kan nu rekenen op 317½ van de 761 stemmen, die op de partijconventie op hem moeten worden uitgebracht, om hem tot democratisch kandidaat voor de in november a.s. te houden presidentsverkiezingen te maken.

OPENBARE VERKOPING

Op Dinsdag, 14 Juni a.s. des morgens om 10 uur, zal ten kantore van De N.V. De Spaar- en Beleenbank van Curacao ,Breedestraat 27 (P), alhier, ten overstaan van de ondergetekende waarnemend-notaris in het openbaar worden verkocht:

A. krachtens onherroepelijke volmacht ex artikel 1203 B.W.:

1. 2 Woonhuizen aan de Caracasbaaiweg 80 en 82, staande op eigendomsgrond ter grootte van 2016 m2,, nader omschreven in meetbrief nummer 198 van 23 december 1940.
2. 1 woonhuis plaatselijk bekend als Berg Altena 38 staande op eigendomsgrond ter grootte van 53 m2 kadastraal bekend als Stadsdistrict sectie A nummer 453.

B. wegens faillissement:
een perceel grond ter grootte van ongeveer 610 m2 gelegen in het tweede district van Curacao op Luis Paula, omschreven bij meetbrief nummer 212 van 18 november 1946, met de daarop gebouwde houten huisjes Hondurasweg 13 en 41.

De veilingscondities liggen acht dagen voor de veiling ter inzage ten kantore van notaris Mr. E. C. Henriquez, Kerkstraat 10A, Alhier.

J. A. SCHILTKAMP,
wnd. notaris.

EILANDGEBIED CURAÇAO

OPENBARE H.B.S.
PETER STUYVESANT COLLEGE

Toelatingsexamen op: 21 en 22 juni 1960

Aanmelden bij de Directeur voor zover dit niet reeds door het Hoofd der School is geschied.

De Directeur
Drs. W. de BOER.

Amigoe's kinderkrant

ONS EIGEN HOEKJE

Laat ze dan liever maar mopperen

Er was eens een koning, die heel erg veel zorgen had.

Zoveel zorgen had die koning, dat hij niet eens kon genieten van zijn mooie paleis. Van zijn mooie kleren. En van het lekkere eten, dat de kok voor hem klaarmaakte. Zelfs op zijn verjaardag nog niet.

Weet je hoe dat kwam?

De onderdanen van de koning hadden altijd allerlei wensen en klachten.

Ze zeiden dat het eten te duur was.

Dat er te veel bobbels in de straten zaten.

Ze zeiden: onze huizen zijn veel te laag.

En anderen zeiden: onze huizen zijn juist veel te hoog.

We hebben geen bruggen genoeg, vonden weer andere mensen.

En zo was het alle dagen wat anders.

Nu had de koning zich voorgenomen, om het iedereen naar de zin te maken. Dat was een geweldige taak. Daarom trok de koning met zijn ministers van dorp naar stad. Overal hield hij vergaderingen. Hij luisterde naar allerlei klachten. En hij probeerde de mensen hun zin te geven, hoe moeilijk dat soms ook was.

Als hij thuis was zat hij brieven en kranten te lezen. Er waren altijd brieven. van mensen die wat te mopperen hadden. En in de kranten stonden altijd boze stukken over wat de mensen anders wilden hebben.

Je begrijpt, dat de koningin het verschikkelijk vond, dat de koning zo hard werkte. Ze was altijd maar alleen. Nooit kwam de koning gezellig bij haar eten. Meestal nam hij in de keuken een haastig broodje uit het vuistje.

Je bent verschrikkelijk ongezellig, mopperde de koningin. Nooit gaan we samen eens uit rijden. En nooit heb je eens een poosje tijd om met me te praten.

Wacht maar vrouw, zei de koning. Als ik het al mijn onderdanen maar eens naar de zin heb gemaakt. Dan zullen we het nog eens gezellig krijgen.

Dat zal wel mopperde de koningin.

Maar de koning liet haar mopperen. Hij dacht er nooit eens aan, dat hij het de koningin toch ook naar de zin moest maken. Misschien was hij het wel vergeten. Nu ja, iedereen vergeet wel eens wat.

Zo gingen er jaren en jaren voorbij. Toen was het eindelijk zover. Er was geen enkele boze brief. Niet een ontevreden stuk stond er in de krant. En nergens in het land werd er een vergadering gehouden. Niemand had nog wat te wensen, te mopperen of te zeuren. Het eten was niet te duur en niet te goedkoop. Alle straten waren glad. De lage huizen waren hoger gemaakt. En van de huizen, die te hoog waren geweest, was een stukje afgebroken. Er waren bruggen in overvloed. Het was allemaal verschrikkelijk goed in het hele rijk.

Vrouw, sprak de koning toen plechtig, trek je mooiste mantel aan, want we gaan een rijtoer maken. Niemand van mijn onderdanen heeft nog wat te mopperen. Het is een grote dag voor mij.

Voor mij ook, zei de koningin. Ik zal ook niet meer mopperen, nu ik met je uit rijden mag.

Nu zul je eens een land vol gelukkige, tevreden mensen zien, zei de koning, terwijl ze in de koets stapten. En daar begon de tocht.

Langs alle straten en wegen stonden vrolijke mensen, die wuifden naar de koets.

Lang leve de koning, lang leve de koningin, riepen ze.

Het is heel mooi, zei de koningin. Je hebt wél goed voor je onderdanen gezorgd.

Maar de tweede dag leek het wel, of de mensen niet meer zo vrolijk keken. Ze lachten nog wel. Maar alleen met de ene kant van hun gezicht.

Misschien vergis ik me, dacht de koning.

Toen fluisterde de koningin in zijn oor: er is iets, ze lachen maar half.

Morgen lachen ze wel weer helemaal, suste de koning.

Maar de dag daarna keken alle mensen bepaald effen áf. Ze wuifden met u zulke ernstige gezichten. Ze riepen nog: „Lang zullen ze leven", maar het klonk niet vrolijk meer.

Er is iets, fluisterde de koningin weer in de koning zijn oor. Ze lachen helemaal niet meer.

Morgen zal het wel beter zijn, suste de koning opnieuw. Maar het was wél zielig voor de koning, dat het in plaats van beter steeds erger werd. De mensen zagen er allemaal even vervelend en saai uit. Sommigen stonden gewoon te geeuwen, terwijl ze de koning toewuifden.

Wat moet dat? riep de koning tenslotte uit. Wat hebben jullie?

We vervelen ons, zeiden de onderdanen toen. We hebben niets meer te wensen. Niets meer te mopperen. Niets meer te schrijven. Niets meer te vergaderen. Het is nu wél goed, maar werkelijk heel erg vervelend.

Heb ik dáár nu zo hard voor gewerkt, zuchtte de koning. En hij werd heel bleek.

Mensen, die zich vervelen, zijn nog veel erger dan mensen die wat te klagen hebben.

Die nacht liet hij stilletjes in alle straten kuilen en gaten graven. Er werden in heel het land honderd bruggen afgebroken. De lage huizen moesten weer hoog worden en de hoge huizen laag. Het was een heel gedoe, maar het moest.

Ga je dan nu weer zo hard werken? vroeg de koningin angstig.

Ik denk er niet over, lachte de koning. Ik ga elke dag gezellig met je eten en ik rook een heleboel dikke dure sigaren met een gouden bandje erom.

Ik ga alleen nog naar een vergadering als het werkelijk heel ernstig is.

Nooit zullen de mensen in mijn rijk nog geeuwen van verveling. Laat ze dan liever maar mopperen.

En zo gebeurde het ook. De volgende dag mopperden de mensen er druk op los.

Er was maar een mens, die niet mopperde. Dat was de koningin, die niet meer zo alleen was. Zo was er tenslotte toch nog iemand, die het helemaal naar haar zin had. En dat zij zich niet zou gaan vervelen, daar zorgde de koning wel voor!

KRUISWOORDPUZZLE

1	2		3	■	4		5	■	6	
7		■	8	9		■	10	11		■
12		13								■
14						■	15			16
17		■	18			19	■	20		
21		■	22				23		■	
■	24	25	■	26				■	27	■
28			29	■	30			■	31	32
33		■	34	35				36	■	
	■	37			■	■	38		39	
40							■	41		

Van links naar rechts:

1 Eigenaar van een zaak
4 Deel van een korenhalm
6 Boomsoort
7 Als volgt (afkorting)
8 Jongensnaam
10 Boomsoort
12 Blauwe bloem, die veel tussen het graan groeit
14 Iemand, die bij een baas werkt
15 Velerlei vorm van vermaak
17 En dergelijke (afkorting)
18 Moeten ondeugende kinderen op school soms in staan
20 Deftige vorm van het woordje eer
21 Noord-Brabant (afkorting)
22 In een berg geboorde gang.
24 Zesde muzieknoot
26 Jongensnaam
28 Bootje
30 Rivierschip
31 Ander woord voor reeds
33 Afkorting van Adriaan
34 Vis
37 Voorzetsel
38 Lui, slaperig
40 Geluid, dat een varken maakt
41 Vruchtennat

Van boven naar beneden:

1 Iets boven een vuur of in een oven gaar doen worden
2 Krant, die 's avonds verschijnt
3 Vogel, die met zijn snavel op de bast van bomen klopt
4 Iemand, die een rijks- of gemeentebetrekking heeft
5 De koningin der bloemen
6 Keukengerei, waarin vaak water getapt wordt
9 Zelfstandige vorm van inhouden
11 Eetgerei
13 Tweede muzieknoot
16 Geeft de onderwijzer op school
19 Jongen
23 Gewricht, dat de voet met het been verbindt
25 Meisjesnaam
27 Moeder
28 Deel van je gezicht
29 Geelbruine kleurstof
32 Hiermee wordt 's avonds de kamer verlicht
35 Arrondissement (afkorting)
36 Paard; een vurig.....
37 Meisjesnaam
39 Onder andere (afkorting)

VERBORGEN BOMEN EN STRUIKEN

1 In October kan het nog mooi weer zijn.
2 Het is niet prettig te reizen als het zo vol in de trein is.
3 Zo'n vangst had de visser in geen jaren gezien.
4 De doelverdediger had een strafschop al menigmaal gehouden.
5 Ik vind, dat die regenjas mij niet goed past.

INVULRAADSEL

Op de omlijnde rij hokjes van boven naar beneden moet de naam van een modern vervoermiddel komen. Je kunt deze naam vinden door op de rijen van links naar rechts zeven woorden in te vullen, waarvoor je de omschrijvingen hieronder vindt. Je ziet wel, dat de eerste en de laatste letter van elk woord al gegeven is, zodat je al zo'n beetje weet waar je aan toe bent.

1 Gedrocht; ook plaats in het Westland
2 Verzamelnaam voor kanonnen
3 Boomsoort
4 Geldgebrek; nooddruft
5 Kamer; ook afreis
6 Voortbewegen in de lucht
7 Nederlands geldstuk.

1	M						R
2	G						T
3	E						N
4	A						E
5	V						K
6	V						N
7	K						E

— Beste kinderen! —

hoe gaat het met jullie?

Raymond Jessurun heeft een heel mooie tekening van de barkjes gemaakt, en daarom heeft hij het schetsboek van de week verdiend. Als Raymond volgende week eens even langs wil komen, dan zullen we zorgen dat zijn prijs klaarligt.

Richard Mook mag een boek komen halen, dus we hopen hem ook eventjes te zien. En dan stomen we maar weer door naar onze volgende opgave. Er zijn weer twee prijzen. Jullie gaan allemaal wel eens zwemmen, denk ik. Maak dus een tekening van de baai, deze week. Of schrijf een verhaal over wat je allemaal doet, als je aan de beach bent. Zullen we dat afspreken? Hard aan de gang maar weer, laat zien wat je kunt!

Dag, tot volgende week,

tante Corrie.

De trek van de Vogels

Met de vele trekvogels die in de herfst over Europa vliegen, komen ook roofridders mee, vogels die gewapend zijn met scherpe klauwen en een kromme bek. Roofvogels! Altijd zijn ze te vinden waar veel „landverhuizers" bij elkaar zijn en al zwervende trekken ze op hun gemak naar het Zuiden, terwijl ieder zijn prooi bejaagt op zijn manier. (Geen enkele zal echter meer doden dan hij eten kan.) Want er zijn soorten. Ze zijn soms bijzonder snel, behendig, geduldig, indrukwekkend als zweefvliegers, kortom, elke soort heeft zijn speciale bedrevenheid. Hierdoor ook hebben ze een „werkverdeling". De een jaagt in de lucht, de ander op de grond of in struikgewas en de derde kringt hoog in de lucht en speurt naar ziek of dood wild. Op die manier is een vogel op geen enkele plaats veilig meer, zou men misschien denken. Maar dat valt erg mee, want een roofvogel jaagt verreweg de meeste keren vergeefs, zijn prooi is hem dan juist te snel of te slim af. De geweldige **zeearend** bijvoorbeeld, die hier een enkele keer te zien is, moet vaak dagenlang vasten voor hij iets eetbaars bespeurd heeft. Zo'n arend heeft enorme wieken, die hem in staat stellen zonder inspanning te zweven en zijn terrein te overzien. Meestal voedt hij zich met ziek of dood wild. Ook de **buizerd** is een zweefvlieger, een logge gestalte met lappen van vleugels en een korte, brede staart. Hoog in de lucht zeilt hij rond of hangt klapwiekend stil om naar muizen te speuren of aangeschoten en dood wild. De **kiekendief** is ongeveer zo groot als de buizerd (tien centimeter groter dan een kraai) maar veel slanker. Hij is een grondjager en vliegt meestal laag en langzaam, zorgvuldig dus. Daarom heeft hij grote flapvleugels en een lange staart (om plots te kunnen remmen als hij iets ziet). De behendige **sperwer** is een manusje van alles. Die pakt zijn prooi na een felle overrompeling van de grond, in de lucht en uit de takken. Deze veelzijdigheid vereist natuurlijk een speciale bouw: korte, ronde vleugels om snel te kunnen starten (een sperwer is een sprinter!) en hem zo min mogelijk te belemmeren in struikgewas, een lange staart om plots te kunnen wenden of heftig te remmen, en lange poten om de prooi uit allerlei schuilhoeken te grissen. De **valken** jagen frank en vrij, hoog in de lucht (edelvalken werden ze daarom in de middeleeuwen al genoemd, ten tijde van de valkenjacht). Zij moeten dus snelheid kunnen maken. Hun vleugels zijn daarom lang, hard en puntig (geen sprinter, maar afstandvlieger!) en hun staart is smal en vrij klein. Zo heeft iedere rover zijn speciale eigenschappen, die hem geschikt maken voor zijn manier van jagen en op den duur gaat men ze waarderen, zonder ze het kwalijk te nemen dat ze van de malse trekvogeltjes een bescheiden tol heffen.

De geweldige zeearend heeft enorme wieken, die hem in staat stellen zonder moeite te zweven.

De buizerd is een zweefvlieger en de kiekendief een grondjager.

DICK D.

De sperwer overrompelt zijn prooi na een snelle sprint en de valken jagen frank en vrij op de lange afstand hoog in de lucht.

In het hutje van Jan Lutje

Wat is dat daar in 't hutje,
in 't hutje van Jan Lutje?
Je hoort alleen een krakend bed.
De koekkoeksklok is stil gezet.
't Hondje moet naar buiten.
't Vinkje mag niet fluiten.
't Katje mag niet spinnen. —

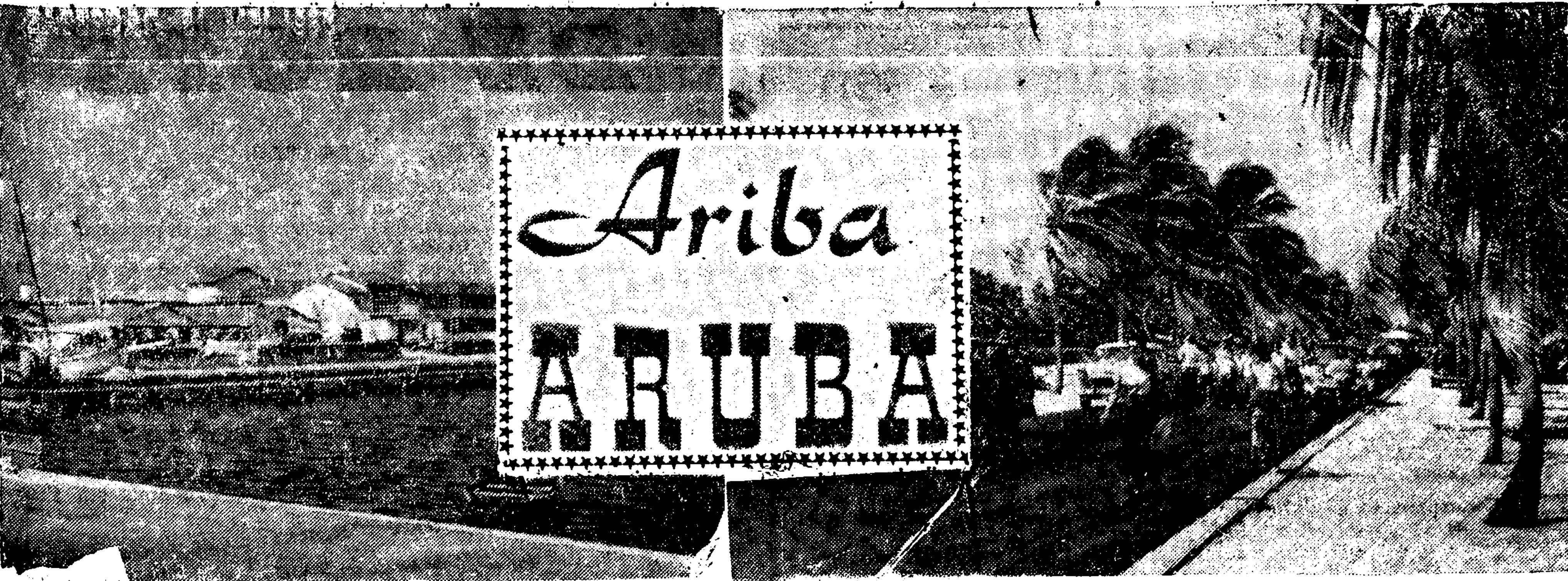
De bakker kijkt naar binnen.
Het is zo stil in 't hutje:
Jan Lutje doet een dutje.

„Hééee — vollek" roept de bakker.
En dan wordt Jantje wakker.
Hij schiet meteen zijn jasje aan,
en laat het koekoekskloksje slaan.
De koekkoek komt naar buiten.
't Vinkje mag weer fluiten.
't Hondje mag weer binnen.
't Katje mag weer spinnen.
Ze roepen blij: „Dag bakker.
Jan Lutje is weer wakker!"

Ghana

Koningin Elizabeth en de hertog van Edinburgh zullen in november 1961 een bezoek brengen aan Ghana, Sierra Leone en Gambia.

Julien Hosé tekende deze droevige kip op de paddestoel.

Rechter spreekt vonnissen uit

Oranjestad — Gisteren werd voor het gerecht in eerste aanleg in een aantal zaken vonnis gewezen.

De 21-jarige P.J.C. werd wegens mishandeling met gebruikmaking van een wapen veroordeeld tot een jaar en vier maanden gevangenisstraf, met aftrek van preventieve hechtenis vanaf 2 februari 1960 en tewerkstelling bij Openbare Werken.

●

A. W. Ph. van St. Maarten en A.R.S. afkomstig van Saba hadden zich schuldig gemaakt aan diefstal, meermalen gepleegd, jegens hun werkgever, de Lago Oil & Transport Co., Ltd.

●

Ph. werd veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf, waarvan twee maanden voorwaardelijk, een proeftijd van drie jaar en aftrek van preventieve hechtenis sedert 17 maart jl.

A.R.S. kreeg tien maanden, waarvan vijf voorwaardelijk, met een proeftijd van drie jaar en aftrek van preventief eveneens vanaf 17 maart j.l.

Beiden zullen tevens werkzaaam gesteld worden bij Openbare Werken.

●

R.M.A. verdacht van heling, werd vrijgesproken, aangezien het hem ten laste gelegde niet wettig en overtuigend bewezen was.

●

De zaak van de 27-jarige Arubaan E.L. werd uitgesteld, daar een getuige niet kon verschijnen. Hem is zwaar lichamelijk letsel ten laste gelegd. Op verzoek van zijn raadsman wordt deze zaak vier weken aangehouden.

●

P.G., 41 jaar, bleek in de verste verte niet een ideaal echtegenoot te zijn. Hij had zijn vrouw, die in verwachting was, geslagen en zelfs geschopt. Dat schoppen kon hij zich niet meer met zekerheid herinneren; wel gaf hij toe haar misschien wel in zijn woede te hebben geschopt. De rechter vond het gedrag van beklaagde jegens zijn echtgenote meer dan schandelijk.

Het vonnis luidde conform de eis: twee maanden gevangenisstraf, waarvan een voorwaardelijk, met een proeftijd van drie jaar.

●

Een 20-jarige Arubaanse had in februari met het nummer van een lot van de Landsloterij geknoeid met het voornemen een prijs van f. 100 in ontvangst te nemen bij de depothouder in San Nicolas. De juffrouw die belast is met uitbetaling had het echter onmiddelijk door vanwege de kinderlijke wijze waarop beklaagde te werk was gegaan; zij had namelijk het laatste nummer van het lot uitgeveegd.

„Je hebt het niet goed gedaan", vond de rechter. Hij vroeg haar of zij toentertijd in geldnood zat. Beklaagde antwoordde ontkennend. Op de vraag wat zij met de f. 100 zou doen indien uitbetaling had plaatsgevonden, was het antwoord: „Niets."

In overweging nemende dat beklaagde nooit eerder in aanraking is geweest met de justitie en een zeer kinderlijke en niet zeer bewuste indruk maakte, veroordeelde de rechter haar tot een boete van f. 250,—, waarvan f. 200,— echter voorwaardelijk, met een proeftijd van drie jaar.

●

De rechter was niet te spreken over de 19-jarige J.G.G. die op 31 januari een publieke telefoon totaal vernield had. Zijn verklaring dat hij dit in dronkenschap had gedaan, achtte de rechter geen excuus.

G. was met enige vrienden op stap en had bij een woning op Ponton herrie geschopt, met een steen tegen de deur geslagen en een gedeelte van een betonnen blok op het dak gegooid. G.'s verklaring dat hij kwaad was geworden toen hij wilde bellen en de telefoon het niet deed, achtte de rechter evenmin acceptabel.

„Ik geloof eerder dat je door je daad wilde beletten dat anderen de politie zouden waarschuwen", oordeelde de rechter. Beklaafde gaf toe.

De rechter wees hem er op dat met deze daad van vandalisme mensenlevens gemoeid zouden kunnen zijn, indien men een dokter of de hospitaal zou willen bellen. Het vonnis luidde: een maand gevangenisstraf, onmiddellijke gevangenneming en houding.

●

H.F.H. die op 3 mei j.l. volgens de verbaliserende politieagenten zodanig had gereden dat hij een gevaar voor het verkeer vormde, werd veroordeeld tot een boete van f. 15.—, subsidair 6 dagen hechtenis.

●

De 28-jarige electricien C.H., terecht staande wegens het besturen van een auto onder drankinvloed ontkende pertinent gereden te hebben. Zijn broer, niet hij was achter het stuur, beweerde hij. Dezelfde verklaring was eveneens afgelegd door de bewuste broer en nog twee inzittenden.

De rechter was van oordeel dat de verbalisanten geen reden hadden om een onjuiste verklaring af te leggen. Bovendien waren alle inzittenden bij aanhouding dronken. De rechter achtte de verklaring van twee broodnuchtere agenten veel meer waard dan die van H's broer en vrienden.

●

H. werd veroordeeld tot twee weken voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar. Tevens werd hem een geldboete opgelegd ad f. 200,— subsidair 100 dagen, terwijl hem de rijbevoegdheid voor de tijd van 2 jaar is ontzegd.

●

J.J.A., een 19-jarige chauffeur, had op 25 maart j.l. een auto dat voor hem stopte aangereden. Een ongeluk kan ieder overkomen, maar de rechter vond het een laffe daad dat beklaagde na de aanrijding was doorgereden en zijn lichten had gedoofd.

A. verklaarde dat hij was geschrokken door de aanrijding, maar voor deze verklaring was de rechter niet vatbaar. A's auto was niet verzekerd; de schade aan de andere auto bedroeg f. 250—. Mentaliteit van een echte wegpiraat om een ander met de strop te laten zitten was het oordeel van de rechter.

Het vonnis luidde, wegens de aanrijding: een boete van f. 25.—, subsidair 25 dagen. Wegens het doorrijden: een boete van f. 250.—, subsidair 50 dagen, een voorwaardelijke gevangenisstraf van twee weken met een proeftijd van twee jaar. Bovendien werd beklaagde de rijbevoegdheid ontzegd voor een jaar, waarvan acht maanden voorwaardelijk en een proeftijd van twee jaar.

●

Wegens het besturen van een auto onder drankinvloed werden achtereenvolgens veroordeeld, de 31-jarige monteur F.R.W.; de 19-jarige barbediende I.P.S., de 24-jarige timmerman F.A.F.

●

B.R.A. die in 1956 voor hetzelfde feit een boete van f. 100,— moest betalen en twee jaar lang de rijbevoegdheid ontzegd was, werd ditmaal veroordeeld tot een geldboete van f. 250.— subsidair 100 dagen; tevens werd hem de rijbevoegdheid ontzegd voor een jaar en 6 maanden, waarvan een jaar voorwaerdelijk, met een proeftijd van twee jaar.

●

L.A.M. werd gesnapt toen hij een auto bestuurde, alhoewel hem de rijbevoegdheid ontzegd was. Het smoesje dat hij medicijn moest gaan kopen voor zijn kind ging niet op. Beklaagde's strafkaart krioelt van verkeersovertredingen. Hij verzocht clementie daar hij na 1½ jaar werkloosheid nu weer aan het werk gekomen.

Het vonnis luidde: twee weken voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar; een geldboete van f. 250.— subsidair twee maanden en ontzegging van de rijbevoegdheid voor de tijd van twee jaar.

●

H.B.J. stond terecht voor vier verkeersovertredingen. Rijdende in de Oranjestraat had hij o.a. een „short cut" gemaakt naar de Hendrikstraat, door in de Nassaustraat in verboden richting te rijden. Hij reed met een snelheid van 110 km. De rechter noemde hem een wegpiraat zoals er maar weinigen zijn. De flauwe smoesjes waarmee hij voor den dag kwam, waren biezonder irriterend. De rechter herinnerde hem er aan dat in het verleden reeds veroordeeld is geweest wegens meineed.

De officier eiste voor het overschrijden van de maximumsnelheid een maand gevangenisstraf, voor het rdijen zonder licht een week, voor het rijden in verboden richting twee weken en voor het veranderen van richting zonder dit deugdelijk te signaleren een week. Tevens eiste hij ontzegging van de rijbevoegdheid voor de tijd van twee jaar.

Beklaagde vroeg om clementie, daar hij schulden had die afbetaald moesten worden. De rechter veroordeelde hem echter conform de eis.

Te Fribourg krijgen de Zwitserse soldaten en officieren een zeer uitgebreide opleiding in de vele facetten die de krijgskunst te bieden heeft. Schieten, sluipen, orienteren, patrouilleren, terreinverkennen.

Volgens persbureau Tass

Sovjet-satelliet heeft opdracht voltooid

Het Russische persagentschap „Tass" heeft meegedeeld, dat het ruimteschip, dat op 15 mei werd gelanceerd zijn waarnemingsprogram heeft voltooid. Volgens plannen werd op 9 mei om 02.52 uur het schip opdracht gegeven de apparatuur in te schakelen die het ruimteschip zijn baan doet verlaten en die de drukcabine losmaakt. De apparatuur functioneerde en de satelliet werd gedurende het lanceren van de remraket gestabiliseerd. Door een mankement dat in een van de instrumenten was ontstaan, werd de snelheid van het ruimteschip echter iets groter in plaats van minder en kwam het in een nieuwe elliptische baan.

De drukcabine werd losgemaakt en als gevolg van de eerste lancering van een ruimteschipsatelliet werd een aantal zeer belangrijke wetenschappelijke en technische vraagstukken opgelost", aldus Tass.

Het ruimteschip en in zijn nabijheid de drukcabine bewegen zich nu in een baan, waarvan het laagste punt 307 km en het hoogste punt 690 km is met een omlooptijd van 94.25 minuten.

De zender van het ruimteschip blijft normaal functioneren en gegevens uitzenden.

Clairol Experte 25 mei op Aruba

Oranjestad — Mej. Cecilia Venet Inc., die momenteel op Curacao lezingen en demonstraties houdt betreffende haarverzorging met Clairol producten, zal op 25 mei naar Aruba komen met hetzelfde doel.

Elf locale schonen, van Seroe Colorado en van Oranjestad, zijn reeds aangezocht om als model te dienen bij de alhier te houden demonstraties.

Clairol agente op Aruba is Madame Alice Beauty Saloon & Trading Company.

Snel werk

In de Zweedse plaats Karlstad is een koffiebranderij gebouwd in de vorm van een 45 meter hoge silo, waarin de koffie met samengeperste lucht eerst helemaal naar boven wordt geblazen om dan via de verschillende verdiepingen naar beneden te vallen tijdens welk proces de bonen achtereenvolgens gemengd, gebrand en gemalen worden.

Balletdanseres gearriveerd

Oranjestad — Gistermiddag arriveerde de door de Sticusa uitgezonden balletdanseres Lucie Timmerman. Zij werd op het Beatrix vliegveld verwelkomd door de heren J. H. Beaujon, W. Huismans, respectievelijk voorzitter, en penningmeester van het C.C.A. tevens door bestuursleden van de Rhytmische Dans en Balletschool, t.n. mevr. Antonieta Eman, vice-voorzitster en mevr. Irena Arends, penningmeesteresse.

Lucie Timmerman, 24 jaar, geboren te Zuilen, Nederland, balletlerares aan de Toonkunst Dans-Academie (Rotterdamse Dansschool) te Rotterdam.

Deze jeugdige danspedagoge heeft al een behoorlijke staat van dienst in de Nederlandse danswereld achter de rug. Op 16-jarige leeftijd begon zij haar studie aan de Toonkunst Dans-Academie te Rotterdam. De opleiding van Lucie Timmerman, zich noemende Lucie Jurgens, duurde 4 jaren; zij behaalde diploma's voor klassiek en moderne pedagogie en voor moderne toneeldans. In het jaar van het eindexamen kreeg zij de eerste prijs voor solodans op het nationaal danscontcours te Amsterdam, uitgeschreven door de Nederlandse Beroepsvereniging voor danskunstenaars. Zij heeft op verschillende plaatsen in Nederland gewerkt, o.a. in Venlo, Nijmegen, Arnhem en Rotterdam Bij de talrijke uitvoeringen die onder haar leiding tot stand kwamen, vond zij gelegenheid eigen chorografiën te realiseren.

De directrice van de Toonkunst Dans-Academie, Corrie Hartong heeft in Nederland een grote naam; zij was leerlinge van de beroemde Mary Wigman in Dresden. In de dertiger jaren keerde zij terug naar Nederland en legde de grondslag voor de huidige academie. Uit Amerika, waar de moderne dans grote naam maakte door o.a. Martha Graham, trok de academie enkele voortreffelijke leerkrachten aan.

Mede dank zij een aanbeveling van Inez Thieme, die zelf 3 jaren op Curacao werkzaam is geweest en thans mede-directrice is van de Academie in Rotterdam, is besloten tot uitzending van Lucie Timmerman.

Rockefeller toch nog kandidaat?

Nelson Rockefeller, de republikeinse gouverneur van de staat New York, moet niet buiten beschouwing worden gelaten wat betreft de kandidatuur voor het presidentschap en moet ook zichzelf niet uitsluiten. De partij moet Rockefeller of vice-president Nixon als haar beste troef voor 1960 beschouwen, aldus heeft J. Judson Morhouse, voorzitter van de partij in de staat New York, verklaard. Door deze verklaring is de verwachting gewekt dat de afvaardiging van de staat New York misschien alsnog Nelson Rockefeller als kandidaat zal voordragen.

De prijzen in Cannes

Op het filmfestival in Cannes is de gouden plak gegeven aan 'La Dolce Vita' (het zoete leven) van de Italiaan Fellini. De prijs voor de beste film voor jongeren is toegekend aan de Russische speelfilm „Ballade van de soldaat".

De Franse film 'De glimlach' kreeg de prijs voor de beste korte film voor jongeren.

De vereniging van film-en televisieschrijvers kende haar prijs toe aan de Italiaanse film 'Het avontuur' van Michelangelo Antonioni.

Een Deense film (titel in het Engels gegeven als „Paw") van Astrid Henning-Jensen, kreeg de prijs van het internationaal katholiek bioscoop-bureau.

Politieberichten

Voor een lastige dronken man werd door de Aruba Bank om assistentie verzocht. Hij is ter ontnuchtering ingesloten.

Pedro Everon, Piedra Plat 68, vond acht stukjes Landsloterij, trekking 26 mei in de autobus A-691. De lootjes zijn aan de wacht gedeponeerd.

Een grijs plastic etui met zeven sleutels is door Rufino Maduro, Paradera 34 aan de wacht gebracht. Gevonden in de Nassaustraat.

Een politieagent vond bij de woning van de Commissaris een rood padvindersmes.

Zuster Hooi vond een ketting met drie sleutels en een glazen staafje.

Een Amerikaan die door de chauffeur van een H-auto naar de haven was gereden wilde slechts f. 2.50 betalen, terwijl de chauffeur $1.60 toekwam. De Amerikaan werd zo kwaad, dat hij het biljet van f. 2.50 in stukken scheurde en aan boord van zijn schip stapte met achterlating van een karton Heinekens bier in de taxi. De chauffeur deed aangifte en deponeerde het schuimend nat aan de wacht.

Op de kruising Weg Seroe Preto/Isaac Wagemakerstraat vond een aanrijding plaats tussen twee personenauto's, waarbij de auto's respectievelijk schade opliepen ad f. 300.— en f. 1.000,—. Een der bestuurders klaagde over pijn in de heup en werd naar het hospitaal vervoerd. Men vermoedt dat de oorzaak ligt in het feit dat geen voorrang werd verleend.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

ZATERDAG

15.15 Een kwartiertje muziek uit Centraal-Amerika
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra. Laura Hart
17.00 Peticiones y cumpleaños
17.45 Novela Colgate/Palmolive „La Deshonrada"
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken", het programma van en voor de Kon. Marine in de Nederlandse Antillen
18.45 En nu.... vertelt tante Aukje een verhaaltje (Nutricia Club)
19.00 Het orkest van Victor Sylvester
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met muziek uit alle landen
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Wil Epker aan de Curom-vleugel
21.15 P.P.P.: Philips Populaire Platten
21.30 Uitzending uit het Hotel Curaçao Intercontinental
22.00 Zaterdagavond-dansparade
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

ZONDAG

8.30 Opening
8.32 Uitzending van de Hoogmis uit de kerk van Groot Kwartier
9.45 Muziek na de Hoogmis
10.30 Licht klassieke werkjes (La Bonanza)
11.00 Zondagmorgen zonder zorgen
11.30 De protestantse morgenwijding wordt vandaag verzorgd door ds Stoof
12.00 Programma-overzicht
12.03 Lunchmuziek
12.40 „Christus tot de volkeren gebracht"
12.55 Intermezzo
13.00 Nieuwsberichten
13.15 Sluiting (tot 17.00)
17.00 Heropening
17.02 Uitzending in samenwerking met het Portugese consulaat: „A voz de Portugal"
17.30 Voor de jarigen van vandaag
17.45 Programma voor de Katholieke jongeren
18.00 Noticia na Papiamento
18.10 Hoorspel in het Surinaams
18.45 En nu.... vertelt tante Aaukje haar verhaaltje
19.00 Max Tak: „Hier is New York"
19.15 Raul Rosales aan de vleugel
19.30 Curom's boekenprogramma onder redactie van dr Hans Hermans
19.45 Bioscooporgelmuziek
20.00 Veelbeluisterde melodieën
20.30 Avondserenade
20.45 Openbaar Kunst: Prof. Dr v.d. Waal bespreekt een werk van Mogendorff
21.00 Uitzending van het hoorspel „Jack Straw" in samenwerking met de Nederlandse Radio Unie en de Sticusa
21.40 Intermezzo van rustige muziek
22.00 „Zoeklicht op Nederland", het wekelijks transcriptie programma van Radio Nederland Wereldomroep
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

RADIO KELKBOOM

ZATERDAG:

17.30 Kinderuurtje na papiamento
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.55 Manjan ta Diadomingo
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica varia
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.30 Pedro Infante
20.45 Alberto Beltran
21.00 Musica bailable

ZONDAG

10.00 Vistas of Israël
10.15 Musica soft
10.30 Musica varia
11.00 Fajardo y sus estrellas
11.15 Cesar Consepcion y su orkesta
11.30 Un programa cu Leo Marini
11.45 Sabor Curazoleño
12.00 Lunchmuziek
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
13.30 Sluiting
16.00 Radio Nederland Wereld Omroep
17.00 Cha cha cha y mambos
17.15 Luis quintero y su conjunto Alma Cibaeña
17.30 Carlos Argentino
17.45 Sarita Montiel
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Programa di Lago na idioma hulandez
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Programa di Spritzer en Fuhrmann
20.15 Norte americana
20.30 Programa di Elmar
21.00 CCA
22.00 Sluiting

AVROS

ZATERDAG:

23.00 Sluiting
18.00 Een album van populaire melodieën aangeboden door de fabrikanten van Ferrol, Ferrol-compound, Nutrophos, Limacol en andere bekende producten
18.15 Vijftien minuten met de Shell
18.30 Omroeperskeuze
18.45 Regerings Voorlichtings Dienst Suriname Weekendkommentaar
19.00 Nieuwsberichten
19.15 Esso quiz programma, De buurttehuizen voor 't voetlicht. Dit programma wordt verzorgd in samenwerking met V en V
20.00 Njoensoe na ini Sranang tongo
20.05 De vijf toptunes van de week
20.20 Dansmuziek uit Zuid-Amerika
21.00 „Bel maar op" ons zaterdagavondprogramma van dansmuziek, samengesteld door onze luisteraars
23.45 Wil luiden de zondag in
24.00 Avrossein — Volkslied — Sluiting

ZONDAG

6.00 Avrossein — „Muziek in sfeer" voor onze hindostaanse luisteraars
6.30 Nieuws in 't Hindi
6.40 Wat zegt onze hindosstaanse discotheek?
7.00 Dagopening
7.05 Radio-Aubade: Bekende Europese koren
7.35 Nieuwsberichten
7.45 Groeten uit Nederland
8.00 „Bel Canto", een programma van operamuziek toegelicht door Frank Favery
8.30 Zoals de ouden zongen
9.00 Lutheran Hour (Engels Programma)
9.30 Populaire melodieën in 't lichte genre
10.00 Sonde mamantin tori door Wilfred Griemèr
10.30 „Israël spreekt tot de wereld" aangeboden door het Israëlisch Consulaat te Willemstad
10.45 Morgenwijding door de R.K. Gem
11.00 Onsterfelijke muzikale meesterstukken (instrumentaal en vocaal)
11.30 Programma voor de zieken (Leger des Heils)
12.00 Stemmenparade
12.15 „Wij zijn er ook" waarin de oudere jeugd zingt declameert en musiceert
13.15 Interview of causerie, gevolgd door muziek als aperitief
13.45 Kommentaar op het buitenlands nieuws door Mr K. P. van Westen
14.00 Hindostaanse uitzending
14.30 Reclameprogramma van H. I. Hussain Ali
14.45 Chinese uitzending
15.15 „Popularis" ons zondag middagprogramma van de nieuwste en populairste hits
16.00 Indonesische uitzending
16.20 Voor de jarigen van vandaag
17.00 Muzikale zwerftocht door Europa
17.30 Radio Olympus
18.00 Lutheran hour, Nederlandse versie
18.15 Vertelling uit de kinderbijbel
18.30 Nederlandse kroniek Dienst Welzijnszorg
19.00 Kerkdienst uit de Lutherse kerk
20.00 Nieuwsberichten
20.10 Sportjournaal door J. White
20.30 Surinaamse artisten voor 't voetlicht aangeboden door Nestlé in Suriname vertegenwoordigd door de C. H. M.
21.30 „Wat ik las, hoorde of zag, door Ph. Samson
21.45 Zoeklicht op Nederland
22.45 Stichtelijke liederen
23.00 Avrossein — Volkslied — Sluiting

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

ZATERDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nieuwsjournaal door Gerard de Haan
18.50 Nederland zingt! De zangers van het Hollandse Lied, olv Henk Janmaat
19.05 De week in Nederland Samenstelling en commentaar, Bert Steinkamp
19.20 Vrolijk Weekend Amusementsprogramma
20.05 Caraibisch panorama Met nieuws en muziek uit de West onder redactie van J. v.d. Walle
20.35 Onze programma's in de komende week
20.42 Beursoverzicht
20.45 Ter Overdenking, door Pater J. B. v. Croonenburg C. S. Sp.
20.48 Sluiting en Wilhelmus

ZONDAG

16.30 Internationaal Happy Station-programma
[illegible] aangevuld met voetbaluitslagen
18.40 Programma over de haring
18.55 Promenade-concert olv Benedict Silbermann
19.10 Inspecteur Vlijmscherp ondervraagt
19.55 Intermezzo
20.00 Protestants wijdingswoord
20.15 Sport van het weekeinde
20.35 Vrolijke muziek
20.45 Nieuws in het kort

MAANDAG:

6.00 Opening
6.09 Sportnieuws
6.18 Programma-overzicht en sluiting

New Yorkse Beurs

Onder leiding van Olie- en spoorwegfondsen ontwikkelde zich gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs een vaste stemming bij levendige handel. Rond het middaguur hadden koersstijgingen tot 1 punt de overhand. In de namiddag werd de koersstijging voortgezet doch bij het begin van het vijfde beursuur kwam een plotselinge verkoopgolf opzetten toen bleek dat Rusland de status quo voor Berlijn de eerstkomende maanden wil handhaven. Hierdoor werden vooral de defensiefondsen getroffen. De markt sloot op het laagste punt van de dag. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1205, waarvan hoger 539, lager 441 en onveranderd 225. De aandelenomzet bedroeg 3.170.000, de obligatieomzet 5.620.000 dollar.

De koersen waren vandaag als volgt:

Aluminium Co	38 3/4
Amerade	65 1/2
American Tel and Tel	88
Anaconda Copper	50
Bethlehem Steel	46 3/4
Boeing Airplane	28 7/8
Canadian Pacific	25 7/8
Chrysler	46 3/8
Columbia Gas	19 5/8
Dupont de Nemours	211
Firstamerica	26 1/8
Ford Motor	68 3/4
General Electric	90 1/4
General Motors	44 7/8
Intern Bus Mach	473 1/2
Intern Nickel	110 1/4
Jones and Laughlin	66 5/8
KLM	28 1/4
Republic Steel	62 7/8
Reynolds Tobacco	64 1/8
Royal Dutch	38 5/8
Shell Oil	33 3/8
Sperry Rand	23 5/8
Standard Oil of New Jersey	42 3/4
Texas Instrument	234 1/4
U. S. Steel	81 7/8
Westinghouse Elec	56 3/4
Dow Jones	—
Holl. Overz. Bel. Trust	26.38

RADIO CARACAS TELEVISION

ZATERDAG

18.00 Diario de a bordo
18.30 Muñequitos Kellog's
19.00 Teaetro Pond's
19.30 Historias del Oeste
20.00 El observador Creole
20.15 Vida y destino
20.30 Comisario
21.00 Susie
21.30 Tema con variaciones
22.00 Documentales

ZONDAG

8.30 Lo de hoy domingo
10.00 Matinal en su casa
12.00 Rin-tin-tin
12.30 Carreras de caballos desde el Hipodromo la Rinconada
17.50 El comandante Meteoro
18.20 Wyatt Earp
18.50 Cuentos de hadas
19.00 Disneylandia
20.15 La ley del revolver
20.45 Perry Mason
21.45 Documentales
22.15 Cineprograma

Vanuit een „lucifers doosje"

Dezer dagen is de derde Zweedse atoom reactor, 4 2, gereed gekomen. Deze reactor, in Studsvik aan de Oostzeekust ten zuidoosten van Stockholm, is de grootste van zijn soort in Europa en wordt nu gebruikt voor beproeving van materialen en produktie van brandstof.

Hij heeft een 32 miljoen Zweedse kronen gekost en krijgt er deze zomer nog een tank bij waardoor hij zijn volle capaciteit van dertigduizend kw. kan bereiken.

De basis brandstof voor deze reactor is zes kilo hoog verrijkt uranium. Deze hoeveelheid, die slechts de ruimte van een lucifers doosje inneemt, is voldoende om een stad van gemiddelde grootte geheel van elektrische energie te voorzien.

Zweden had reeds twee reactoren, de R 1 in Stockholm en de R O in Studsvik, en binnenkort komt er een vierde, de R 2 0, als aanvulling op de R 2.

Verwoerd blijft bij apartheid

Premier Verwoerd van zuid Afrika heeft in het parlement een verklaring laten voorlezen, waarin hij zegt dat de regering in de recente onlusten geen reden ziet af te wijken van haar apartheidspolitiek. Integendeel, zegt hij, deze gebeurtenissen tonen meer dan ooit aan dat orde en rust en de vriendschappelijke betrekkingen tussen de rassen het beste met deze politiek zijn gediend.

Het feit, dat hij ook van niet-blanken veel blijken van steun en medeleven heeft ontvangen, is volgens de premier het duidelijkste bewijs, dat vriendschap en samenwerking tussen de rassen tot stand kunnen komen als de regering de rust wordt gelaten haar eigen plannen uit te voeren.

Lapland

Op de hoogste berg in Zweden, de 2117 meter hoge Kebnekaise in Lapland bij de Noorse grens, wordt een onderzoekpost van de universiteit van Stockholm ingericht met laboratoria en verblijven voor waarnemingen omtrent sneeuw en ijs.

DE ROTS

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Famia	5.00, 7.30, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Coromoto	5.00, 7.15 en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30	Tevens avondmis om 18.00
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30	
Soto	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	
Brievengat	6.00 en 8.00	Tevens avondmis om 18.00
Buena Vista	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 19.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag:
Pietermaai om 8 en 9 uur
Sta Ana om 9 uur
Sta Familia 2e en 4e zondag om 9 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
Jan Doret, beurtelings om 8.30 en 18.00 uur
2de en 4de zondag van iedere maand op Sta. Familia om 9 uur.
N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de HH. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Brievengat: 6.30
Buena Vista: 6.15.

ARUBA:

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5,00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00
Preek in de NEDERLANDSE taal:
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.
Playa: iedere zondag onder de Hoogmis om 8.30.

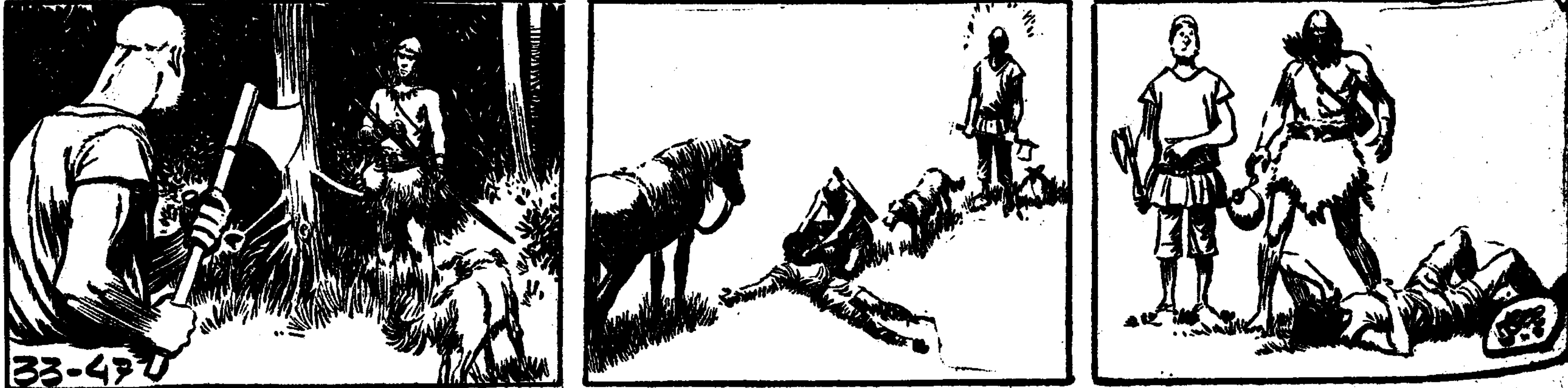
Maandag, dinsdag en woensdag: Kruisdagen. Er wordt op die dagen bijzonder gebeden voor de vruchten der aarde.

Donderdag, HEMELVAARTSDAG, te vieren als ZONDAG. De HH. Missen zijn als op zondag.

Vrijdag, begin van de noveen van de H. Geest als voorbereiding voor het Pinksterfeest.

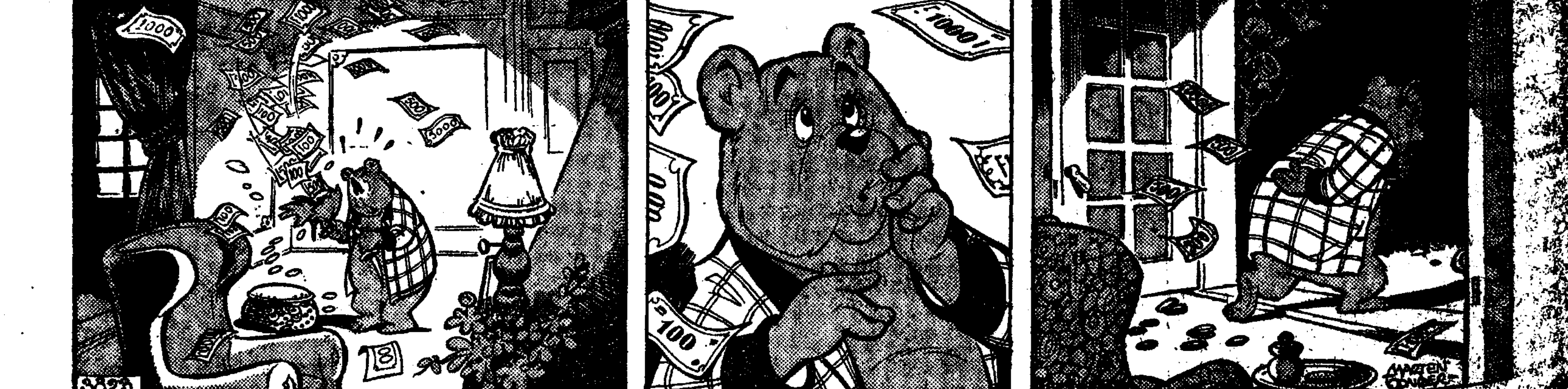
Gedoopt in de kerk van Groot-Kwartier op 14 mei 1960: Carolina Anne Christine; dochter van: Andreas Hendricus van den Sande en Veronica Caroline Bousen.

ERIC DE NOORMAN: — INGRID

33. — Als de onbekende Hraps hond op zich ziet toestormen, legt hij met een bliksemsnel gebaar een pijl op de zware boog, die hij in de hand heeft en roep de oude toe: „Houdt die hond bij u, als ge niet wilt, dat ik hem neerschiet! Er zit voor oude Hrap niets ander op dan te gehoorzamen en kalm komt de vreemdeling nu te voorschijn. „Wat ben jij er voor eentje?" mompelt Hrap, terwijl hij aandachtig 's mans zware bewapening in zich opneemt: een goed gevulde pijlenkoker op de rug, de zware boog in de linker-, een korte werpspies in de rechterhand en een lange dolk op de heup. „Wat is er hier gebeurd?" zegt de vreemde zonder op Hraps vraag in te gaan. Hij heeft een diepe welluidende stem en beweegt zich met de gratie en de soepelheid van een boskat. Een kruik van zijn gordel losmakend, knielt hij bij de bewusteloze Erwin neer en sprenkelt water in diens gezicht. „Tja, van zijn paard gevallen, denk ik zo", geeft oude Hrap ten antwoord. „We kunnen hem hier niet laten liggen, da's dat. Maar ik......" „Van zijn paard gevallen?" herhaalt de onbekende, terwijl hij overeind veert. „Vergis u u niet...... Hier is misdrijf op het spel." „M-m-misdrijf?" Hrap plukt ongelovig zijn stoppelkin, maar de ander vervolgt ernstig: Hij lag voorover toen ge hem vond. Iemand, die van zijn paard valt, ligt meestal op de rug. Zijn kleren aan de voorzijde zijn besmeurd, de binnenkant van zijn handen vuil. Hij heeft zich dus voortgesleept. De resten van fijn gedrukt gras kleven aan zijn gordel, hier is de grond hard en zanderig. Hij is dus uit het bos gekomen. Aan de achterzijde van zijn hoofd heeft hij een buil zo groot als een hoenderei, bovendien een wonde aan de slaap. Iemand heeft hem met een hard voorwerp tweemaal geraakt." „Hm", gromt Hrap weinig overtuigd, „hij kan wel met zijn hoofd op een tak of steen terecht zijn gekomen......" „Gezien de plaats van de wonden had hij dan zijn nek moeten breken", antwoordt de onbekende zakelijk. „Neen, hij is van achter aangevallen sluipmoord! Kent gij deze man?" Hrap schudt het hoofd, maar voor hij antwoord kan geven, begint Erwin zachtjes te kreunen en met zijn armen te slaan...... „Arnar...... Ar......nar......" komt het nauw hoorbaar over zijn lippen. Als door een adder gebeten wijkt de onbekende achteruit en Hrap schrikt als hij de uitdrukking van zijn gezicht ziet...... 's Mans gelaat is asgrauw geworden, maar in zijn ogen gloeit het vuur van een [illegible]terende haat......

Heer Bommel en de Windhandel

3823. — „Vergetelheid", prevelde heer Ollie, terwijl hij droevig naar de ballon staarde. „Soms is het leven te zwaar om te dragen voor een fijnvoelend heer van mijn stand."

Zo sprekende hief hij de dok op en stiet met kracht in de windzak, zodat de lucht sissend ontsnapte.

Op hetzelfde moment dwarrelde een lichte stroom van bankbiljetten door het stille vertrek. Maar vreemd; het gaf heer Bommel niet meer die bevrediging, die het hem eens had gegven.

„Geld", mompelde hij. „Droomlucht geeft wat men graag wil hebben; dus het is zo, dat ik alleen maar geld wens..... "

Hij staarde naar de voortritselende papiertjes, maar hoe langer hij keek, hoe vreugdelozer hij werd.

„Hoe kan dat nu?" zo vroeg hij zich af. „Geld speelt immers [illegible] Hoe komt het dan, dat alles wat ik zie bankpapier is? Daar is iets [illegible] aan, als men begrijpt wat ik bedoel. Is het dan zo ver met mij gekomen [illegible]

Vergeefs trachtte hij iets te bedenken, dat het tafreel zou doen [illegible]deren, doch de papiertjes dwarrelden voort.

Met afkeer blies hij er tegen en tenslotte keerde hij zich vol [illegible] af en liep naar de openslaande deuren, die in de tuin uitkwamen. [illegible] die geopend had, ontsnapte de droomlucht en de biljetten losten [illegible] Doch heer Ollie schonk er geen aandacht aan. Zonder op of om te [illegible] trad hij de buitenlucht in en zijn gebogen gestalte verdween [illegible] in de duisternis.

— BEURSBERICHTEN —

CARACAS

Centro S. Bolivar 5a emisión	Bs.	95.—	(*) 95.—
Centro S. Bolivar 6a emisión	"	95.—	
Centro S. Bolivar 7a emisión	"	95.—	
Centro S. Bolivar 8a emisión	"		95.50
Centro S. Bolivar 9a emisión	"	95.—	
Bco. Obrero Céd. Hip. 10 años 1963	"		
Bco. Obrero Céd Hip. 10 años 1967	"		96.—
Almacenadora Caracas	"	105.—	
Auto-Ven. com. nuevas	"		
A. Z. Export B	"	3.—	
Banco Agricola y Pecuario	"		
Banco América del Sur 40%	"		180.—
Banco Caracas, acc.	"		9.800.—
Banco Caracas cup.	"		2.750.—
Banco Comercial de Maracaibo	"		100.—
Banco de Comercio	"		1.200.—
Banco Central	"	53.—	60.—
Banco Francés e Ital. 100%	"	70.—	
Banco Francés e Ital. 20%	"		
Banco Francés e Ital. pref.	"	60.—	
Banco Exterior 40%	"		
Bco. Hip. de Crédito Urb. acc. „C"	"		410.—
Bco. Hip. de Crédito Urb. céd. hip.	"		
Banco Industrial	"		200.—
Banco Italo-Venezolano	"		
Banco Maracaibo nuevas	"	95.—	105.—
Banco Maracaibo viejas	"		
Banco Mercantil 100%	"		600.—
Banco Mercantil 50%	"		300.—
Banco Metropolitano 100%	"		600.—
Banco Metropolitano 40%	"		
Banco Miranda 100%	"		
Banco Ncnal de Descuento 100%	"		395.—
Banco Ncnal de Descuento 20%	"		100.—
Banco Occidental de Descuento	"		250.—
Banco Provincial 100%	"		
Banco República 40%	"		2.90
Bco. Tachira 100%	"		
Banco Unión 100%	"		
Banco Unión 40%	"		
Banco de Venezuela	"	1.500.—	1.530.—
Banco Venezolano de Crédito	"		
Barvensa	"	3.—	4.—
Bolsa de Caracas acc.	"		235.—
Celanese com.	"	6.—	
Celanese pref.	"	650.—	
Cemento Carabobo	"	9.50	
Cementos Coro	"		
Central Yaritagua 100%	"		7.—
Cauchos General com.	"	105.—	130.—
Central Santa Epifania	"		115.—
Central Venezuela	"		250.—
Cerveceria Heineken	"	40.—	55.—
Cerveceria La Llanera	"	1.75	3.50
Cerveceria Nacional	"	63.—	
Cerveceria Oriente	"		140.—
Concretara de la Costa			
Creole Petroleum Corp.	"		
Descuentos e Inversiones 100%	"		3.—
Electricidad de Caracas	"	112.—	115.—
Electricidad de Caracas vales	"	81.50	83.—
Electricidad de Caracas serie A	"	78.—	80.—
Electricidad de Caracas serie B	"		80.—
Electricidad de Caracas serie C	"		78.—
Electriciddd de Caracas serie D	"		78.—
Electricidad de Caracas serie E	"		78.—
Electricidad de Caracas serie F	"		75.—
Empro	"		
Envases Venezolanos 100%	"	13.—	18.—
Envases Venezolanos 10%	"		
Fca. Ncnal de Vidrio	"		4.50
Faisa 100%	"		12.—
Ficasa 60%	"		
Financiadora de Comercio 20%	"	10.50	
Financiadora Ncnal. com.	"		
Financiadora Ncnal. pref.	"		6.50
Financiera Mendoza com.	"		63.—
Financiera Mendoza pref.	"		125.—
Fivecca 80%	"	5.50	
Grey's	"		
Hotel Tamanaco	"		800.—
Hotel del Lago com.	"		
Inmuebles Caracas	"	65.—	
Industrial Guanipa	"	3.—	
Inuvenca participaciones	"	56.75	
Inversora 60%	"	2.—	3.50
Inverdica	"	3.—	
Luz Eléctrica de Venezuela acc.	"		65.—
Luz Elétrica de Venezuela bonos	"		90.—
Los Corales 100%	"		
Oficenca pref.	"		700.—
Perforaciones Delta pref.	"	40.—	50.—
Prados del Este 8%	"		
Prados del Este 9%	"		
Productos Efe com.	"	12.—	
Productos Efe pref.	"		
Rovenca com.	"		7.—
Rovenca pref.	"		50.—
Savoy Candy com.	"		
Savoy Candy pref.	"		
Seguros Arauca	"		50.—
Seguros Avila	"		
Seguros Caracas „A"	"		
Seguros Caracas „B"	"		
Seguros La Nacional 100%	"		
Seguros La Previsora	"	765.—	800.—
Seguros La Seguridad 100%	"		220.—
Seguros La Seguridad 70%	"		150.—
Servicios Hydrocarb	"	1.65	
Sivensa com. 100%	"	70.—	80.—
Sivensa com. 60%	"		
Talon	"	0.20	0.50
Terminales	"	1.—	1.35
Telares Caracas y Valencia	"		68.—
Telares Palo Grande	"		
Teléfonos de Venezuela 6%	"	85.—	95.—
Teléfonos de Venezuela 8%	"		
Vacoina 40%	"		150.—
Ven.-Aruba	"		55.—
Venepal com.	"	60.—	
Venepal pref.	"		
Venezolano de Cementos	"	155.—	160.—
Venezolano de Tabaco	"		200.—
Vica	"		
Vica pref. 20%	"		2.—

* Nota: comprador mayor cantidad ..

KUNST-CONTACT

Boeken voor U

DE MENS VERLAAT DE AARDE, van de Amsterdamse journalist Gerton van Wageningen is daar een typisch voorbeeld van. Helder geschreven, bewijst het, dat ruimtevaart niet alleen voor academisch geschoolden begrijpelijk is. Boeiend en gedocumenteerd, grotendeels op theoretische bases, worden principes van de raketvaart, technische bijzonderheden van ruimtevaartuigen, problemen en mogelijkheden, behandeld tegen een uitvoerig decor van de ruimte en haar hemellichamen.

o o o

VAN STERRENWICHELARIJ TOT RUIMTEVAART is geschreven door een groep Oostenrijks-Duitse auteurs, die gezamenlijk het pseudoniem A. C. Miller hebben gekozen. Zij stelden een overzicht van de astronomie vanaf de oudste tijd tot heden samen, waaraan de Nederlandse ir Geertsema enkele hoofdstukken over ruimtevaart toevoegde. De lezer volgt de geleerden, die, beginnend met de Chinezen en Egyptenaren, de hemel afspeuren op zijn geheimen, hij ziet de hulpmiddelen als verrekijkers en reuzentelescopen ontstaan, krijgt een inzicht in de logica der opeenvolgende ontdekkingen en theorieën en leest en passant de biografieën van enkele genieën als Copernicus en Newton. Het feit, dat verschillende auteurs aan het werk zijn geweest, is voelbaar door verschil in stijl en compositie. Dit schoonheidsfoutje valt echter weg tegen de afgerondheid en volledigheid van het werk.

o o o

WIJ IN HET HEELAL/EEN HEELAL IN ONS, werd geschreven door pedagoog Kees Boeke uit Bilthoven en is in meer dan één opzicht een merkwaardig boek. Het bevat veertig afbeeldingen (door Els de Bouter) met verklarende onderschriften en is voornamelijk gericht op het onderwijs. Maar volwassenen kunnen er eveneens plezier aan beleven, omdat het voornamelijk pictoraal het geheel van verhoudingen „spelenderwijs" wordt ontwikkeld.

o o o

FYSICA VOOR IEDEREEN (deel I en II) werd geschreven door prof. dr. W. Braunbeck en heeft niets of zo men wil niet met ruimtevaart te maken. Zij, die dieper op de astronautica willen ingaan, zullen een uitgebreider kennis van de natuurkunde niet kunnen missen. Zij, die fans van ruimtevaart willen weten en wel geïnteresseerd zijn in de materie om ons heen, mogen deze boeken niet overslaan. Helder en begrijpelijk wordt een breed en overzichtelijk beeld gegeven van de natuurkunde, zoals die heden ten dage bestaat en in zekere zin ook alle aardse leven beheerst en beïnvloedt.

„Max Havelaar" 100 jaar

De geschiedenis van een beroemd boek

De Max Havelaar is een klassiek boek. Het is, bovendien, een uiterst leesbaar en veelgelezen boek, merkwaardig verschijnsel bij klassiek geworden geschriften!

De Camera Obscura, die het tenminste een eeuw „gehouden" heeft, schijnt in onze dagen niet meer de werkelijke belangstelling gaande te maken. De humor ervan is te moeilijk, te verfijnd, te glimlachend, de stijl te moeizaam om onze haastig gebakerden duurzaam te boeien.

Met de Max Havelaar ligt dit anders: de stijl ervan is levender, levendiger, briljanter, gevarieerder, boeiender, moderner; zijn humor spitser en scherper. Multatuli beoogde allerminst de creatie van „literatuur". Hij kreeg toegang tot de „letterkunde", waar hij tot nu toe zijn plaats onverzwakt handhaaft.

Het heeft, bij de herdenking van de verschijning honderd jaar geleden van de Max Havelaar, weinig zin de lof van het boek te zingen. Het hoeft bepaald niet aangekondigd, niet geprezen, noch in zijn structuur ontleed te worden. Er zijn al genoeg open deuren ingetrapt.

Bij de herdenking van het genoemde jubileum heeft het misschien zin iets te zeggen over wat men het ontstaan en de verschijning van het werk zou kunnen noemen. Stuiveling heeft daarover samenvattend een boekje opengedaan in zijn inleiding op de uitgave van de Max Havelaar naar het authentieke handschrift, die in 1949 in een fraaie editie te Amsterdam verscheen. Wanneer ik het waag, met gebruikmaking van zijn materiaal, hier en daar met deze eminente Multatuli-kenner van gedachten te wisselen, moge dit iets bijdragen tot de levendigheid rond de Max Havelaar-herdenking.

In een brief van 16 september 1859 zinspeelt Dekker voor het eerst, voorzover wij weten, op de mogelijkheid de „geschiedenis van Lebak", zoals hij het noemt, voor te leggen aan degenen, die dan zijn manuscript „De Eerlooze" aan het lezen zijn. Als hun antwoord welwillend is, zal ... schrijft hij, „van die gelegenheid gebruik maken om hun de geschiedenis van Lebak vóórteleggen".

Waarop doelt hij precies? Deze zinnen, meent Stuiveling, vormen de geboorte-acte van de Max Havelaar.

Daar Dekker het over een letterkundig werk heeft (De Eerlooze) kan men gevoeglijk aannemen, dat de literator Douwes Dekker — en als zodanig had hij zich van jongs af gezien — aan een schriftelijk betoog vertoog, verhaal of iets van dien aard denkt.

Dan komt, in een brief van 22 september, de Max Havelaar uitdrukkelijk als zodanig ter sprake; hij zegt „sedert vele dagen" bezig te zijn met het schrijven van een „ding", dat misschien wel drie delen groot wordt. Telkens verandert hij, al schrijvende, van mening over het werk; soms is hij er tevreden mee, dan weer komt hij in de verleiding het te verscheuren. Hij „gist" een honderd pagina's klaar te hebben.

Men vraagt zich, dit lezende, af of men de zinsneden uit de brief van 16 september — van zes dagen tevoren dus — wel geheel juist interpreteert door te lezen, dat hij dan pas voornemens is met zoiets als de Max Havelaar te b e g i n n e n. Schrijft iemand in zes dagen een honderd pagina's?

Niets verzet er zich tegen aan te nemen, dat Dekker al éérder begonnen was te schrijven over „de geschiedenis van Lebak", zodat op 16 september de tekst voldoende gevorderd was om te kunnen zeggen dat, als hij een gunstig antwoord ontvangen zou met betrekking tot „De Eerlooze", hij ook de al op touw gezette geschiedenis van Lebak zou kunnen voorleggen aan de gunstig antwoordende lieden. Ik meen zelfs, dat eerst door dit aan te nemen, de mededeling in de brief van 16 september alle zin krijgt. Dan ook kan men letterlijk opvatten wat in de brief van 22 september staat, dat hij „sedert vele dagen" bezig is met het schrijven van wat de Max Havelaar zal worden. Vijf, zes dagen is wel een te korte spane tijds om die met „sedert vele dagen" te kenschetsen; vijf, zes dagen is, nogmaals gezegd, wel wat erg kort om honderd bladzijden „voortreffelijk proza" te creëren.

Dat Douwes Dekker echter snel kon werken, blijkt uit een brief van 13 oktober, waarin hij meedeelt dat zijn boek af is. Hij moet dan toch wel in een razend tempo doorgeschreven hebben, ook als men aanneemt — wat voor de hand ligt — dat heel wat materiaal gereed lag. Dat wil zeggen: als materiaal, als ruwe materie, die in veel opzichten gevormd moest worden om te kunnen worden opgenomen in de eenheid van dit, overigens uit wel zeer heterogene elementen samengestelde, bij uitstek romantische kunstwerk.

Stuiveling beschouwt, naar wij aanhaalden, de zinnen uit de brief van 16 september als de geboorte acte van de Max Havelaar. Vermoedelijk bedoelt hij: de acte die het moment van de conceptie vastlegt. Maar zelfs dat lijkt mij, als gezegd, betwijfelbaar. Een kunstwerk van de allure van de Max Havelaar wordt niet pardoes geconcipieerd. Het groeit langzaam in de innerlijkheid van de kunstenaar, vaak zonder dat hij, materiaal opstapelend dat later dienst doet, zich bewust is van wat in hem gaande is. Dan komt, soms op zeker moment de schok die alle elementen doet samenvloeien en het werk als zodanig doet concipiëren.

De tekst van 16 september verzet er zich niet tegen aan te nemen dat de datum van de conceptie al (iets) verder in het verleden terug lag. De tekst van 22 september zegt dat eigenlijk met even zoveel woorden.

Wat vaststaat, is de datum van de geboorte, n.l. 13 oktober. De juichkreet op die dag: „Mijn boek is af, mijn boek is af!" is zoveel als de geboorte acte.

13 oktober dus was het boek af. Dat wil zeggen: het „klad". In de daarop volgende drie weken schreef Dekker de tekst keurig in het net. Op 5 november is het geheel bij de binder, dat wil wel zeggen, bij de man die de geschreven tekst moest binden. Stuiveling heeft uitgerekend, dat hij per dag gemiddeld een twaalf bladzijden „in het net" geschreven moet hebben. (Ook dit, tussen haakjes, geeft te denken ten aanzien van de tijdsperiode waarin het werk ontstond: hij „copieerde" per dag ongeveer twaalf bladzijden; dat is „maar" overschrijven; — als men zou aanhouden dat hij pas op 16 september voor het allereerst begon te schrijven, zou hij in eerste aanleg heel wat méér bladzijden per dag „geschreven" moeten hebben!). Dan geeft hij het manuscript uit handen, om het nooit meer terug te zien.

Wie het wèl zag, was Jacob van Lennep, de jurist romanschrijver, man van groot gezag, die de verdienste heeft gehad de eerste uitgave van de Max Havelaar mogelijk te hebben gemaakt, nadat hij de tekst, zoals Stuiveling zegt, „onmiddellijk als een meesterwerk heeft erkend". In het voorjaar 1960 hield Van Lennep zich bezig met het persklaar maken van de kopij, waarvan hij op 25 januari 1860 het eigendomsrecht verworven had. Hij verrichtte deze activiteit met zekere vrijmoedigheid, inzover hij niet alleen spel- en taalfouten verbeterde en zinsconstructies wijzigde, maar ook trachtte weg te werken wat het boek zijn actueel karakter gaf (jaartallen en plaatsnamen b.v.), zijn karakter ook, mede daardoor, van aanklacht. En Dekker bedoelde zeer bepaald niet een roman te publiceren, maar ,eene geschiedenis eene memorie van grieve, het is eene aanklacht, 't is eene sommatie! „En dat dit alles in den beginne op een roman lijkt, is slechts om 't ding verkoopbaarder te maken, dan verwacht kan worden van iets officieels."

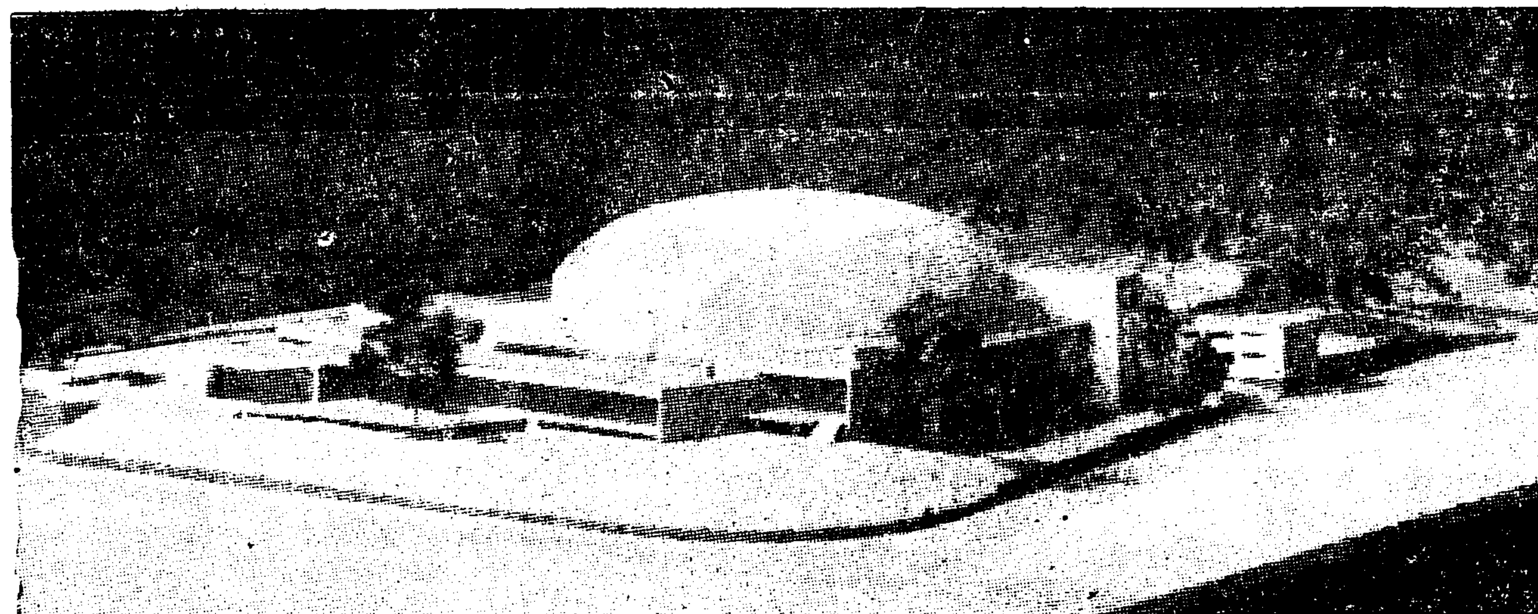
Van Lennep is echter in veel opzichten toch zijn gang gegaan. Hij kon dat. Hij was juridisch eigenaar van het kopijrecht.

Het boek verscheen in mei 1860. Een herdruk zag het licht in november van dat jaar, en nog eens een voorjaar 1871. Van dit alles heeft Dekker geen proef gezien. In 1874 kocht Dekkers vriend Funke het auteursrecht, op grond waarvan Dekker de vierde druk in 1881 kon reviseren, „een in talloze détails herschreven werk" van de in die jaren veranderde, ten dele verouderde auteur, oordeelt Stuiveling.

Pas in 1949 kon Stuiveling de Max Havelaar uitgeven naar de authentieke tekst, die pas lang na de dood van Douwes Dekker „teruggevonden" werd.

In de tuinen van het museum Rodin te Parijs hebben jonge beeldhouwers hun nieuwste scheppingen tentoongesteld. Het was de bezoekers wel duidelijk dat deze twee buurtende vrouwen — van de beeldhouwer Brochet — al héél lang staan te praten.....

Maquette van de Beethoven Halle in Bonn.

Bonns moderne muziektempel DE BEETHOVENHALLE

MIDDELPUNT VAN BLOEIEND MUZIEKLEVEN

Acoustisch wonder

(Van een bijzondere medewerker)

In Bonn staat een huis, dat is toegewijd aan Ludwig van Beethoven. Daarom is het een huis der muziek en daarom heet het de Beethovenhalle. In tegenstelling tot alle andere in het na-oorlogse Duitsland gebouwde Kunsttempels, is de Beethovenhalle ten dele gefinancierd door de Westerse Wereld.

Bonn is een provinciestad met 140.000 mensen. Ruim 20.000 inwoners horen eigenlijk niet in de stad thuis. Ze wonen er, omdat Bonn toevallig de tijdelijke hoofdstad van de Bondsrepubliek is. Op aandrang van de burgerij is men op 15 april 1957 met de bouw van de Beethoven Halle begonnen op een terrein aan de Theaterstrasse langs de Rijn. In september 1959 werd de Halle door Bondspresident prof. dr. Theodor Heuss officieel geopend.

Het gebouw heeft DM 10 miljoen gekost. De stad betaalde er 6.5 miljoen DM aan. De Bondsregering gaf een bedrag van DM 1 miljoen, de landsregering DM 1 miljoen. De overige 1½ miljoen is bijeengebracht door de burgerij en uit alle delen van de wereld onder auspiciën van een internationaal curatorium, waarin buiten Duitsland figuren zitting hadden als André Francis, Edouard Herriot, Franz Jonas, burgemeester van Wenen, Lord Pakenham, Albert Schweitzer, Bruno Walter, Eduard van Beinum z.g. en vele wereldberoemde kunstenaars. Zij allen schonken bijdragen. In New York werd een Beethovenweek gehouden en de pianist Andor Foldes gaf in de Carnegie Hall een buitengewone voorstelling ter ondersteuning van de bouw.

De 28-jarige Berlijnse bouwmeester dipl. ir. Siegfried Wolske — wiens eerste grote opdracht dit was — heeft van de Beethoven Halle een architectonisch juweel gemaakt. De wereldberoemde geluidsdeskundige prof. dr. Erwin Meyer, die van de eerste dag af aan bij de bouwplannen werd betrokken, maakte er bovendien een acoustisch unicum van, zoals ook de in 1943 platgebombardeerde Beethoven Halle acoustisch een van de beste Concertzalen ter wereld was.

Een ander unicum: de begroting voor de nieuwe Halle klopte tot op een deurklink....

In de Beethoven Halle vinden 1440 mensen gemakkelijk plaats in comfortabele fauteuils met armleuningen en ruimte genoeg om iemand te kunnen laten passeren, zonder te moeten opstaan. De studiozaal, waar de orkestrepetities gehouden worden, heeft 350 zitplaatsen; de kamermuziekzaal 186, de voordrachtszaal 84, het restaurant 288, het terras — met verrukkelijk uitzicht over de Rijn — 200.

En dan is er nog 240 vierkante meter tentoonstellingsruimte en een enorm parkeerterrein.

De Bonner burgerij is opgetogen over haar nieuwe concertgebouw. Eindelijk een waardig gebouw, om er te genieten van muziek, die voor deze mensen niet in de eerste plaats een gedistingeerd uitje, maar een levensbehoefte is.

Overigens wordt de Beethoven Halle ook gebruikt voor andere doeleinden. Voor congressen, voor tentoonstellingen, voor feestelijkheden van regering, stad en universiteit en voor carnaval. Niet voor sport. Die hoort er niet in thuis, zo zei ons Kulturreferent Dr. Gert Schroers.

Het Stedelijk Philharmonisch Orkest van Bonn telt 62 leden, een aantal, dat binnen enkele weken tot 72 zal zijn gestegen. De orkestleden verdienen gemiddeld DM 800—DM 1.000 per maand, maar daarvoor moeten ze dan ook heel wat presteren. Behalve lid van het symfonie-orkest vormen ze tezamen ook het opera-orkest. Het symfonie-orkest wordt geleid door de vaste dirigent en drie à vier gastdirigenten; het opera-orkest staat onder leiding van de eerste kapelmeester.

Detail van de geheel met hout beklede grote concertzaal van de Beethovenhalle in Bonn.

Norm voor pensionering is niet het bereikt hebben van de 65-jarige leeftijd, maar de aanwijsbare prestatievermindering.

In Bonn kent men zes series concerten; meesterconcerten (10 concerten in abonnement A), philharmonische concerten (6 concerten in abonnement B), gastconcerten (4), extra concerten (6), schoolconcerten (50) en studioconcerten (2). De beide studioconcerten bestaan uit een uitvoering van de Johannes Passion (niet van Bach, maar van H. Schütz, 1666).

Alle concertseries in Bonn zijn „absolut ausverkauft", zo verzekerde ons dr. Schroers, „en wel ongeacht het programma". Men kan zijn abonnement in Bonn contant betalen maar desgewenst ook in drie termijnen. De helft van het publiek kiest de termijnbetaling. De eerste klacht over wanbetaling moet nog worden gehoord.

In de Beethoven Halle worden ook jazzconcerten gegeven. Goede jazzmuziek beschouwt men als de brug naar de jeugd. „Beethoven zou ich beslist niet in zijn graf omkeren, als hij hoorde, dat in de aan hem gewijde Halle op zijn tijd jazzklanken schetteren", meent dr. Schroers en daarom zit de Beethoven Halle verschillende malen in het seizoen vol jongelui, die geestdriftig komen luisteren naar wat befaamde Amerikaanse, Engelse en Duitse jazzorkesten brengen.

Ook voor schoolconcerten bestaat in Bonn levendige belangstelling. In tegenstelling tot bij ons wordt in Duitsland vanouds op elke school muziekonderwijs gegeven. Het blijkt rendabel. De schoolprogramma's worden samengesteld naar de verschillende stijlen, die in een gegeven seizoen op verschillende scholen worden behandeld.

De concertprogramma's voor de stad worden samengesteld door de stedelijke muziekdirecteur en de intendant. Deze plegen overleg met de culturele commissie uit de gemeenteraad. Dat zijn niet per se deskundigen, maar wel altijd mensen van zeer grote eruditie en grote culturele ontwikkeling. Het laatste woord heeft echter de Musikdirektor. Hij is artistiek volkomen vrij en slechts gebonden aan de beschikbare financiële middelen. Nu, die mogen er zijn.

Voor muziek en theater betaalt de stad Bonn per seizoen DM 1.9 millioen, het land DM 135.000, de Bondsrepubliek DM 180.000, dat is samen DM 2.215.000. Bij ons betaalt een naar grootte vergelijkbare stad als Arnhem, samen met provincie en rijk aan toneel en muziek (Theater, muziekschool, Gelders Orkest) ƒ 1.073.000

Prinsesje

Prinses Elisabeth, echtgenote van prins Francois Ferdinand van Hohenberg, heeft in het kasteel van Colmar-Berg, in Luxemburg, het leven geschonken aan een dochter, die de naam Sophie ontving.

Prinses Elisabeth is de oudste dochter van groothertogin Charlotte van Luxemburg.

Tsjoe doet er nog een schepje bovenop

„Elke aanval op een socialistisch land is een aanval tegen China en alle landen van het socialistische kamp en zal daar om een vernietigende reactie uitlokken", zo heeft de premier van Communistisch China, Tsjoe en Lai, op een banket ter ere van een delegatie der Algerijnse voorlopige regering in Peking verklaard.

Tsjoe en Lai zei, dat de Amerikanen de topconferentie hebben gesaboteerd en de verantwoordelijkheid daarvoor thans de Russen in de schoenen willen schuiven. Aan de redelijke protesten tegen de Amerikaanse vluchten boven Russische gebied was niet voldaan.

De Verenigde Staten, aldus de Chinese premier, hadden de mensen bedrogen door over vrede te praten, terwijl zij zich aldoor maar op oorlog voorbereidden.

Pres.-dir. „koninklijke"

Olie, produkt dat steeds meer wordt gevraagd

Tijdens de in Den Haag gehouden jaarvergadering van de N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij heeft de president-directeur Jhr J. H. Loudon, over de resultaten van het eerste kwartaal van 1960 medegedeeld, dat de bijzonderheden van de financiele resultaten van de groep niet voor 31 mei kunnen worden bekendgemaakt. Uit de voorlopige gegevens blijkt echter reeds dat de door de groep in het eerste kwartaal van 1960 verkochte hoeveelheden ongeveer 5 procent hoger zijn geweest dan in de overeenkomstige periode van het voorgaande jaar en dat het nettoresultaat van de groep over deze periode waarschijnlijk een soortgelijke stijging te zien zal geven. Met betrekking tot de dividend-politiek deelde Jhr Loudon mee, dat de verhoging van het slotdividend, indien dit wordt goedgekeurd, tot gevolg zal hebben dat het verschil tussen het interim- en slotdividend groter wordt. Het bestuur meent, dat het de aandeelhouders ten goede zou komen indien het jaarlijkse dividend gelijkmatiger over de beide uitkeringen werd verdeeld. Het is voornemens hiertoe over te gaan bij het vaststellen van het interim-dividend over 1960.

Over de vooruitzichten sprekende merkt Jhr Loudon op dat de industrie een periode met ruim aanbod van olie doormaakt. Dit brengt moeilijkheden mee die lastiger zijn op te lossen dan gewoonlijk het geval is. In het kort samengevat, aldus Jhr Loudon. De leiding van de groep staat thans voor de taak een zorgvuldige schatting te maken van de verhouding tussen de huidige surplus-positie en de vooruitzichten op langere termijn voor de komende tien tot vijftien jaar, waarbij het aanzienlijk hogere peil van de vraag en de thans bekende ruwe-oliereserves in aanmerking moeten worden genomen. Zo moeten dus in een tijd dat er een surplus bestaat aan olie en schepen, beslissingen worden genomen om nu in alle fasen van het bedrijf uitgaven te doen voor de bouw van installaties, die het gunstigst zijn gelegen om aan de toekomstige behoeften te kunnen voldoen.

Alleen op deze wijze zal het mogelijk zijn ten volle profijt te trekken van de verwachte toeneming in de toekomstige vraag in bijna alle landen van de vrije weerld. De uitgaven echter die ten behoeve van de toekomst uit de huidige verkleinde winstmarges moeten worden gedaan, maken het bestuur des te meer bewust van besparingen die kunnen worden verkregen door verhoogde efficiency in alle fasen der werkzaamheden van de groep. Door een nauwgezette kostenbewaking, hetzij kapitaaluitgaven of bedrijfskosten, streeft de groep ernaar de volle waarde te krijgen voor elke gulden die zij uitgeeft. Onlangs is een uitvoerige studie beeindigd van de centrale kantoren in Den Haag en Londen, en in alle landen worden de organisaties op elk niveau zeer nauwkeurig onder de loupe genomen en waar nodig vereenvoudigd. Dit zal er, tezamen met de toepassing van technische verbeteringen toe bijdragen de kosten te verlagen en tevens ten dele de vermindering in inkomsten te compenseren die het gevolg zijn van de lage prijzen en vrachttarieven.

De wereld heeft in steeds toenemende mate energie nodig en in deze behoefte zal grotendeels door aardolie moeten worden voorzien. De financiele positie van de groep is gezond, zij heeft een organisatie met een wereldwijde 'know how' en verkoopt een produkt dat steeds meer wordt gevraagd. Wij zijn van oordeel dat de groei van de aardolie-industrie zich zal blijven voortzetten zoals dit sedert haar ontstaan het geval is geweest en in weerwil van wat sommige zwartgalligen zeggen die de toekomst van de olie-industrie nog voor jaren donker inzien, zijn wij in de groep ervan overtuigd dat wij de toekomst met optimisme tegemoet kunnen zien", zo besloot de president-directeur van de koninklijke zijn rede.

Adenauer heeft gelijk gekregen

De New York Times weet te melden dat de westelijke diplomaten in Bonn van mening zijn dat Adenauer de staatsman is die van de debacle in Parijs persoonlijk het minst te lijden heeft gehad. Zij, die de kanselier een paar weken geleden nog berispten, nemen nu hun woorden naarstig terug, aldus het blad.

Adenauer heeft het topoverleg, waarop een hele reeks ingewikkelde problemen maar kort besproken worden, altijd gewantrouwd. Hij heeft vaak gezegd, dat de westelijke grote drie op een topconferentie gedwongen zouden kunnen worden te kiezen tussen een mislukking van het overleg of geïmproviseerde en gevaarlijke concessies, zo schrijft de New York Times.

Blauw Wit — D.W.S.-A 0—2. Doorneveld scoort hier het eerste doelpunt voor DWS-A. v.l.n.r. Arie de Oude, Roye van der Klink, Doorneveld en keeper van Heeswijk.

FEYENOORD contra AJAX

Eenmaal, tweemaal of driemaal......?

Dat het Feijenoord-stadion morgen zal uitpuilen van de toeschouwers, zal niemand bevreemden. Reeds in één dag tijd waren alle kaarten in de voorverkoop verkocht, zodat menigeen teleurgesteld moest worden. Wat de wedstrijd zelf zal geven? Er valt zo weinig van te zeggen; de zenuwen van de 22 spelers zullen ongetwijfeld een niet onbelangrijke rol spelen en indien de Amsterdammers kans zien de eerste goal op het scoringsbord te brengen, dan ziet het er voor het Rotterdamse kampioenschap zwart uit. Dat Ajax het in Rotterdam heel wat lastiger zal krijgen dan eind vorig jaar in De Meer staat als een paal boven water. Een herhaling van de 4—1 zege van Ajax op Feijenoord kunnen wij vooralsnog dan ook moeilijk indenken.

Het is dus mogelijk, dat de beide rivalen maximaal driemaal tegen elkaar zullen uitkomen, hetgeen niet direct voor de hand ligt, maar aan de andere kant ook niet uitgesloten is. Laat Feijenoord morgen een steek vallen, dan is het gebeurd, want dan gaat bij het 60-jarige Ajax de vlag in top. Weet Feijenoord evenwel beide punten op de Amsterdammers te veroveren, dan betekent dat niet alleen de afronding van een prachtige prestatie om na een enerverende nek-aan-nek-race gelijk te komen met de reeds lang als kampioen gedoodverfde Ajaxieden, maar het houdt tevens in, dat een verlenging van de strijd nodig zal zijn.

De wedstrijd van morgen zal het publiek in geen geval een verlenging van de speeltijd opleveren, aangezien het hier een normale competitiewedstrijd betreft. Komt het evenwel na een Feijenoord-zege tot een extra wedstrijd, die gelijk zou eindigen, dan zal wel worden verlengd. Blijft de stand dan nog gelijk, dan wordt op dezelfde condities als de eerste beslissingswedstrijd nog een tweede vastgesteld. Eindigt de strijd dan wederom onbeslist, dan is het welletjes en gaan de doelcijfers pas in werking treden. In dat geval zijn de Rotterdammers favoriet; zij hebben het beste doelgemiddelde, ondanks het feit, dat Ajax achttien maal meer doelpuntte. De hoofdstedelijke ploeg heeft negen doelpunten meer tegen, hetgeen tot gevolg heeft, dat het doelgemiddelde van de Maasstedelingen gunstiger is. Zoals het er thans naar uitziet, zal Ajax in elk geval de enige ploeg zijn met honderd doelpunten of meer. Het laat zich niet aanzien, dat Feijenoord in de laatste wedstrijd tot negen goals zal komen! Tot zover over de grote strijd van morgen in het Feijenoord-stadion.

o—O—o

Er wordt niet gedrongen om de zestiende plaats te bereiken; die strijd is immers reeds gestreden, want zowel Volendam als Sittardia verdwenen weer even snel uit de eredivisie als zij erin zijn gekomen. Vele clubs doen reeds weken verwoede pogingen om de zestiende plaats te ontlopen. Enkele clubs, die kortgeleden nog niet in veiligheid waren, hebben zich inmiddels een uitweg gebaand en zijn naar hoger sferen vertrokken. Maar er zitten nog altijd zeven clubs binnen de vuurlinie, zodat de uitslagen van morgen de climax aan spanning in het betaald voetbal moeten doorbreken.

Van de genoemde zeven clubs zullen verschillende clubs zich in veiligheid stellen, hoewel het theoretisch zo kan zijn, dat alle zeven nog een halve beslissingscompetitie moeten spelen. Dat er nog zoveel clubs na morgen bij de strijd om de zestiende plaats betrokken blijven, is niet aan te nemen, maar dat hun aantal drie of vier zal bedragen, ligt wel voor de hand. Als Fortuna '54 door N.A.C. wordt verslagen, dan zijn de zes overige verenigingen, ongeacht hun resultaat van morgen, gered, maar wij hebben zo het idee, dat de Limburgers in een laatste krachtsinspanning de beide punten uit het vuur zullen slepen.

In dat geval wordt meteen de aandacht gevestigd op Blauw Wit, dat bij D.O.S. op visite gaat, maar ook op Elinkwijk, dat P.S.V. gaat bekampen en natuurlijk hoopt, dat stadgenoot D.O.S. de Zebra's de punten afsnoept om zodoende zelf de dans te ontspringen.

Maar ook Enschedé, Rapid J.C., M.V.V. en A.D.O. hebben nog alle belang bij de wedstrijden van morgen, want zolang de zestiende plaats niet definitief door een van de met degradatie bedreigde clubs is ingenomen, bestaat er voor de overige verenigingen nog geen reden tot jubelen.

Stand voor wat betreft 10e t/m 16e plaats

10)	Enschedé	30
11)	A.D.O.	30
12)	M.V.V.	30
13)	Rapid J.C.	30
14)	Elinkwijk	29
15)	Blauw Wit	29
16)	Fortuna '54	28

o—O—o

Programma: Feijenoord — Ajax; N.A.C. — Fortuna '54; P.S.V. — Elinkwijk; M.V.V. — A.D.O.; Willem II — Volendam; D.W.S. — Rapid J.C.; D.O.S. — Blauw Wit; Sittardia — V.V.V.; Enschedé — Sparta.

o—O—o

Eerste divisie

Programma: Heracles — Go Ahead; R.C.H. — Graafschap; Z.F.C. — Leeuwarden; Limburgia — V.S.V.; H.D.V.S. — Helmondia; A.G.O.V.V. — Eindhoven; R.B.C. — D.H.C.; D.F.C. — Alkmaar.

o—O—o

De kans, dat in deze afdeling op de laatste competitie-zondag alle beslissingen zullen vallen, is niet uitgesloten. De laatste wedstrijden zijn echter wel vol sensatie, want V.S.V. gaat op bezoek bij een tegenstander, die zich tot het uiterste zal weren, want als Limburgia kans ziet V.S.V. te wippen, dan is het lot van R.C.H. bezegeld. De laatste minuten van de in september vorig jaar niet uitgespeelde wedstrijd R.C.H. — Limburgia met de beruchte strafschop, welke nog nooit werd genomen, zullen in dat geval niet meer nodig blijken te zijn. Maar de Velsenaren zullen zich niet gemakkelijk laten wippen, want de kans voor V.S.V. om over te gaan naar de eredivisie is zeer groot, omdat de andere candidaten, D.F.C. en Alkmaar tegen elkaar moeten uitkomen.

V.S.V. is vanzelfsprekend bij een verdeling der punten het meest gebaat, een uitslag, die er ons insziens ook wel in zit. Aangenomen, dat de kampioen er morgen uitkomt en er dus geen extra wedstrijd meer nodig is (alle drie clubs kunnen nimmer gelijk meer eindigen), dan kan een week later worden begonnen met de competitie tussen de nummers twee en drie van de beide afdelingen om uit te maken welke club tenslotte beslag zal leggen op de laatst beschikbare plaats in de hoogste afdeling van het vaderlandse voetbal.

o—O—o

Degradatie tweede divisie

Programma: O.N.A. — U.V.S.; Zwolse Boys — Rheden; Zwartemeer — Velocitas; Baronie — Xerxes.

U.V.S. leidt in deze afdeling met elf punten; de Leidenaren komen uit tegen het Goudse O.N.A., dat de afdaling naar het amateurisme wel niet meer zal kunnen ontlopen. Komt de amateurkampioen „Gouda" er misschien voor in de plaats? Zwartemeer, dat er gunstig voor staat, komt uit tegen het aloude Groningse Velocitas, dat er net als de andere vergane glorie, Xerxes, niet best voor staat. Maar er is nog kans, maar dan zullen bijv. de Rotterdammers moeten beginnen Baronie van de troon te stoten. En deze opgaaf kon wel eens zwaar blijken te zijn. Zwolse Boys heeft prima winstkansen tegen Rheden.

o—O—o

Amateurkampioenschap van Nederland

Alle clubs hebben thans de eerste ronde (twee wedstrijden) achter de rug en het ziet er naar uit, dat men niet van plan is elkaar veel toe te geven. Alle afdelingskampioenen hebben namelijk eenmaal gewonnen, maar ook eenmaal verloren.

De strijd wordt morgen in Weert voortgezet met de wedstrijd tussen het uit 1908 daterende Wilhelmina en de westelijke kampioen Gouda. Zal Gouda revanche nemen voor de onverwachte nederlaag op eigen veld (0—1)?

Programma baseball — wedstrijden —

Vermoedelijke datum	tijd	wedstrijd	Home Team	Visiting Team
1960				
8—5	10 v.m.	1	Tuborg	Chicago
12—5	20 n.m.	2	Sta. Rosa Indians	Amstel
15—5	10 v.m.	3	Lucky Strike	Viceroy
22—5	10 v.m.	4	Chicago	Sta. Rosa Indians
26—5	20 n.m.	5	Viceroy	Amstel
29—5	10 v.m.	6	Tuborg	Lucky Strike
5—6	10 v.m.	7	Viceroy	Chicago
6—6	10 v.m.	8	Amstel	Tuborg
12—6	10 v.m.	9	Sta. Rosa Indians	Lucky Strike
19—6	10 v.m.	10	Sta. Rosa Indians	Viceroy
26—6	10 v.m.	11	Lucky Strike	Chicago
30—6	20 n.m.	12	Viceroy	Tuborg
3—7	10 v.m.	13	Amstel	Lucky Strike
7—7	20 n.m.	14	Tuborg	Sta. Rosa Indians
10—7	10 v.m.	15	Chicago	Amstel

Mocht door onvoorziene omstandigheden een wedstrijd geen doorgang vinden, dan worden de speeldata opgeschoven.

BASEBALL-ROUNDUP

NATIONAL LEAGUE

Gisteravond verloor Los Angeles tegen Philadelphia met een score van 6—3. Winnende pitcher was Gene Colley (2—1). Verliezer was Johnny Podres (2—4) Tony Taylor had een homer voor de Phillies en Charley Neal een voor de Dodgers.

o—O—o

Cardinales versloegen Cincinnati met een score van 6—1. Winnaar was Jackson (3—5) en verliezer O'Toole (3—4).

o—O—o

Doordat het te veel sneeuwde, is de wedstrijd Giants — Chicago Cubs niet doorgegaan.

o—O—o

De Pirates versloegen de San Francisco Giants met 5—4. De winnende run kwam binnen in de twaalfde inning toen Roberto Clemente een two-base-hit sloeg. Winnaar was Fred Greene (3—1) en de verliezer was O'Dell (1—4). Willey McCovey had een homer voor de Giants.

o—O—o

AMERICAN LEAGUE

Door een hit in de zevende inning van Jim Piersal won Cleveland met 2—0 van Boston. Winnaar was Grant (1—1). Verliezer Monbouquette (3—3).

o—O—o

Detroit versloeg Baltimore met 4—3. De winnaar was Morgan (3—0) en verliezer was Papas (2—4).

o—O—o

De wedstrijd tussen Kansas City en Washington vond door slecht weer geen doorgang.

o—O—o

De New York Yankees verloren gisteravond van Chicago White Sox met een score van 5—3. Ted Kluszewsky had een homer voor de Sox. Mickey Mantle sloeg zijn vierde homer. Verliezer Early Wynn (2—1) en de verliezer Whity Ford (1—2).

o—O—o

Wedstrijden voor vanmiddag in de American League:

New York — Chicago White Sox Dickmark (2—0) tegen Donnevan (1—0); Washington — Kansas City Clevenger (1—2) tegen Carver (0—3); Baltimore — Detroit Portocarrero (3—0) tegen Soytack (1—3); Boston — Cleveland Cassale (2—1) tegen Terry (1—2).

o—O—o

Wedstrijden National League:

Hedenavond Los Angeles tegen Philadelphia Don Drysdale (3—4) tegen Jim Owens (2—4); Cincinnati tegen Sint Luis Purkey (3—1) tegen Mizell (1—2); Chicago tegen Milwaukee Elsworth (2—0) tegen Yay (0—2); Giants tegen Pittsburgh Pirates Sad Sam Jones (4—3) tegen Bob Friend (5—1). Alls drie wedstrijden, behalve die van Dodgers worden hedenmiddag gespeeld.

Uitwisseling

Het Amerikaanse hooggerechtshof heeft een verzoek om een nieuwe behandeling van de zaak-Abel van de hand wezen. Kolonel Rudolf Abel werd onlangs door een Federale rechtbank te New York veroordeeld tot dertig jaar gevangenisstraf wegens spionage voor de Sovjet-Unie

Er is gespeculeerd over de mogelijkheid Abel uit te wisselen tegen de Amerikaanse spion-vlieger Po-

Vrouw gestorven

Mevr. Burton, een blanke vrouw, die 8 mei bij Ndola in noord-Rhodesie door Afrikanen was aangevallen en ernstige brandwonden opliep doordat haar auto in brand werd gestoken, is in een ziekenhuis in Ndola overleden. Haar 12-jarige dochter is hersteld van haar verwondingen, maar haar 4-jarige dochtertje ligt nog met brandwonden in het ziekenhuis.

„Prachtige" receptie in Den Haag

In het Haagse hotel „De Witte Brug" heeft de gevolmachtigde minister van Suriname, mr dr R. H. Pos, gisteravond voor ruim 500 gasten een receptie gehouden, bij gelegenheid van het bezoek der Surinaamse parlementaire delegaties aan Nederland. Mr. Pos en echtgenote en de Surinaamse staten-voorzitter, de heer Kraag ontvingen de gasten, onder wie zich bevonden de minister-president, prof. dr J. E. de Quay, de ministers van buitenlndse zaken Luns en de meeste andere leden van het kabinet, enkele staatssecretarissen, de Surinaamse minister-president, mr S. D. Emanuels, de Antilliaanse gevolmachtigde minister de heer W. F. M. Lampe, de Antilliaanse staten voorzitter, de heer J. A. O. Bikker en enkele van zijn mede parlementariërs.

Namens het koninklijk huis: de grootmeesteres van hare majesteit de koningin, mevrouw G. J. van Wickevoort Crommelin, jkvr C. E. B. Roëll, hofdame, de luitenant-generaal C. F. Pahud de Mortanges en vice-admiraal N. A. Rost van Tonningen, resp. chef en adjudant-genenraal in buitengewone dienst van het militaire huis van H.M. de koningin.

Verder de voorzitters van de twee Kamers der Staten Generaal, de diplomatieke vertegenwoordigers van Japan, Brazilië, India, België, Luxemburg, Frankrijk, de V.S., Argentinië, Joegoslavië en Liberia. Tevens waren aanwezig de chefs van staven, de burgemeesters van Den Haag en Utrecht en de waarnemend burgemeester van Amsterdam, vertegenwoordigers van de Raad van State en de procureur-generaal van de Hoge Raad.

Dit selecte gezelschap vormde met talrijke andere relaties van de Surinaamse vertegenwoordiging hier te lande het publiek van een zeer geanimeerde receptie, waarvan minister Pos na afloop opgetogen zei: „Ik heb al veel meegemaakt wat recepties betreft, maar dit, nee, het was prachtig!

Massa-betoging in Peking

In Peking hebben meer dan drie miljoen Chinezen betogingen gehouden „ter veroordeling van de sabotage van de topconferentie door de Amerikaanse imperialisten". Premier Tsjoe En Lai en maalschalk Tsjoe Teh, de minister van defensie, hielden toespraken.

De algemene secretaris van het centrale comité van de Chinese communistische partij, Teng Hsaio-Ping, verklaarde dat de 650 miljoen mensen in China zich geheel scharen achter het juiste standpunt dat de Sovjet-Unie ten aanzien van de topconferentie heeft ingenomen en de strijd tegen agressie en provocatie van de zijde der Verenigde Staten.

Elke agressie of provocatie tegen de Sovjet-Unie is agressie of provocatie tegen de Chinese volksrepubliek, tegen het gehele socialistische kamp, zei hij. Hij noemde Groot-Britannië en Frankrijk medeplichtig aan het „saboteren van de topbesprekingen door de regerende kringen in de Verenigde Staten onder leiding van Eisenhower".

AGENDA

BASEBALL 10.00 UUR:
Viceroy — Amstel (Stadion)
VOETBAL — COPA ANTILLANO:
4.00 uur: Aruba Junior — SUBT (Rifstadion)
VOETBAL — A-KLASSE
Zondag 16.00 uur:
Athene I — Huracan I (Athene terr.)
B-KLASSE 14.30 UUR:
De Koning I — Saturnus I (Stadion)
16.00 UUR:
Wacker I — Zeemacht I (Zeemachtterr)

JOE LOUIS garandeert overwinning van PATTERSON

De ex wereld kampioen bokser Joe Louis heeft bekendgemaakt, dat hij zich ter beschikking zal stellen van zijn rassenbroeder Floyd Patterson, teneinde hem te helpen, de titel, die hij tegen Johansson verloor, terug te winnen. Louis zal Patterson in het geheim trainen en zich wijden aan het bespionneren van Johansson. Joe verklaarde tevens zelfs niet voor de „IBC" of hun opvolgers gewerkt te hebben. Hij voegde er aan toe, dat Floyd ditmaal goed getraind de ring zal betreden en zich gegarandeerd niet door een rechtse van de Zweed zal laten vangen.

Joe Louis zei overigens, dezelfde tactiek op Patterson te zullen toepassen als zijn ex-manager op hem, toen hij door Max Schmeling verslagen werd en de titel in de eerste ronde van de revanche wedstrijd terugwon.

De revanche-wedstrijd Patterson Johansson zal 20 juni a.s. in New York plaatsvinden.

„SCHAKEN"

Gisteren werd de wedstrijd dr Max Euwe en Curaçao gewonnen met 13½ tegen 6½ voor dr Euwe. De wedstrijd om de Bijenkorf-beker werd in het paviljoen „Rust & Burgh" gespeeld. Dr Euwe werd voor de tweede achtereenvolgende maal winnaar van de beker.

De gedetailleerde uitslagen waren als volgt:

Roose	—	De Castro	1 —0
Voordenhout	—	Zonenschain	½— ½
Keur	—	Van Herksen	½— ½
Koops	—	Moron	1 —0
Weenink	—	Hudson	0 —1
Goedman	—	Werner	½— ½
Van der Waal	—	Celestina	1 —0
Avis	—	Steunenbrink	½— ½
Van der Horst	—	Esser	1 —0
Stekelenburg	—	Meit	0 —1
Hilhorst	—	Jong	1 —0
Van der Wouw	—	Booi	1 —0
Den Houting	—	Berend	0 —1
Metz	—	Vogel	1 —0
Koreman	—	Schouten	0 —1
Ratelband	—	De Windt	1 —0
De Vries	—	Hypoliet	1 —0
Van der Knaap	—	Meriën	1 —0
Dennert	—	Willems	½— ½
Van der Linden	—	Santine	1 —0

De eindstand is dus:

Dr Max Euwe	1
Curaçao	1
Capablanca	3

DE MYSTERIEUZE J.G.

Een speurdersverhaal

door JAN VAN GENT

15

„Had hij hier dan geen werk?"

„Martin? Natuurlijk. Maar misschien wilde hij iets anders. Hij was erg onrustig, weet u".

Speelman knikte. Hij sloeg de benen over elkaar en wachtte zo nadrukkelijk, dat mevrouw Watimena verder sprak.

„Wij zijn vijf jaar in Nederland", zei ze. „Martin had in het leger veel met auto's te maken en daarom kreeg hij gauw een baan in een garage. Wij hoefden dus niet in een kamp".

„Een woonoord", zei de dochter.

„Niet belangrijk toch?" zei haar moeder moe. „Martin werkte in een garage, maar u weet hoe dat gaat".

„Hoe?" vroeg Speelman vasthoudend.

De oude vrouw zuchtte. Ze keek naar de gezette man tegenover haar alsof ze hem ergens van beschuldigde.

„Weet u het niet?" En zachter: „Nee, u kunt het niet weten want u kent het land niet waar wij vandaan komen. Er is altijd zon en de mensen zijn er anders, de huizen ook. Alles is anders. Voor ons was het moeilijk, maar voor Martin nog meer want hij moest hier werk doen waaraan hij niet gewend was. Is het daarom zo vreemd dat hij iets anders zocht? Hij was rusteloos......"

Ze hield op. Haar dochter had een hand op haar schouder gelegd en zij raakte die vluchtig aan.

„Dus daarom ging hij naar Antwerpen. Niet omdat hij vijanden had of bedreigd werd?"

„Hij heeft hier geen vrienden gemaakt, dus waarom vijanden?" vroeg de vrouw rustig.

Ze wendde het hoofd weer af.

„Ik vraag u deze dingen omdat wij willen weten wat er precies gebeurd is, nergens anders om. Bovendien lijkt het me een beetje overdreven, wat u zegt".

De nuchterheid van Speelman was een beetje in opstand gekomen tegen de al te berustende uitspraak van mevrouw Watimena. Hij voelde er bovendien de scherpte van, die hem dwong tot verdediging.

„Over Martin? Ja, hij had hier wel een paar vrienden, misschien".

Ze zei het alsof het helemaal niet belangrijk meer was.

„In welke garage werkte hij?"

„Kanaalstraat", zei de dochter.

„Had hij daar soms vijanden?"

„Daar hebben we nooit iets van gehoord".

„U hebt dus helemaal geen idee...?" hield Speelman aan. „Het zou voor ons een belangrijke aanwijzing kunnen betekenen als u zich iets in welke richting dan ook zou herinneren. Ziet u, het blijft natuurlijk vreemd, dat uw man in Antwerpen, waar hij pas zo kort is, plotseling 's nachts wordt overvallen. Elke kleinigheid bij ons onderzoek is welkom".

Speelman begreep tegenover de niet-begrijpende gezichten plotseling dat hij voor hen een soort geheimtaal sprak. Abrupt vroeg hij:

„Had hij dus vijanden? Bij zijn vroegere collega's misschien?"

„Vroeger? Vroeger was alles anders", zei mevrouw Watimena.

De adjudant wist dat langer aanhouden nutteloos was.

„We zijn bezig met het heden en dat heeft al onze aandacht nodig". Het klonk scherper dan hij had bedoeld. Hij stond op en reikte mevrouw Watimena de hand; haar dochter begeleidde hem naar de trap. Daar stak ze de hand uit en toen de adjudant die drukte zei ze fluisterend en dringend:

„Vind hem alstublieft".

Speelman wilde iets vragen, maar de hand duwde hem in de richting van de trap. Hij liep naar beneden, zich afvragend wat de vrouw bedoeld kon hebben.

Op straat ontdeed hij zich voorlopig van de herinnering met een schouderophalen. Het leek hem vooralsnog belangrijker een bezoek te brengen aan de garage waar Martin Watimena had gewerkt. Hij vond het gebouw dicht bij het Wilhelminagasthuis. Erg riant was het er niet, maar in de vrij kleine ruimte liepen drie of vier mensen rond en Speelman had moeite daar de baas tussenuit te halen. Het was een kleine bedrijvige man, die net als zijn knechts rondliep in een blauwe overall. Hij voerde de rechercheur mee naar het met glas afgeschutte kantoortje en was daar een en al bereidwilligheid.

„Zegt u het maar, agent, zeg het maar eens. Wij hebben niks in de mouwen en de boeken liggen ter inzage. Door de bank genomen leggen wij niet meer dan tien procent op onze reparatierekeningen".

Speelman glimlachte welwillend.

„De zonden van garagehouders kennen we. Nee, mijn eerstvolgende aankoop is waarschijnlijk een bromfiets, dus in het bijdrijf ben ik niet geïnteresseerd. Het gaat om iemand die bij u heeft gewerkt."

„Ken ik hem?" deed de baas jolig.

„Laten we hopen. Martin Watimena......"

„Aha, Martin......"

De man knikte gedecideerd.

„Had u dat dan verwacht of zo?"

„Van Martin? Wel nee. Ik ben alleen verbaasd, dat is alles. Mag ik effe? Nee, Martin is een bovenste beste jongen".

„Maar hij werkt hier toch niet meer?"

„Och, wat zal ik zeggen...... Kijk 'ns agent, het is de laatste tijd iets heel geks met personeel. Nou ben ik persoonlijk altijd indirect zo geweest, dat ik niet op alle slakken zout leg. Er moet gewerkt worden, dat is nogal wiedes. Als u nou praat over Martin, die kon werken, begrijp-u? Daarom zi , ik van hem wel eens wat door de vingers af en toe".

„Vakanties van twee maanden bijvoorbeeld?"

De baas opende de ogen wijd-verbaasd.

„Vakantie? Vernaggel een ander, met uw permissie. Nee, vakantie heb Martin niet. Hij moest een ouwe sobat helpen, zo noemen ze dat toch? Een ouwe sobat......"

De man herhaalde de woorden naproevend, alsof het de formule van de relativiteitstheorie was.

(Wordt vervolgd)

Toerisme in en uit

Deze week

- eer pleidooi voor een simpel bad
- onderwaterlatijn
- nog meer opmerkingen over de watersport
- accentjes van ons land en volk
- een handvol reportages over het zonnige Italie
- muzikale vakantie.

Pleidooi

★ voor een simpele duik op zondag

......het ingespannen bezig zijn......

Waar kan een warme toerist naar toe? Dat was in het kort de vraag, waarvoor wij ons gesteld zagen, toen we ons binnen het kader van dit toeristisch bijvoegsel eens gingen verdiepen in de mogelijkheden, die er voor de zwemlustige toerist op dit baaienrijke eiland bestaan.

Eerlijk gezegd, kwamen we na enig speuren tot de conclusie, dat de toerist, wat de afdeling in-baaien-baaien betreft, er beter voor staat dan de eilandbewoner. Hij mag — wanneer hij tenminste deugdelijk kan aantonen, dat hij tot het ras der dure ééndagsvliegen behoort — zonder meer in Piscaderabaai gaan zwemmen en gebruik maken van alle faciliteiten, die aan de clubleden voorbehouden zijn. Het toeristenbureau kan ook voor hem naar Nieuwpoort bellen, waar men hem graag in de gelegenheid stelt zijn dag te slijten aan het mooie strand van Santa Barbara, al dan niet in combinatie met een bezoek aan de Mijnmaatschappij.

En wie, als toerist, maar een héél klein beetje tijd heeft, kan altijd nog een duik nemen in de pool van Hotel Curaçao, al kan hij er zich bij thuiskomst dan slechts op beroemen, dat hij weliswaar in het water van de Caribbean, maar er niettemin naast heeft gelegen.

Ja-ja, die toerist. We gunnen het hem van harte, dat staat vast. Maar toch ga je je als je hier woont en wekelijks wordt geconfronteerd met het zwemprobleem, wel een beetje afvragen: maar waar blijven wij, Curaçaoënaars? Waar blijven wij als we geen lid zijn van Pisca, geen marinier (Boca) en niet bij de politie of haar donateurs behoren, zodat Vaersenbaai voor ons is gesloten? We kunnen 's maandags in alle vroegte naar Nieuwpoort trachten te bellen om — als alles meeloopt — voor de volgende zondag van een koel bad verzekerd te zijn. Als dat niet lukt — het aantal toegelaten auto's moet tenslotte beperkt blijven, wil men niet voor een tweede Zandvoort komen te staan — dan rest ons een lange weg. Die naar Banda Abao namelijk. Niet dat die weg niet enorm veel is verbeterd in de laatste tijd, het is werkelijk een genoegen om er over te rijden. Maar wie naar Westpunt, Santa Cruz, Jeremie of Knip wil gaan zwemmen, moet een hele of zeker een halve dag ter beschikking hebben. Men kan er overigens dan wel iets moois van maken, met een vis-diner bij de onvolprezen Janshi na. Overigens moeten de bezoekers van Knipbaai wel rekenen op een bekwame voorraad koraal-knoken op het strand, terwijl men in Santa Cruz wel schaduw vindt onder de mooie afdakjes, die er gebouwd zijn en keurige tonnen om het vuilnis in te gooien, maar er staat veelal een straffe wind, die onafgebroken de geur van visafval met zich voert.

Waar kun je ooit nog zo rustig snuffelen als aan het strand?

Misschien zouden ook de vissers van Santa Cruz eens op het nut van die keurige tonnen kunnen worden gewezen? Zoals het nu is, wordt de rechterhelft van het strand bij schoonmaak van vis kennelijk als vuilnisbelt gebruikt.

Het water aan de linkerkant is bovendien beslist niet vrij van zeeappels, zodat uitkijken geboden blijft.

En hoe men ook redeneert, Banda Abao blijft een hele expeditie voor wie uit de stad moet komen.

Wanneer we het wat dichter bij huis willen zoeken, stuiten we allereerst op Blauwbaai, die particulier bezit is en niet als zwemgelegenheid voor iedereen kan worden beschouwd.

Op Boca San Michiel kan inderdaad wel worden gezwommen — zoveel plaats nemen die mariniers nou tenslotte ook weer niet in — maar er liggen wel wat stenen en zo.

Bullenbaai — zoals men weet — is C.P.I.M.-terrein, en dan komen we aan Daaibooibaai en Port-Marie. Zoals het nu is, kan men deze baaien moeilijk bereiken; de wegen, die er heen leiden, zijn niet al te best, en mocht men het uiteindelijk tot Port-Marie hebben gebracht, dan helpt een van de vele zeeappels u waarschijnlijk voor goed van uw neiging tot zwemmen af. Zoals bekend heeft er bij het gouvernement een plan bestaan om Daaibooi-baai „bezwembaar" te maken, maar dat zou veel geld gaan kosten; het plan is daarom dan ook afgeketst. Toch vraagt men zich af, of dat geld er niet weer uit zou komen, wanneer men van Daaibooi-baai een open zwemgelegenheid zou maken, waar toerist èn eilandbewoner zijn plezier aan zou kunnen beleven, als hij zich bovendien verzekerd wist van enig comfort in de vorm van een flesje limonade en een beschuttend dak boven zijn hoofd.

„Zonder handen", om met Wim Sonneveld te spreken.

We zijn ons ervan bewust, dat we bij dit zwempleidooi niet volledig zijn geweest. We zouden Janthiel hebben kunnen noemen, en het mooie, maar veel te woeste Vrijgezellenbaaitje. Misschien hebben wij nog andere mogelijkheden overgeslagen, maar men kan zich, in plaats van daarover te vallen, net zo goed gaan afvragen: Is het niet vreemd, dat men op een eiland als het onze, dat als geen ander met natuurlijke mogelijkheden is gezegend, moet *zoeken* naar een plekje waar men de zorgen van de week met een verfrissend bad kan verdrijven? Er zullen op werkdagen vele moeders met vele kinderen zijn, die op Nieuwpoort (bijvoorbeeld) van zon en water gaan genieten. Ons pleidooi is dan ook eigenlijk meer bestemd voor diegenen, die het op het stuk van zwemmen van de zondag moeten hebben.

Hoeveel schoons er op Curaçao, voor de toerist maar nog meer voor de eilandbewoner te genieten valt, wordt nog eens duidelijk geïllustreerd door de foto's, die dit verhaaltje opsieren. Ze demonstreren zowel de rust als de bedrijvigheid, het ingespannen bezig zijn en de malle fratsen, die elkaar op het strand geenszins in de weg staan.

Men verveelt zich daar nu eenmaal niet. Wie zelf iets meer te bedenken weet, kan zich altijd nog amuseren met de capriolen van de twee minimaal-geklede jongetjes, die bijna bovenmenselijke moeite doen om dróóg een bal uit het water te halen. Het lukt ze natuurlijk ook nog, en even later zijn ze weer volop verdiept in hun „potje knoerten", wel te verstaan met een ijslollie in de hand. Twee omgekeerd in het zand gestoken limonadeflesjes dienen als doelpalen; méér hebben ze niet nodig. De minder sportieven intussen bewerken elkaar met een natte mop, die ze uit de cantine hebben weggepikt. Het is een simpel genoegen, en iedereen is volmaakt gelukkig, behalve misschien de werkster, die straks met die mop het cantine-vloertje weer moet aandweilen. U zult intussen hebben begrepen, dat het hier om een besloten strandje ging; overigens zouden wij, niet-beslotenen, met dergelijke simpele genoegens ook tevreden zijn. Als we maar wisten waar we naar toe moesten zonder tachtig kilometer te hoeven rijden, om tenslotte weer thuis te komen met in elke voet een stekelig souvenir.

Wie weet, blijkt die mogelijkheid er toch nog te zijn Misschien staat er iemand op die roept: Maar m'n beste Amigoe, je bent er helemaal naast. Laat hij dan alstublieft vandaag nog naar de redaktie komen; we zullen hem met open armen ontvangen.

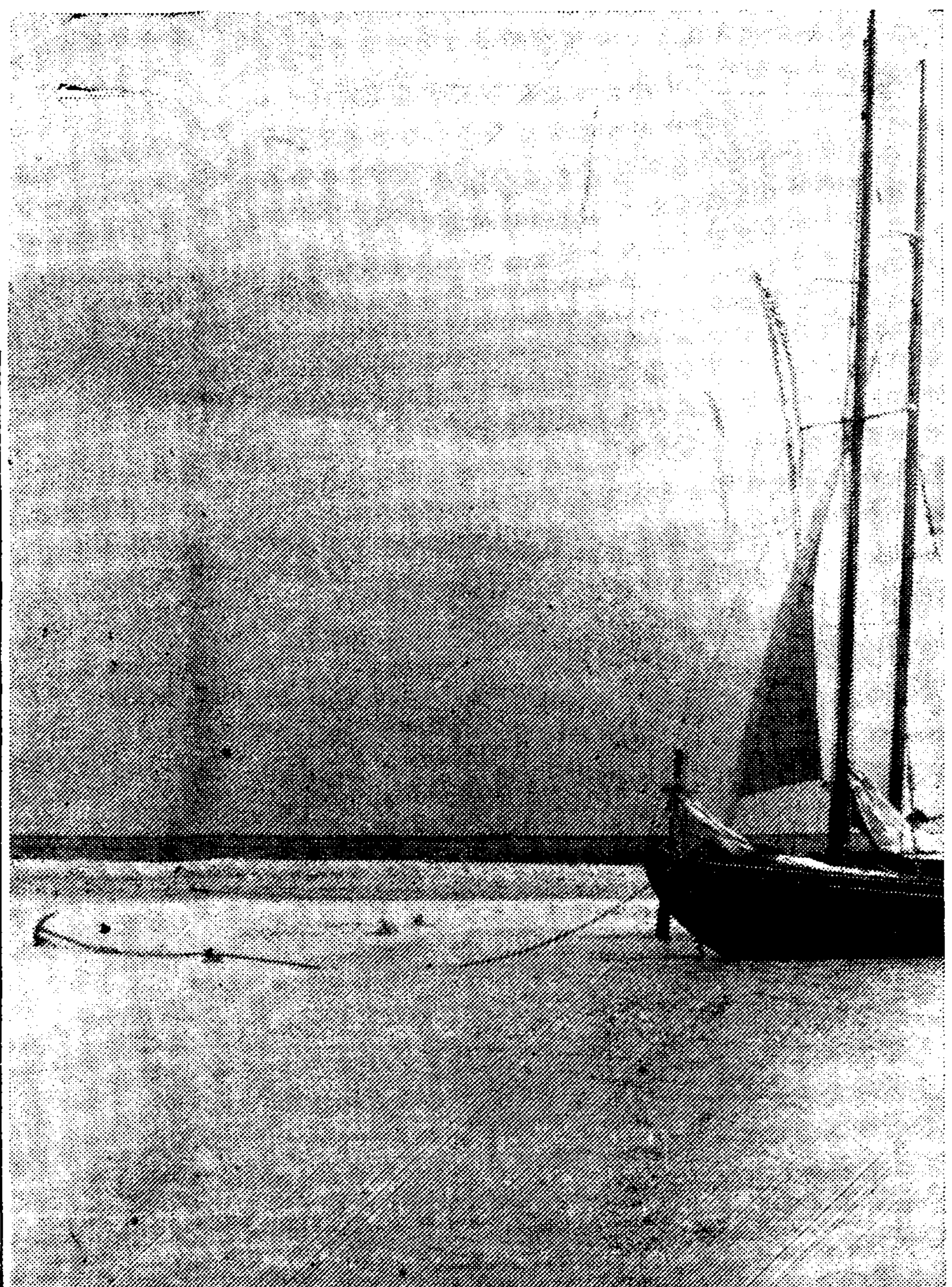
Maar zoals de situatie nu is, voelen we ons beslist aan de verkeerde kant van het Besloten Paradijs.

Nu heeft de nieuwsgierigheid het toch van de contemplatie gewonnen.

Hou jij ze een beetje in de gaten?

En dit mag dan, wat ons betreft, het eind van alles zijn.

.........malle capriolen.........

Paul Erkelens spreekt

Onderwaterlatijn

Reeds in mijn prille jeugd was ik stapelgek op de zee. Als het magere, Hollandse zomerzonnetje zich weer eens voorzichtig liet zien achter om een hoekje van een grijze wolk, gingen vader en ik naar het Scheveningse strand.

Pa zette dan een keurig, plat strohoedje op, knoopte met enige moeite zijn deftige vest dicht, stak met waardigheid zijn gouden jubileumhorloge in zijn vestzak en legde zorgvuldig zijn spaarzame haren zo voordelig mogelijk over zijn schedel. Pa keek meestal een beetje grimmig, misschien kwam dat wel door zijn snor, hoewel deze modern gekortwiekt was en niet van die indrukwekkende knevelpunten vertoonde.

Een beetje aarzelend gaf ik hem een hand, want ik had een diepe eerbied voor hem. (Helaas schijnen wij, moderne vaders, ontdaan van vesten en knevels, toch iets van deze waardigheid te hebben ingeboet.)

We persten ons dan in een volle tram temidden van een krijsende en jengelende jeugd en hun stijf ingeregen mama's of hun met stranddemmertjes en tassen beladen vaders. Eindelijk brulde de conducteur de verlossende toverspreuk: „Koerhaus, eindpunt ....!" De zeelucht werkte als wijn en ongeduldig als een steigerend paardje rukte ik aan Pa's hand, die mij met een vermanende blik tot rede bracht.

Dan kwam het heerlijke evenement van het zogenaamde „Pootje baaijen".

Deftig stappend gingen we langs het strand, ik met blote pootjes lekker in het zoute water, een beetje ongemakkelijk in mijn matrozenpakje met de gesteven kraag en Pa met opgerolde broekspijpen naar de witte „Jansen en Tilanus" nog net even onderuit staké.

Overgelukkig trok ik aan een touwtje voort (dat een kwartje kostte en steeds omsloeg). Pa keek goedkeurend naar de in kuis rok-badcostuum gestoken dames, die in door paarden getrokken badkoetsjes naar zee werden gereden om aan de ondeugende manneogen te ontkomen. Het was dan ook een platonische bewondering op lange afstand.

Zo werd een grote liefde voor de zee in mij geboren .... al was het eigenlijk het beroemde boek van Hans Hass, „Jagers op de zeebodem", dat me naar Curaçao lokte.

Mijn eerste Curaçaose guldens besteede ik aan een duikbril. Mijn eerste wapen was een aardappelschilmesje, dat ik dreigend, maar zonder effect voor de neus van een veertig centimeter lang Baracudatje zwaaide. Na een smadelijke aftocht, toen dit beestje zijn bekje open deed, besloot ik mij beter te wapenen en nam het broodmes mee. Dit ontlokte aan een van die krantenlezende strandzitters de opmerking van: „Ga je haaien steken?" Dus investeerde ik nog een tientje in een prachtige onderwaterdolk, een ware moraalversterking.

Stoer stapte ik het water in, je voelde het respect groeien.

Toen Joop Kusters mij zijn ouwe Robotcamera voor een prikje overdeed, begon het onderwaterleven pas echt. Mijn beste duikpartners waren Wim van Aarem en Oreste Burgha, twee veteranen. Later heb ik nog met vele anderen gedoken, maar van hen heb ik eigenlijk het „vak" geleerd.

Voor we te water gingen, zei Wim: „Denk erom, bij elkaar blijven". Meestal waren we hem binnen tien minuten kwijt. Na lang speuren over de deinende golftoppen zagen we zijn snorkeltje weer opduiken. Hij zwaaide verrukt met een grote vissestaart en schreeuwde: „Waar blijven jullie nou?"

Vaak zwom ik als een loodsvisje achter hem aan, hijgend van inspanning. Wim keek maar zelden om als de jachtlust hem beet had. Na een paar harenrijzende avonturen besloot ik mijn bewapening uit te breiden en nam een oude bergstok met ijzeren punt mee, souvenir van een schoolreisje, die ik vervaarlijk maar bevend voor de haaiensnoeten zwaaide, maar met succes. Daar we soms lange tochten langs de kust maakten en de camera wel eens lekte, behing ik mij met tangen en ijzerdraad, busjes vet en dergelijke, een soort drijvende hardware-zaak.

Wim was een specialist in Baracuda's. Zijn favoriet-methode was om zich op de bodem, tien meter diep, aan een koraal vast te grijpen en zich dood te houden.

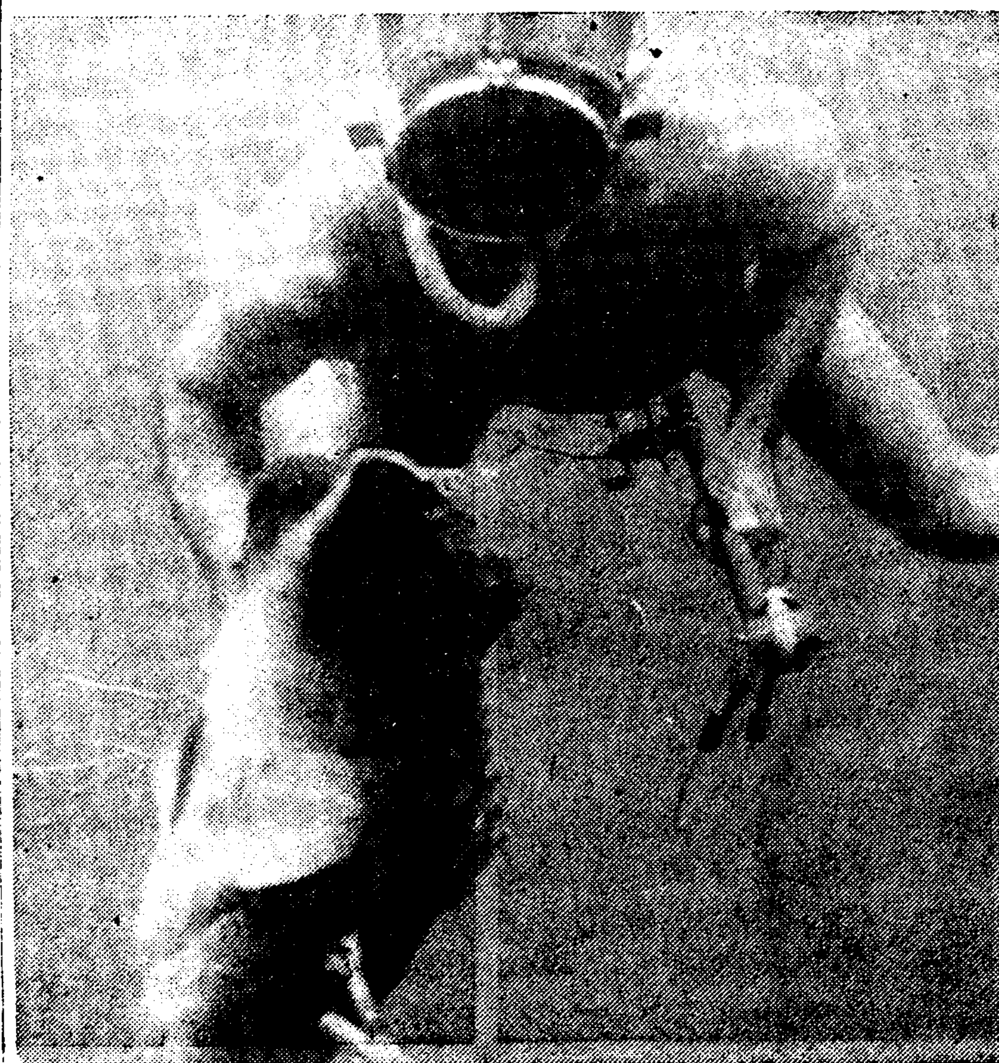
Je zag dan de grote gevlekte baracuda als een slagschip om hem heen cirkelen. Ik hield mijn adem in om het dier niet te verschrikken.

Dan opeens schiet de vis op Wim toe, met de bek wijd open, zodat de vreselijke tanden hem aangrijnzen.

Wim vertrekt geen spier en laat hem komen tot op twee meter .....

dan wijfelt zelfs die geduchte rover even en zwenkt een beetje af.

Hierop heeft Wim gewacht, ... de stalen pijl flitst uit zijn geweer en treft juist achter de kop. Nog een wilde stuipsprong doet de lijn van de spoel gieren, die aan het geweer is bevestigd, wild met de kaken klappend, zijgt het dier neer op een grote hersenkoraal. Nu komt mijn kans voor een prachtige foto close-up. .....Ik duik er op af..... maar opens schiet het monster verblind van pijn op mij toe..... in wilde paniek duik ik zijwaarts weg..... mijn fotografische bedoelingen compleet vergetend.

Wim geeft een ruk aan de lijn en de gevaarlijke rover schiet juist langs mijn schouder. Later op het strand zit Wim nog te grinniken. „Man, je hebt de opname van je leven gemist", zegt hij. „Dat kan wel zijn", antwoord ik nog een beetje haperend, „maar dan wellicht de laatste."

Later heb ik met Arie Asmus aan de noordkust gedoken. Toen ik die beukende golven schuimend tegen de rotsen uiteen zag spatten, zei ik een beetje benepen tegen Arie: „Zouden we er wel ingaan, jo?" Arie: „Het gaat best, man, na zo een paar grote golven, komt er altijd een kleintje, laat je maar vallen."

Met mijn hand aan mijn duikbril sprong ik erin en dook meteen in een wilde werveling van water. Het was beangstigend maar groots. De zee was niet helder door de harde wind, fotograferen uitgesloten. We hadden nauwelijks twee meter zicht.

Ik keek naar de ware water-explosies op de scherpe dreigende rotsen en dacht: „Hoe kom ik er weer uit." Opeens zaten we midden in een school Jaru's mooie blinkende vissen met een blauwe streep over de romp. Ze dartelden om ons heen en ik dacht: „Arme dieren, maak toch dat je weg komt, ken je de mens nog niet?"

Arie hield er niet van die sentimentele gedachten op na. Hij had er al een te pakken. Heen en weer geworpen door de golven hield ik Arie bij zijn riem vast, terwijl ik met de andere hand hielp om het dier van de speer te pakken. Toen ik het beest pakte, begon het te kwaken als een eend. „Nu zal je het hebben", dacht ik, want haaien zijn gek op aangeschoten Jaru's. Binnen een minuut zag ik een grote groengrijze schim onder ons wild heen en weer schieten. Een haai..... Arie maakte het gebaar van een Romeins keizer in de arena..... Er op af..... Er zat niets anders op, we moesten deze gevaarlijke bezoeker ervan overtuigen, dat wij nog veel gevaarlijker waren en hem durfden aan te vallen. Met ten berge gerezen haren en lood in de vinnen dook ik met Arie mee naar beneden.....

En laat die haai er nou vandoor gaan! Ik „sloffen", het beest kende mij niet!......

****

Leemte

De toerist, die Curaçao bezoekt en wil gaan zeilen of diepzeevissen, heeft om het zo te zeggen niet bepaald de wind mee. Momenteel is de situatie zó, dat hij is aangewezen op enkele welwillenden, die hem in contact brengen met degenen, die bekend staan om hun hobby van de watersport. Voor Curaçao, dat evenals vele andere landen in het Caraibisch gebied meer en meer aandacht gaat besteden aan het toerisme, een leemte, waarin op de duur zeker voorzien zal moeten worden.

Onze prachtige natuurlijke baaien lenen zich wel bij uitstek tot het bedrijven van de watersport, waarbij wij dan met name doelen op het diepzeevissen, zwemmen en zeilen.

Reeds meerdere malen is er betoogd, dat de toerist, die onze eilanden bezoekt, niet op „night life" uit is. Hij wil het meer hebben van de stilte en de rust die er van de Antillen uitgaan. Hij wil buiten het inkopen om, folkloristische manifestaties bijwonen, de markante plekjes van onze eilanden bezichtigen en zich ook vaak te goed doen aan het heerlijke strandennatuurschoon. Dat hij daarbij tevens de lust niet kan bedwingen te gaan vissen, zwemmen en wat dies meer zij, is haast zelfsprekend. Maar zoals wij reeds aan het begin van dit artikel betoogden, is een en ander nog te weinig georganiseerd. De toerist is in dit geval, goed beschouwd, geheel aan zichzelf overgelaten.

Wat kan er nu worden gedaan om in deze behoefte te voorzien?

Deze vraag is gemakkelijker te stellen dan haar te beantwoorden. Hoe het ook zij, veel hangt er in dit geval af van particulier initiatief.

Een bijkomstige moeilijkheid ligt in het feit, dat wij op Curaçao (nog) geen strandhotel hebben. Een strandhotel brengt immers de behoefte aan een „watersportcentrum" met zich mee. Het is zelfs zo, dat het een niet van het ander gescheiden kan worden. Een duidelijk voorbeeld hiervan vormt Aruba, waar de aanwezigheid van een strandhotel heeft geleid tot een meer georganiseerde beoefening van de watersport. Zo kan ook de voltooiing van een strandhotel op Curaçao het probleem van een watersportcentrum ineens actueel maken.

Toch lijkt het ons toe, dat de oprichting hiervan reeds nu of althans binnen afzienbare tijd zal moeten hebben te geschieden.

Zoals reeds eerder opgemerkt, zal de stoot hiervoor vanuit de particuliere sector moeten uitgaan, waarbij dan eventueel de hulp van de overheid zou kunnen worden ingeroepen. (Evenals dit het geval is met betrekking tot de plannen voor oprichting van een volkstheater.)

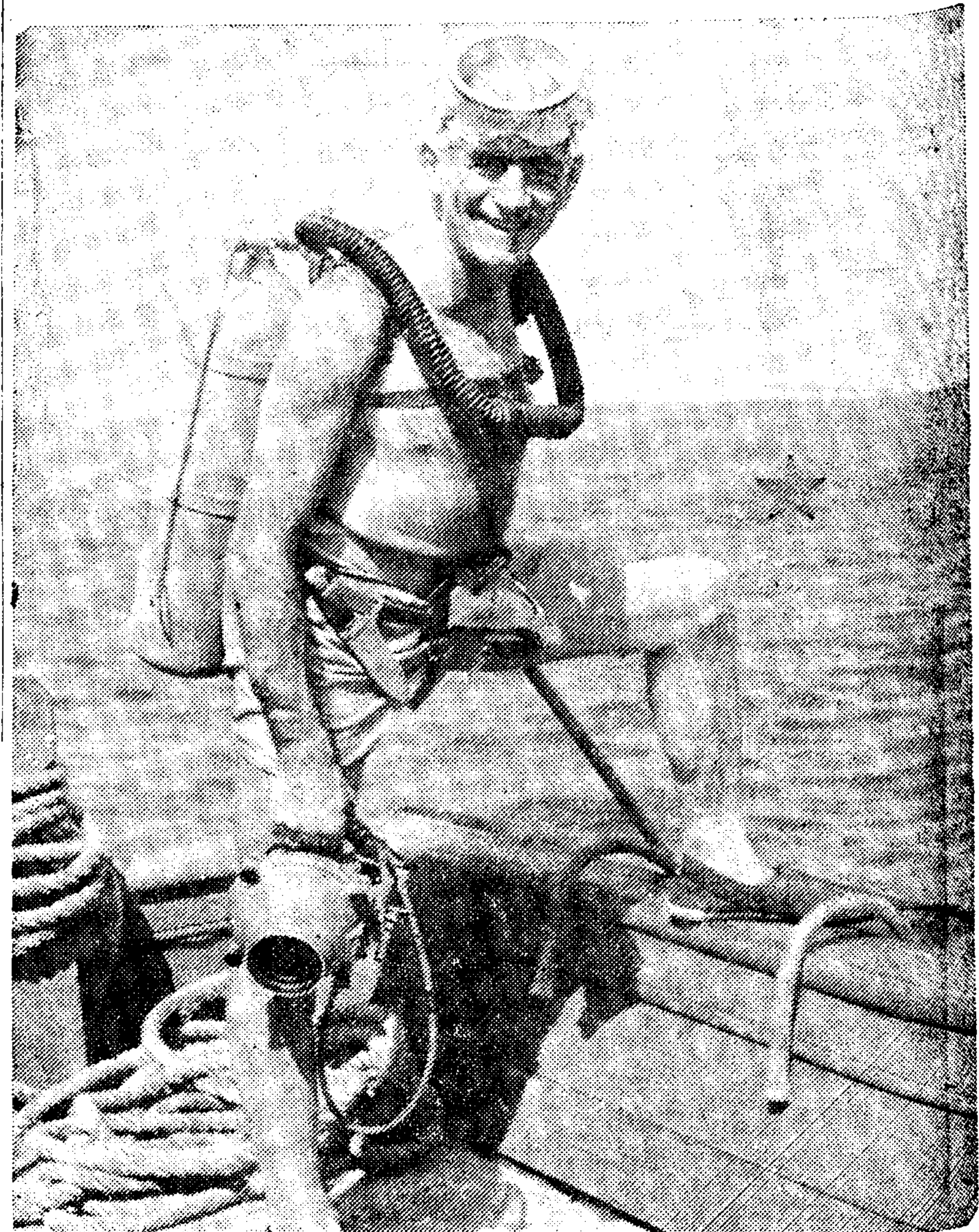
Het lijdt geen twijfel, dat wij hier te doen hebben met een kwestie, die de volle aandacht verdient. In deze tijd, waarin het toerisme allerwegen wordt gepropageerd, verdient het evenwel aanbeveling alle mogelijkheden, die binnen ons bereik liggen, uit te buiten.

De Franse wegenwacht

In het jaar 1959 werd door de wagens van de Franse wegenwacht (160 in getal, waaronder enkele ambulances) een afstand afgelegd van in totaal 2 miljoen kilometer. Meer dan 1.200 gewonden werden door deze dienst vervoerd en 30.000 reparaties uitgevoerd.

Een wonderlijke gewaarwording

„Het alleen zijn in de [illegible] natuur is een wonderlijke en haast niet te definiëren gewaarwording", zegt Fred Fischer, een van de meest bekende onderwaterrotten, die zich in het domein van gevaarlijke oceaanvissen en grillige natuurbodems evengoed op zijn gemak voelt als op de begane bodem. Reeds vierentwintig van zijn vijfenvijftig levensjaren volvoert Fred Fischer zijn hobby, zij het dan dat hij meer nadruk legt op de diepzeefotografie dan op het onderwatervissen.

„De Antillen hebben het grote voordeel", vervolgt hij, „dat de kust rondom het eiland zo gemakkelijk te bereiken is. Praktisch om het gehele eiland heen zijn er baaien, rotsen en grotten, terwijl er onder water een keur van fantastische planten, veelkleurige koralen en dartele vissentroepen te bekennen is.

De onderwatersport is op de Antillen meer uit liefhebberij ontstaan. Er waren enkele nieuwsgierigen, waaronder zich ook Fred Fischer bevond, die graag wilden weten wat er zich onder het gladde wegdek van de omliggende zeeën te zien was. De duikbrillen moesten wij zelf maken, omdat die toentertijd nog niet te koop waren, memoreert de man, die zijn beroep van fotograaf onder het water tot een liefhebberij heeft gemaakt. „Door het contact, dat wij later hadden met mensen, die de Antillen bezochten, kwamen wij er tenslotte achter, dat men zich ook in andere landen interesseerde voor hetgeen er op de bodem van de zee te zien was. Ook kwamen wij naderhand te weten, dat duikbrillen, die wij indertijd zelf moesten vervaardigen, reeds honderden jaren in Japan in zwang waren".

Er is een zekere mate van zelfbeheersing nodig om de onderwatersport te kunnen bedrijven. Voornaam is, dat men zijn angst moet leren beheersen.

Aan de andere kant drijft de angst voor het onzekere de mens ertoe voorzichtig te zijn. En de mens, die voorzichtig is, bekomt meestal niets.

Het zijn dikwijls verhalen over mansgrote barracuda's en wispelturige haaien, die de leek ontzag en vrees inboezemen omtrent het onbekende milieu, dat zich tientallen meters diep onder water bevindt. Met een minachtende armbeweging zwaait echter een man als Fred Fischer deze potentiële gevaren van de zeebodem in de wind.

Tot de voornaamste uitrusting van de liefhebber van de onderwatersport behoort de aqualong, de kunstlong, die op de rug gedragen wordt.

Duikers met een dergelijke kunstlong op de rug kunnen het urenlang onder water uithouden. Zonder de kunstlong, dus met de lucht uit eigen longen, houdt men het amper een minuut uit.

Bij het jagen op vissen moet de duiker snel en nauwkeurig berekenen hoe zijn duik zal zijn. De visser heeft namelijk slechts enkele seconden tot zijn beschikking. Hij moet daarom bliksemsnel zijn aanvalsplan ontwerpen. De harpoen is hierbij zijn enig en machtig wapen.

Vissen staan bekend om de snelheid waarmee zij het water doorklieven.

Het is dan ook zo, dat de mens zijn vernuft moet stellen tegenover de snelheid en het instinct van de vis.

Het succes van een onderwatervisser hangt daarom ook voor een groot deel af van zijn schranderheid.

Bijzonder bekoorlijk is het onderwatervissen. Er gaat een zekere charme, een bepaalde romantiek uit van deze wijze van vissen. Dat beweren onderwatervissers tenminste en er is geen enkele reden dit niet voor waar aan te nemen.

Het is zeer gevaarlijk, vertelt Fred Fischer ons, zonder mes het water in te duiken. Dat ondervond ik, vervolgt hij, toen ik met Cappie Lenderink in de buurt van Caracasbaai ging duiken. Op ongeveer vijfenvijftig meter diepte vonden wij enkele scheepsborden, die door de een of andere reden in het water terecht waren gekomen. Met de borden in de hand zwom ik terug, maar raakte plotseling verward in een oude vislijn. Cappie Lenderink, zich niet van het gevaar bewust, zwom door en was spoedig uit zicht verdwenen. Ik legde de borden op de zeebodem neer en zocht naar mijn mes. Ik kwam tot de verbijsterende ontdekking, dat ik hem ditmaal niet had meegenomen. Onder water (het geluid draagt onder water zeer ver) schreeuwde ik naar Cappie om hulp. Deze keerde terug en bevrijdde mij uit mijn benarde situatie. Het is daarom altijd aan te raden een mes mee te nemen en op zijn minst met zijn tweetjes te gaan duiken.

Voor het vissen onder water voelt Fred Fischer niet veel. In plaats van een harpoen neemt hij een camera mee en een stel flitslampen. Voor hem bestaat slechts de onvoorstelbare pracht van de kleurenweelde onder het wateroppervlak, het diepgroen van de zeevarens, het vlammend rood van grillige koralen en de kleurrijke beschilderingen van de zeewezens. Hier, in dit milieu van de onbekende en stille natuur voelt Fred Fischer zich thuis. En als er de mogelijkheid toe bestond, zou hij daar zelfs graag willen wonen.

Florence gave schoonheid en knusse gezelligheid

Beoordeel de stad Florence nooit naar haar vliegveld, het is het meest armzalige vliegveld dat wij gedurende heel onze reis zagen. Op de startbaan tiert het onkruid welig. Ons hart dat hevig begon te kloppen, toen het de Bloemenstad zo dichtbij wist, sloeg bij deze armtierige binnenkomst van schrik een hele slag over. Maar Florence is een grappenmaakster van de eerste soort, want achter het gordijn van dit assepoesterig vliegveldje verbergt het zorgvuldig de Culla della gentilleza, de wieg der beschaving. Het is als een schone vrouw die ontdekt wil worden. Alles wat TE open is zich zonder schroom aanbiedt, is immers banaal. En als er iets is wat Florence niet bezit, dan is het wel banaliteit. Neen, banaal is het wel allerminst, ons mooie Florence. Ons zonnige Florence, de tempel der kunsten, de omkranste poort van de Herschepping. Florence, de poort van de nieuwe schepping der mensheid, de tuin aller bloesems, de bontste markt van de levensvreugde.

Wij hebben wat gegeten op de stoep bij Piero Merciai aan de Via Lamberti naast de kerk Orsanmichele. Tegenover ons aan de kerkmuur stonden de beelden. Een vreemdsoortig gebouw, dat naar wij hoorden, eertijds een graansilo was en nu maar tot kerk was ingericht. Wij vermoeden toch eigenlijk niet, dat dit uit gebrek aan kerken in deze buurt gebeurde. Chianti Vanucci dronken wij er en na een voortreffelijk maal, waarbij straatmuzikanten een liedje kwamen weggeven, zijn wij op pad gegaan.

Drentelend langs Florence's straten komen wij bij de Dom, welks koepel duister zich aftekent tegen het zwerk.

De Via Roma en de Via Tornabuoni met hun fraaie paleizen. Bij het station langs de Santa Maria Novelle, die Michel Angelo zijn bruid noemde. Hier zagen wij, dat waar graanpakhuizen kerken worden, kerkgebouwen veranderd worden in de schouwzaal van het heden, de bioscoop. Florence zal ongetwijfeld de enige bioscoop ter wereld rijk zijn met een originele fresco boven de entree en daarbij de in deze omgeving wonderlijk aandoende spreuk Ubi humilitas, ibi sapientia.

Kostelijk Italië, zo iets te laten staan. Of doet men het willens en wetens? Enkele dagen later zouden wij postzegels kopen aan het loket te Assisi. Boven het loket staat royaal geschilderd: Manifestavi nomen tuum hominibus. Bij de pakket-afdeling: Qui vult venire post me, abneget semetipsum en sequatur me. In het telefoonkantoor begroette ons de wens: Pax et Bonum.

Florence, stad van schoonheid, maar ook van knusse gezelligheid. Welk een genot het bont gewemel in de zonnige straten gade te slaan, of een beetje in de bogengangen te slenteren. Waar elke morgen iedereen ontmoet en niemand iets anders dan dàt om handen schijnt te hebben. En boven de huizen uit, klimt blank met wereldbol en kruis de lantaren van de Domkoepel uit en stijgt in tere bloemenkleuren de toren van Giotto.

Florence, stad om gezellig inkopen te doen. Niet alleen om dat je er zulke mooie en aparte dingen kunt kopen. Maar ook omdat de prijzen er het laagst zijn van heel Italië. En omdat het boodschappen doen in een onbekende stad nu eenmaal altijd een heerlijke stimulans is. De onbekende stad en de vacantie stemming alleen maar kunnen deze sfeer bewerkstelligen. Want zo heerlijk is een vacantie, dat je dan alleen de kleine luxe uitspattinkjes begaat, die slechts uit vreugde kunnen voortkomen.

Maar niet alleen het inkopen is een genoegen. Bij het winkelen is elk voorwerp een vleug exquis levensgenot. Door een openstaande deur snuiven wij de verrukkelijke geur op van zacht en soepel leer. De geraffineerde lijn van een schijnbaar eenvoudig middagtoilet brengt ons in verrukking. De kunstzinnig geëtaleerde stoffen verraden de hand van de meester.

Tot je eindelijk, doodmoe, belandt op de Piazza della Republica en afkoeling zoekt in een cassata; een ijssoort van hemelse samenstelling. Een granita di café is overigens ook niet te versmaden. Het is een soort bevroren koffie met slagroom.

De piazza is als een bijenkorf, luid van het gezoem van honderden die lachen en praten. Met des avonds muziek en zang.

Wat ons betreft, is er niets beter op de wereld, dan op een café terrasje te zitten en naar het volksleven te kijken. Een oud rijtuig staat bij het trottoir, koetsier en paard laten beiden het hoofd suffig hangen. De mensen stromen voorbij. Waaronder toeristen die, zoals zo veel toeristen nooit de juiste kleding dragen. Of ze zijn veel te dik gekleed of ze hebben schrikbarend weinig aan, waarin dan dikwijls de enorme zonnebril de meest bedekkende uitrusting is. Voorbij trekken ze in lange eindeloze rijen. Ook de elegante vrouw in koele zijde en grote hoed ontbreekt niet. Bizar geverfde dames en hoog platina blondes met paarse of karmozijn rode lippen flaneren aan onze kijkgrage ogen voorbij. De gewichtige ambtenaar met zijn onmisbare actetas geeft er de gewenste strenge noot aan. De Amerikaan slentert en kauwt gum en de arbeider haast zich buiswaarts.

Wie Florence bezoekt, maakt vanzelfsprekend een tocht naar Siena. Zo deden ook wij. De auto voert ons door het oud en rijk gebied van Toscane, waar de stadjes als vergeten kostbaarheden liggen in vergeten landschappen.

Het is alsof zij zo omhoog gegroeid zijn uit de eenzame heuveltoppen die hen dragen. Als een saamgedrongen burcht staan ze zwaar en massief getekend tegen de blauwe lucht. Grauw en streng staan zij op de grauwe en strenge wallen een voortzetting van de grauwe rots. Eens dreigend van oorlogsvaardigheid, dalen nu de vervallen poorten en hun laatste huizen vreedzaam af in een vrije wereld.

Binnen zijn zij donker en vol fantasie. Grillige trappenstraatjes en een romantisch portiek doen aan toneeldécors denken. Een gebeeldhouwd poortje aan een blinde muur van een verstorven convent, een duister overluifeld bordes met een edel gesmeden lantaarn voor een bleek fresco, duiken op in de meest onverwachte hoeken. Pleintjes gaan open, waar opeens een oer-oud paleis zijn gevel opstelt met de schilderachtigheid van de schaarse, rijkgevormde vensters. Soms is er nog een Domkerk en soms spant een aquaduct zijn vermetelde bogen tussen de afbrokkelende vestingwerken. En hoog boven alles uit, boven op de heuvelspits zelf torent de ruïne van hun middeleeuws kasteel.

Met een edele hartstochtelijkheid en een vermetele schoonheidsbegeerte nemen wij dit alles in ons op. Verrukkelijk mooi zijn al deze Toscaanse stadjes. Maar Siena overtreft ze alle. Op het unieke plein hebben wij onze lunch gebruikt en konden tenslotte maar node afscheid nemen van dit allerkostelijkst plekje. De prachtige kathedraal kan men onmogelijk in één bezoek leren kennen. Het is niet te verwerken. In de Piccolomini bibliotheek van Siena's kathedraal zagen we de prachtige fresco's van Pinturicchio. Ze konden gisteren geschilderd zijn. Het perspectief is zo verbazingwekkend, dat de wereld die zij verbeelden niet alleen

Men komt er een heel mensenleven niet uitgekeken

diep achter het muurvlak weg te wijken schijnt maar onder de lambrizering die boven de hoogte van het oog is, lijkt te verzinken.

En we dwalen weer door het stadje. Soms ziet met een peinzende glimlach de Schoonheid zelve ons aan. Het is eigenlijk niets. Zo maar de inkijk in een straatje. Het straatje aan de overkant. Rechts wat oud-rose, links wat grijs met zonnig groen over een muur, wat schaduw en wat weerschijn.

Van Siena uit moet u dan San Gimignano bezoeken. Zouden de mensen van over zevenhonderd jaren ook zo lachten om al onze ruzies en beslommeringen als wij het doen om de hunne? Rare stad met al die torens, waarin de elkaar bevechtende families zich verschansten. Lelijke overgierde staketsels, waar nu de ratten en de duiven in wonen. Er moeten er tegen de honderd gestaan hebben. Nu zijn er nog dertien over. Middeleeuwse stadsruzietjes tussen landen en werelddelen. Alles was toen kleiner. Zoals nu een land een ambassadeur heeft, had toen een stad zulk een functionaris. Niemand minder dan Dante was als ambassadeur geaccrediteerd te San Gimignano, wat ons, binnen het kader van zijn tijd, doet denken aan de Amerikaanse ambassadeur in Moskou. Niet alleen dat de families elkaar bekijfden, maar keizerlijk gezinde Ghibellijnen bevochten de pauselijk gezinde Welfen. Geen mooie stad. Wel eenzaam en tot denken stemmend. Het vredige, landelijke stadje van thans heeft niets meer gemeen met het bloeiende hoovaardige San Gimignano van de middeleeuwen. Het zijn de droevige brokkeltanden van een eens sterk en wreed en welig glanzend gebit. In de late namiddag is er wel wat meer leven, maar het is het kleinsteedse leven van deze tijd.

Wat Florence aan kunst te bieden heeft, gaat alle beschrijving te boven. Je kunt er een heel mensenleven slijten en dan ben je nòg niet uitgekeken. Met welk een innigheid werd hier geschilderd.

Een heel mooi en niet zeer bekend museum is San Marco, het oude Dominicanerklooster. Hoe subliem is hier de Madonna geschilderd met een gestalte die fascineert, misschien juist door haar volmaakt eenvoud.

Er zijn ook lelijke dingen in Florence. Het huis van Dante b.v. is totaal bedorven. Men heeft het gemoderniseerd! Hier en daar is nog een muur bewaard gebleven, maar het is in één woord vreselijk.

Wat de kerken betreft, vonden wij het opmerkelijk dat deze van buiten zoveel mooier zijn, dan van binnen. Wij vonden ze wat al te strak van lijn, somber zelfs hier en daar, in tegenstelling met haar zeer rijke, pralende, ja vaak uitbundige buitenkant.

Wilt u gezellig eten? Ga dan naar Buca Lapi. Buca wil zeggen: kelder. In de kelder van het Palazzo Antinori is het meest luxueuze restaurant van de stad gevestigd. De ingang is in de Via del Trebbio 1 en je valt er niet met de deur in huis, maar in de keuken, want deze onmisbare afdeling is halverwege de trap. De geweiven zijn volgeplakt met reclameplaten van de hele wereld en bij het genot van een heerlijk glas wijn kunt u luisteren naar zoete Italiaanse liedjes. De beroemdheden die er komen eten, zetten hun handtekeningen op de perkamenten lampekapjes, iets wat wij dan ook prompt hebben gedaan.

Volgende étappe

Enfin, u weet dat nu zo zoetjes aan wel precies. De K.L.M. heeft een unieke Europa-reis georganiseerd, waarover u meer kunt lezen in de desbetreffende advertentie en het fijnere te weten komen bij de K.L.M. zelf.

Wij vervolgen intussen onze reis 'op papier'. De K.L.M. agenda vermeldt de volgende verrassingen:

Woensdag 27 juli
Vertrek naar Florence via Assisie, een fascinerende stad waar Franciscus zijn kapellen bouwde en mijmerde over het prachtige landschap.
Hier zullen wij de Portiuncula kapel zien en de basiliek Santa Maria degli Angeli en het klooster van de H. Clara.

Donderdag 28 juli
Florence, de „heerlijkste" van alle Italiaanse steden, de stad die de bakermat is van de Italiaanse kunst. Palazzo Vecchio en het Piazzole Michelangelo, de Ponte Vecchio met de leder en zilver winkeltjes. De museumschatten van Uffize, de Doopkerk van St. Jan, de toren van Giotto, de fresco's in de Capello Medici.
'S Middags excursie naar Palazzo Pitti en Fiësole met het prachtige uitzicht over het Arno dal.

Vrijdag 29 juli
Vertrek van Florence naar Milaan via Bologne en Parma.

Zaterdag 30 juli
Van Milaan naar Zurich via Como en Lugano.
De prachtige Italiaanse en Zwitserse Alpen, het bekende Tessin, de prachtige meren van Como en Lugano.

Zondag 31 juli
's Morgens vrij in Zurich.
's Middags een tochtje met de touringcar.

Muziek uit Italië en Frankrijk

Even luisteren bij SALAS of ELGA

Ook het wekelijks bijvoegsel van deze week is, voor wat het „Uit" betreft, nog aan Italië gewijd. Volgende week komt Frankrijk (Parijs met name) aan de beurt. Daarom dus dat wij bij de keuze van de grammofoonplaten voor dit nummer [illegible] uit het „douce" Frankrijk en het „dolce" Italië hebben geprefereerd. Geen klassieke muziek weliswaar, maar lichte pretentieloze klankjes, grappige onbezorgde muziekjes, typische sfeerstukjes die meer passen bij de onbezorgde speelse vakantiestemming, waarin men — bij het lezen van ons wekelijks bijvoegsel wel zo zoetjes aan geraakt zal zijn. Wij hebben tenminste zo de indruk, dat menig een tijdens het weekeinde heimelijk bezig is zijn koffers te pakken al was het bij wijze van spreken slechts om straks des te sterker naar ons bloedeigen eiland terug te verlangen. Of niet soms?

Goed, we zijn dus om te beginnen bij boekhandel SALAS binnen gestapt, waar een van de vriendelijke dames ons meteen de Cetra langspeler T 10116 te beluisteren aanbood, toen wij zeiden: Weet u, een muziekje, dat past bij de bloemenstad Florence en de lieve terrasjes rond de Dom van Milaan en de zonsondergang aan het Como meer.

Bedoelde langspeler laat namelijk een voortreffelijke selectie horen uit het even veelzijdige als befaamde repertoire van het Quartetto Enzo Gallo. Gallo behoort tot de eerste klas muzikanten, die de Lichte Muze in Italië aan gitaristen rijk is. Wat hij aan klank en kleur, aan geestige muzikaliteit uit zijn instrument weet te puren, is knap en maakt ernaar te luisteren tot een verkwikkend genoegen. Gallo's kwaliteiten komen des te sterker naar voren mede dank zij de drie mannebroeders, die hem, respectievelijk aan de piano, de bas en het drumstel begeleiden: een solide en fantasierijke pianist, een „melodieuze" bassist en een plezierig licht swingende drummer. Een viertal, dat als één man speelt en zich daarbij ook vokaal op charmante wijze laat horen. In het programma wisselen olijke liefdesliedjes en moderne balladetjes verscheidene voor de toptunes af. Een plaat die ook op een feestavondje beste diensten kan bewijzen omdat het repertoire er zich bijzonder goed toe leent er zowel naar te luisteren als er een dansje bij te plegen.

Bestelnummer T 10116 en adres: Boekhandel SALAS

x—X—x

Een andere plaat, die wij bij SALAS uit de discotheek hebben gelicht is de Philips langspeler P 77304 L met als titel „Bonjour Paris" en met als uitvoerenden Michel Legrand en zijn orkest. Men kan luisteren naar J'ai deux amours, Les lavandières du Portugal, Parlez moi d'amour, Mon homme, French Cancan, C'est à Hambourg en nog verscheidene andere bekende Franse melodieën. Meteen zij evenwel gezegd, dat men bij Michel Legrand niet te doen krijgt met wat men de stereotype interpretatie van dit soort Franse repertoires zou kunnen noemen — integendeel — maar met wat Legrand, de „Magicien du French New Sound" ofwel „Le roi des Arrangeurs" ervan heeft gemaakt en zulks is bepaald de moeite waard er kennis van te nemen en er geboeid naar te luisteren.

Wat ons sterk is opgevallen is de fijngenuanceerde sfeerwerking die Legrand in zijn arrangementen heeft verklankt en die vaak knap raak het karakter van de bepaalde chanson typeren. Geraffineerd muzikaal technisch en zeker niet gespeend van muzikale bewogendheid mag men Legrands instrumentatie noemen, de combinaties in harmonie en in contrast van de geluiden van bepaalde instrumenten, waarbij hij vaak klanken en kleuren oproept, die niet alledaagse stemmingen doen leven. Ook de wijze waarop hij „speelt" met het volume van het geluid, is apart en interessant. Legrand de Stan Kenton te noemen van de interpretatie van het Franse chanson komt ons niet ver gezocht voor. In ieder geval wordt Michel in het Frankrijk van vandaag de meest progressieve musicus in zijn genre geacht. Zijn arrangementen zijn intussen wereldberoemd. In 1956 — hij was toen 23 jaar oud — presenteerde hij in de V.S. televisie uitvoeringen, die de pennen van vele critici ten faveure van Legrand in beweging brachten. Ook deze Philipsplaat behoorde tot de collectie van grammofoonopnamen, die Legrand de Grand Prix du Disque bezorgde.

Wie dus — hetgeen is aan te bevelen — prijs stelt op een zeer aparte versie van melodietjes, die welhaast iedereen kent zij deze LP van harte aanbevolen. (Boekhandel SALAS). Bestelnummer P 77304 L.

x—X—x

Het verwonderde ons bepaald niet, dat wij — eenmaal bij ELGA aangeland — opnieuw met Michel Legrand werd geconfronteerd toen wij in de niet minder rijk voorziene discotheek in de Kerkstraat Italiaanse vakantiemuziek aan de orde stelden. Behalve „Holiday in Paris" liet Michel Legrand immers ook een „Holiday in Rome" op de plaat vastleggen. Opnieuw een hele langspeler vol met fijn afgewogen „moderne" klanken, aparte toonzettingen, sfeerrijke klankcombinaties en bezielde voordracht. Het tot in de kleinste details verzorgde spelen van de leden van het orkest van Legrand tekent de aandacht, waarmee Michel zijn composities en arrangementen op papier heeft gesteld. In tegenstelling tot de hiervoor besproken plaat is de muzikale allure van deze Italiaanse publikatie romantischer, luchtiger, vuriger van aard, waaraan het gebruik van instrumenten als fluiten en mandolines uiteraard mede debet is. Een plaat met een innemende muzikale sfeer, die het oor streelt en het hart beroeren kan. Verklankte Italiaanse romantiek en schoonheid en knusse gezelligheid, zaken waar men in onze tijd van mislukte topconferenties, ondergrondse kernproeven en zoveel zaligheden meer, eens des te meer behoefte kan hebben. We'nu, vertrouw dan eens zo'n langspeler als deze aan uw platendraaier toe.

Philips 33 toeren nr. BBL 7048 (ELGA).

x—xX—

Een feestelijke Franse plaat, bij ELGA beluisterd, is de Decca langspeler, gemerkt DL 8599 en gewijd aan de Franse musicus en componist van vooral ook filmmuziek, Roger Roger. Ook de inhoud van deze plaat is uitsluitend „instrumentaal". Ook nu weer een reeks van Franse melodieen, The sound of Moulin

(Vervolg laatste pagina)

Milaan waar de mens de tijd heeft

...een zachte glans van liefde en levensweelde onder het grijs gewaad van ouderdom

Milaan doet de bezoeker vreemd aan. Een soort Rotterdam of New York, waar de mensen de tijd hebben. Je behoeft er maar enkele straten door te lopen om voldoende te beseffen in een enorme handelsstad te zijn. De auto die de reizigers van het vliegveld naar de stad vervoert, brengt je om te beginnen al direct in een buurt, waar zaken en kantoren als torens om je heen staan geschaard. Maar goed, dat duurde voor ons niet lang, wij moesten erop uit om een hotel te zoeken. Plotseling stonden wij op het Domplein. Nu niet gaan kijken, zeiden wij want dan wordt het beslist te laat voor een hotel. Wij staken dus het plein over en in minder dan geen tijd hadden wij in een stille zijstraat een voortreffelijke slaapplaats gevonden. Met direct in de buurt een café, waar wij ons ontbijt konden nemen. Dit deden wij in een bar — een vreemd aandoend woord, waarbij ge geneigd zijt te denken dat wij de chianti reeds bij het begin van de dag plachten te drinken. Maar de bar is in Italië niet anders dan een staancafé, een altijd schoon vertrek, zo maar ergens, met een toonbank, veel chroom, flessen en niets doende mensen. Natuurlijk zijn er taartjes te krijgen en Purgina's. Maar die vindt ge letterlijk overal. Aan een enorme machine, met nog meer chroom, met rode lichten, knoppen, kranen, hefbomen, ketels en buizen, opereert een heer in een witte jas, iets dokterachtigs dus. Onder geblaas van stoom wordt op deze manier de beste koffie ter wereld gebrouwen: de café espresso.

Heerlijk, maar naar onze begrippen te weinig. Dat het sterke koffie is deert ons niet. Wij kunnen met gemak drie espressi achter elkaar op.

En uit de slaap houdt het ons nog minder. Wij nemen ze als night-cap zowel als eye-opener! Wie dus, als wij, van een vol kopje houdt, kan vragen om een lange koffie (espresso lungo). De koffiemaker laat het kopje dan staan tot het vol is. Het eenvoudigst is te bestellen senza zucchero (zonder suiker) en dan later zelf zoveel suiker te nemen, als het ú belieft. Als u dit aan een Italiaan overlaat, is uw koffie vergeven van de suiker.

Aan de vaal-bruine kleur van de pij der Paters Capucijnen in de naam ontleend van wat wij koffie met melk noemen: cappucino. Vraagt u daarentegen koffie met melk, dan krijgt u een soepkom met melk en daarin een enkele espresso. Dus een zogenaamde koffie-verkeerd, maar dan wel erg verkeerd. Om die te zien drinken moet u des morgens vroeg naar de volkscafés gaan. De gewone man doet namelijk zijn ontbijt met een café-latte. Wat hoger op de sociale ladder volstaat men met een cappucino en nog wat hoger met een espresso en een glaasje water.

Na deze uitweiding over de espresso nog iets over het ontbijt. In dure internationale hotels is dit natuurlijk wel te krijgen. Meestal is men echter tijdens de ontbijturen bezig de zaal te vegen, zo weinig is men erop ingesteld. Alhoewel — wij hebben het toch ook in den Haag wel eens meegemaakt, dat de zaal wel was aangeveegd, maar de bedienende kelners allerminst.....

De kleinere hotels, veel leuker om Italië te leren kennen, bieden geen enkele gelegenheid voor ontbijt maar kunnen u op zijn hoogst aan een espresso helpen, die ze dan elders even voor u laten halen (en die half koud aankomt). Wij zijn geen sterke ontbijters, want het zwervend leven heeft ons geleerd, dat men verstandig doet de ontbijtbehoefte zoveel mogelijk af te leren. Bijna nergens kun je een ontbijt krijgen en in verhouding tot wat je krijgt, is het de duurste van alle maaltijden. Maar iets hebben wij toch nodig. Tot verbijstering van de barkeeper bestelden wij dan met zijn tweeën vier cappucino's (meestal later elk nog een) en een heel pakje grissini. Dit laatste zijn

(Vervolg laatste pagina)

In Como aan het meer

Welhaast nergens anders zo — goed geklede vrouwen —

COMO! Dit is weer „een van die oorden". Een plek met atmosfeer, die iemand om de een of andere overklaarbare reden iets zegt. Het soort stad, dat iets doet trillen in je herinnering, hoewel je haar nooit tevoren gezien of ervan gehoord hebt.

Wij weten eigenlijk niet waar meer de voorkeur aan te geven. Het bewonderen van elk détail, dat in de volle zon naar voren wordt gerukt, of het je laten meedrijven met de melancholische poëzie van zo'n stad bij avond.

Oude wijn en een oude stad hebben dit gemeen, je geniet er het meest van bij karige verlichting. De wijn bij de flakkerende vlammen van een open haardvuur. De stad bij het zachte licht van oude straatlantaarns, onder Lieve Vrouwenbeeldjes of opeens schichtig neerkletsend uit een oud portiekje. Alle détails zijn nu verdoezeld. Enkele grote massa's steken af tegen de donker-blauwe

avondhemel. Trapgevels versmelten met hoge puntdaken. Het geeft je soms de indruk van een theaterdécor voor een mantel- en degenstuk.

Hoe het ook zij, Como is een heerlijke stad, gelegen aan een heerlijk meer. Het Comomeer met de daaraan gelegen plaatsjes vormen verreweg het liefelijkste deel van heel Italië.

Wat ons wel het meest opviel in Como is de élégance, waarmee de vrouwen van deze stad zich kleden en zich bewegen. Dat is gewoon fantastisch. Nergens ter wereld zagen wij zulke goed geklede vrouwen als hier. In Como worden geen jurken gesjouwd, maar *gedragen*. Het sierlijk hooggehakte schoentje accentueert de bevallige lijn van de japon en wordt *hier* niet bedorven door de pantoffelschoen. Kleurencombinaties zijn verrassend en soms zeer bijzonder, maar altijd goed verantwoord. Kortom Como is *de* stad voor *de* vrouw. Hier gaat een wereld voor haar open, waarvan zij wellicht nooit had gedroomd. De fijnste schoentjes worden met de hand gemaakt. De prijzen van dit alles liggen niet **schrikbarend** hoog. Como is echter niet alleen een paradijs voor vrouwen, ook de heer der schepping vindt er op zijn gebied zeer luxueuze winkels, waarin zaken worden verkocht, die zelfs het mannenhart een tikje vlugger zullen doen slaan. Dit wat de kleding betreft.

Como is een stad, die over de hele linie charmant is. Hier is aan te bevelen eerst gezellig te gaan winkelen in de via Vittorio Emanuele, waarin de S. Fedelekerk is gelegen en die alleszins de moeite van een bezoek waard is. Moe gewandeld en gekeken, gaat u dan uitrusten ofwel op het knusse plein voor de Dom, waar de onafscheidelijke duiven graantjes pikken, ofwel op de piazza Cavour, waar het verrukkelijk taartjes eten is bij Excelsior.

Wilt u de stad eens vanuit hoger sferen bekijken, neem dan de funiculair en ga boven per bus een beetje rondtoeren. U zult er kostelijke plaatsjes vinden met een prachtige lichtval op de trapstraatjes. Zomaar een scheut stralen door een spleet. Voor het zondagmorgen-kopje koffie leent zich de villa d'Este uitstekend.

Como bezoeken en niet gaan spevaren op het meer, het is gewoon ondenkbaar!

Wie zal ze niet willen zien, die aardige stadjes waar elk straatje, elk poortje, elk verweerd stukje steen zijn eigen geschiedenis vertelt. De bloemperken in de tuinen zijn zo bont als een oud wandtapijt. Van de witte kolommen aan de villa's druipen een rijkdom van blauwe hanggewassen af en over de tuinmuren, die het meer begrenzen, hangen borstweringen van oleanders af.

Op het uitgestrekte gazon van een behaaglijk tussen bougainville verscholen villa, staan breed uitwaaierende beuken naast reuzensparren, blauw en diepzinnig, maar aan het uiteinde van elke tak een frivool bouquetje van heel licht groene naalden. Een cadeautje van het voorjaar.

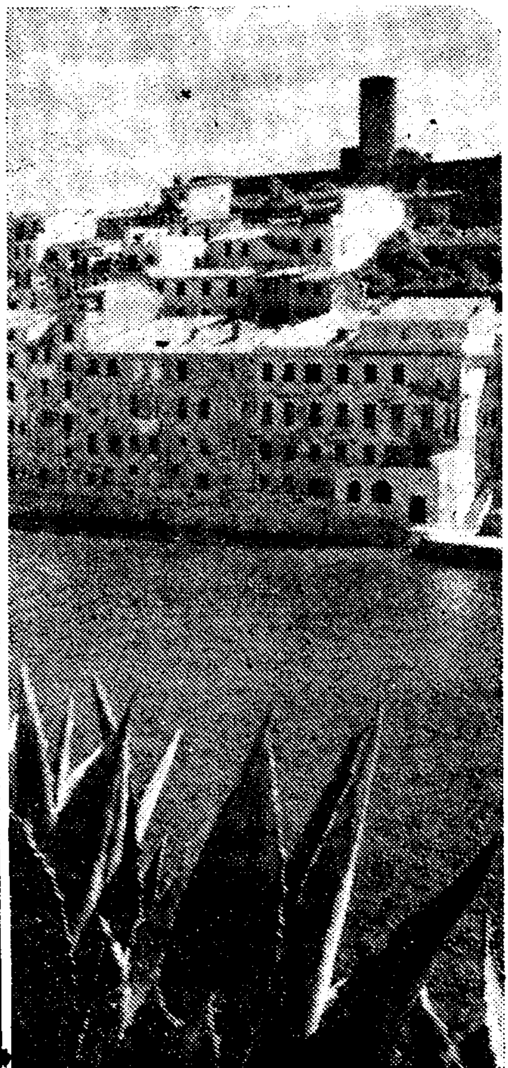
Ergens ruist een bron, die de stilte niet verstoort, maar wel accentueert. In tegenstelling met Oostenrijk zou je dit een miniatuurlandschap willen noemen. Uitermate liefelijk.

Een groen karpet van leliebladen

Cadenabbia en Bellagio kunnen bogen op de mooiste villa's ter wereld. Deze geweldige patriciërshuizen worden slechts voor de helft van het jaar door de eerste van Italië's families bewoond. In de vijvers, omzoomd door het geel en rood van de rozen en een druppeltje goud voor het hartje van de madeliefjese drijven de waterlelies op de vlakke groene tafels van hun bladeren. In het voorjaar zijn deze tuinen één vlindering van tedere, rozige bloesems.

Avondstemming aan het Comomeer

De avonden aan het meer van Como zijn zacht en stil. De tere voorjaarsachtige kleur, die zoveel lijkt op de bloesem van de lavendel en nog meer op het gonzig-violet van de primula, wordt door wolken en water gedragen, maar ook door de toppen van de bergen. Hoe dichter bij de zon, des te sneller stijgt deze kleur op naar rozerood en het rood naar goud. De bomen op de bergen vormen een geweldige boog.

Er is een open plek, die als het ware een poort vormt. In die poort staat de zon, het donkere dennenbos, waartegen de stralen breken, schittert als een stadsmuur van louter ametist. Het ganse hemelgewelf glanst in apocalyptische kleuren. De aarde ligt stil en bleek daaronder, de hemel is uitsluitend pracht en wonderbaarlijk geheimzinnig. Het is echter de pracht van een ogenblik.

De poort slaat dicht, een wolk schuift er als een grendel voor. Een zwakke schijn is nog waar te nemen, de weerglans, die dringt door het sleutelgat van Gods rijk. Het meer van Como is van een jubelende schoonheid. Het is een stukje paradijs.

Zürich, een toeristenplaats van de allereerste rang

Zürich met zijn 450.000 inwoners, is een gezellige en levendige stad. Zij heeft de allure van een wereldstad. Zürich is, èn om zichzelf, èn als uitgangspunt voor tochten dieper het land in, een toeristenplaats van de allereerste rang. De stad is oud en de geschiedenis heeft er haar stempel op gedrukt.

Er zijn natuurlijk vele mooie winkelstraten in Zürich, maar de Bahnhofstrasse is wel de voornaamste. In de eerste zijstraat aan uw rechterhand als u van het Centraalstation komt, vindt u een zeer goed hotel: Hotel Simplon. In dezelfde straat, een eindje voorbij dit hotel, vindt u op de hoek er recht tegenover WALLISERHOF, waar u de beste Fondu van heel Zürich kunt krijgen in een uiterst gezellige omgeving. Op de andere hoek, dus tegenover Walliserhof is een konditorei, die er wezen mag. Het is de vroegere littéraire club, waar de geleerden van Zürich tezamen kwamen. Een gelegenheid, die wij u ten zeerste kunnen aanbevelen vanwege al de zaligheden, die er te krijgen zijn.

Het gemsje in het oude stadsdeel

Alle stadsgedeelten in Zürich zijn de moeite van een bezoek waard. Maar het oude stadsdeel vonden wij toch verreweg het interessante. De Augustinergasse bv. is een karakteristieke straat van oud-Zürich, met veel mooie erkers. De smalle straatjes in dit stadsgedeelte zijn kostelijk en bijna huis aan huis zijn er unieke eetgelegenheidjes. Ga er vooral een gemsje eten. Alleen voor het gemsje zouden wij altijd naar Zürich terug willen. Voor het gemsje en de apéritif in hotel Störchen, waar een goede pianist een genoegelijke sfeer schept in de bar.

Wat is het doel van Zürich

Om er je vakantie te vieren en de ene heerlijke dag na de andere over je heen laten glijden, dat is het doel van een plek als deze.

ELISABETH HARTOG

Vrijverkeer

De ministers van buitenlandse zaken van België, Luxemburg en Nederland zijn tot overeenstemming gekomen over een conventie welke een einde zal maken aan de controle van reispapieren aan de binnengrenzen van de Benelux.

De overeenkomst moet nog wel door de parlementen worden goedgekeurd. Het zal echter wel mogelijk blijken een en ander per 1 juli dus voor de aanvang van het toeristenseizoen, in kannen en kruiken te hebben. Dat betekent dus dat er een vrij personenverkeer mogelijk is binnen de grenzen van de Benelux.

Ook zal gemeenschappelijk worden opgetreden bij het verlenen van visa en bij de controle van de buitengrenzen. Een visum, verleend aan een vreemdeling zal voortaan voor het gehele gebied der Benelux geldig zijn.

Tijdens de bijeenkomst in Brussel waarbij men het over bovenstaande eens werd, is ook gesproken over nauwere economische samenwerking en het meer rekening houden met elkaars economische belangen.

Jules - Verne

Het zal de talloze liefhebbers van zijn werken ongetwijfeld deugd doen te vernemen, dat nu ook Jules Verne in Parijs zijn museum heeft, waar men o.a. een getrouwe nabootsing kan zien van de hut van Kapitein Nemo aan boord van de Nautilus en van de bestuurderscabine van een ruimteschip. Het museum is gevestigd in het Paleis de Paris — 32 Rue Louis-le-Grand - PARIJS (2o), waar reeds een wassenbeeldmuseum is geïnstalleerd, dat belangrijke episoden uit de geschiedenis van Parijs in beeld brengt.

MILAAN

harde staafjes brood, croquant en vers, natuurlijk vers, want in vier werelddelen die wij bereisd hebben, hebben wij buiten het dierb're vaderland nooit ergens met oudbakken brood ons ontbijt behoeven te doen.

Door twee genoeglijke straatjes kwamen wij op het Domplein. Wij kijken op naar de kathedraal en onder het lopen verschuiven de broze bogen als het ware voor en uit elkaar en de fijne kartelige torentjes lijken zich zachtjes voort te bewegen langs het blinkend dak.

De kathedraal, een door de eeuwen gelijkmatig afgesleten grijsstenen kantwerk van ontroerende schoonheid. In die gelijkmatige versletenheid ligt een eigenaardige bekoorlijkheid. Iets ouds is meestal tragisch en geweldig, als een mooie en nog krachtige grijsaard. Maar een oude kathedraal behoudt in haar antieke ongeschondenheid iet innigs-zachts en liefelijks. Een afstomping van al wat scherp of hoekig is. Iets als de tere berustende glimlach van een schone oude vrouw op wier gelaat de levensstormen wel veel uitgewist, maar nergens ingevreten hebben. Het is één en gaaf gebleven. Het is verweerd maar onverwoest. Er blijft een zachte glans van liefde en levensweelde stralen, onder het grijze weemoedswaas der oude dagen.

Iedereen weet het, want elk gidsje vertelt het u: de Dom is in grootte de tweede ter wereld, de vensters van het transept zijn de grootste ter wereld, er staan 135 pinakels op de kerk en er zijn 2245 beelden te bewonderen. Wie zijn Italiaans per Linguaphone heeft opgehaald, kent het zinnetje uit zijn hoofd. Het zijn onbelangrijke gegevens, die alleen aardig zijn om te weten. Niemind weet wie de kerk getekend heeft. De bouw vorderde langzaam. Men bouwde sinds de veertiende eeuw maar zo'n beetje door. Hoe langzaam het ging wordt geïllustreerd door wat eens gebeurde: men moest eens een vleugel afbreken van een paleis waar Napoleon te Milaan in gewoond had, omdat de ruimte nodig was voor een stuk van de dom. Wie de Keulse dom kent: deze te Milaan is precies tweemaal zo groot.

Op het plein voor de Dom staat Victor Emmanuel II te midden van de duiven. Zij strijken neer op de hoofden en handen van de beelden der heiligen. Zouden er meer duiven of meer beelden zijn?

De eredienst in de kerk wijkt er af van die der hele verdere R.K. Kerk doordat Milaan een geheel eigen ritus heeft: de Ambrosiaanse. Zowel van binnen als van buiten kan de kerk bezichtigd worden en wie per lift in de daktuin van de kathedraal is aangeland, kan daar zowaar nog verversingen kopen, tot Coca-Cola toe.

In de kerk kom je van de klaarlichte dag in het donker terecht. Schaars aangebrachte kaarsen werpen haar schijnsel op de machtige pijlers, die naar boven in het ondoordringbaar duister te loor gaan. Maar in die donkere ruimte bloeien als in onmetelijke verte, gekleurde ramen op, die boodschappers zijn van hemels licht. In het flauw verlichte schemerdonker klinkt het zoemend de beurtzang van een litanie, die van een der kapellen uitgaat, het gezoem wordt een rythmisch roepen dat de reusachtige ruimte vult. Het „ora pro nobis" dreunt ruisend omhoog naar de gewelven.

Het mooist is de kerk bij avond. Het Domplein zelf is dan zo gezellig als het Damrak, alleen vrolijker zouden wij zeggen. Negentiende van de mensen hebben er niets anders te doen, dan hun vacantiegeld te verteren en als dat geen vrolijke karwei is, weten wij niet wat dan wel de vreugde zou bevorderen. Recht tegenover de kathedraal is een trattoria, waar twee tafeltjes buiten op het plein staan. Aan een daarvan hebben wij enkele uren mogen zitten.

De galerij Vittorio Emanuele welke zich aftakt van het Domplein is de moeder van dit instituut, zoals ge die uit den Haag en Brussel kent. Alleen is deze nog wat groter en hoger. Ge kunt er van alles krijgen en de geuren van de restaurants in de passage lokken.

Het Scala Theater was gesloten, want wij waren er in de zomer. Maar via een zijdeur konden wij toch een blik in de vermaarde zaal werpen. Zij viel ons feitelijk wat tegen en het klinkt ons bijna onmogelijk dat meer dan 3000 mensen hier een zitplaats zouden kunnen vinden. Maar het zal wel zo zijn. Leonardi da Vinci heeft zijn standbeeld ervoor en na een kwartiertje lopen, hebben wij ook het kasteel Sforza's gezien, de familie die eeuwenlang Milaan beheerste. Even verderop bezochten wij bij de Santa Maria delle Gracie, Da Vinci's Laatste Avondmaal, dat als door een wonder gespaard bleef, toen de zaal zelf aan puin werd gebombardeerd. Alles is nu hersteld en de schildering zelf goed gerestaureerd.

Per tram is het een aardige rit dwars door de volkse winkelstraten van Milaan van het Domplein naar de Sant' Ambrogio. Sint Ambrosius stichtte hier op de plaats van een heidentempel een kerk. Het gebouw werd herhaaldelijk gerestaureerd, voor het laatst in de elfde eeuw. Een gebouw, zoals men dat hier niet zou verwachten. Van rode bakstenen. Eigenlijk een beetje verloren aan een stil plein. Twee torens dienen als blikvanger, want anders zou men de kerk misschien voorbij rijden. De kortste toren is de oudste namelijk uit de achtste eeuw.

Deze kerk is natuurlijk belangrijk als stichting van Sint Ambrosius en omdat er, naar verluidt, de doop van de kerkvader Augustinus zou hebben plaats gevonden. Maar veel interessanter is zij om haar plattegrond. Binnen de muren van het geheel heeft men kerk en plein. Dit laatste was bestemd voor de catechumenen, die in de oude tijd het kerkgebouw niet mochten betreden. Het niveau is nu wat lager dan dat van de kerk, maar oudtijds was dit niet het geval. Op dit omheinde plein, als het ware in de kerk en toch erbuiten, volgden zij de dienst. Ge kunt de portiek met drie arcaden nog zien, waar de dienstdoende priester verscheen om de doopleerlingen te onderrichten.

Voor het bezoek aan Noord-Italië biedt Milaan een uitnemend hoofdkwartier. Vanzelf komt ge dan ook eens in het station, naar men zegt het grootste in Europa. Kijk maar eens om, als ge de trappen afgaat naar de uitgang!

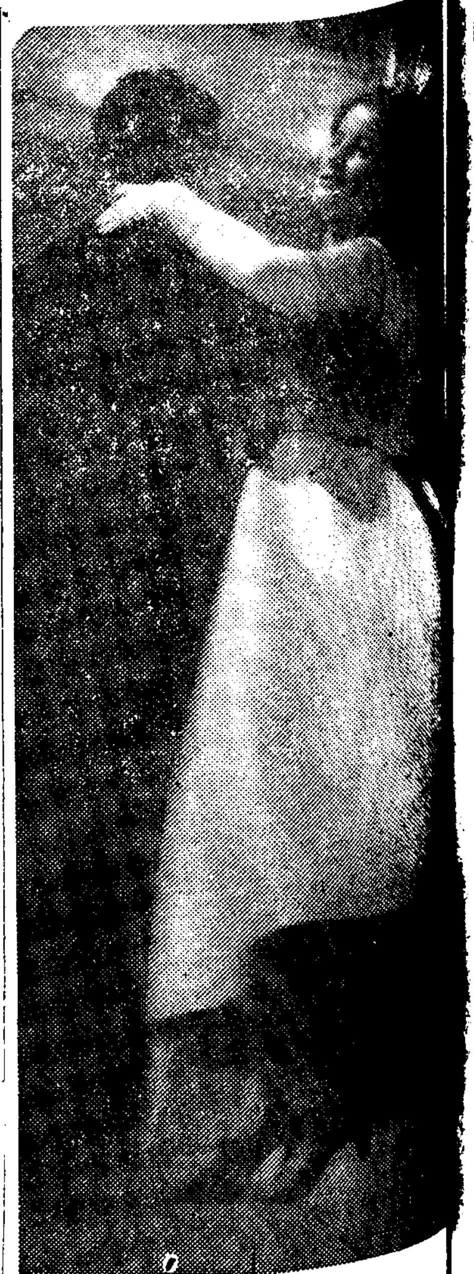
Van Milaan uit kan men in een volle middag het luchtkuuroord Courmayeur bereiken — ver van de wereld naar het schijnt en aan de voet van de Mont Blanc, die hier Monte Bianco heet en geweldiger, trotser wand vertoont dan uit Chamonix aan de Franse zijde. De rit is in het begin vrij eentonig: de Povlakte doet aan de omstreken van Alkmaar denken. Maar al spoedig komt ge in het Italiaanse Savoye, welks ware pracht berust in het decor van de Alpen en hun dalen. De vallei van Aosta, die ge zo binnen zult gaan, is de grootste en de fraaiste. Wij weten niet, wat wij het meest hebben bewonderd: de bergtoppen of de resten van kastelen, die hier als beeld van vroegere grootheid staan. Dan wel de vergezichten, die men keer op keer te genieten krijgt.

Rome......

De rookblauwe bergen leggen nog een vage sneeuwlijn langs de zoele zomerhemel. Daaronder wolkt wat teer groen en donkere cypressenheuvels hebben hun ernstige vreugde daarneven. Diep inwaarts, waar de Dora stroomt, stijgen andere dalen naar de gletsjers op: behalve dat van Courmayeur die van Cogne, Valtournanche en Gressoney.

Courmayeur zelf, 1224 meter boven de zeespiegel, is een grappige verzameling hotels en enkele huizen. De taal is hier Frans, maar het hart klopt er op zijn Italiaans. In de school wordt des morgens les gegeven in het Frans, 's middags in het Italiaans. In de kerk wordt in twee talen gepreekt en wij lieten ons vertellen, dat de mensen thuis Frans spreken. De Franse grens ligt hier een uur of drie vandaan. In Au Chamois hebben wij wat aan de straat gezeten. Sci estivo of zomerskisport wordt hier beoefend. Het is een druk toeristenplaatsje met prima hotels en ook leuk om te wandelen.

ELISABETH HARTOG

Muziek

Rouge tot en met Mambo for strings maar thans is een man, c.q. een orkest aan het woord, dat amusementsmuziek een klassiek tintje weet te geven. Rogers arrangementen zijn nogal symphonisch van karakter, breed en zwierig opgezet en uitgewerkt, maar wel opmerkelijk fijn, af en toe naar onze smaak een tikje te mooi, te gepolijst van klank. Aan romantiek in ieder geval geen gebrek, ook niet trouwens aan een zorgvuldig afgewerkt musiceren. De vioolpartijen vallen op door de bezielde wijze waarop ze worden vertolkt. Het koper is opvallend warm van geluid. Een plaat die bij behoefte aan background muziek uitstekend van pas kan komen.

Wij vermelden tenslotte het complete program van deze LP: The song from Moulin Rouge, Viens toi, qui m'aimeras, Les roses pour du, Tu peux chercher, Mambo for strings, Heart of Paris, Sur le pavé, Jalousie, Whistlin' for a wind en Danse roumaine. De weergave van de plaat is magnifiek.

x—X—x

Liefhebbers van het Franse chanson — nu niet alleen gespeeld, maar vooral gezongen — mogen de Angel langspeler nr. 65037, die we eveneens via ELGA beluisterden, bepaald niet missen. Het gaat hier bij de uitvoering om twee Partijzenaars, de heren Varel en Bailly, die na een hele tijd van samen optreden hun vokale kwaliteiten hebben uitgebreid met en versterkt door nog eens zeven zangers, simpelweg „Les chanteurs de Paris". Ze zijn bij elkaar dus „met z'n negenen" in een voortreffelijk afgestemd zijn op elkaar. De inhoud van de onderhavige plaats is er wel een frappante getuigenis van — van de vokale kwaliteiten van de heren, hun spitse zin voor improvisatie, van de Franse esprit en van de duidelijke bedoeling om niet alleen voor hun eigen plezier te zingen doch er vooral de luisteraar mee te vermaken en te boeien. Wel, dat doet het program van allerhande liedjes op deze plaats dan ook van de eerste tot en met de laatste groef.

Men mag waardering hebben voor de keuze van deze liedjesreeks, die steeds van karakter en sfeer wisselt en dan nog eens nadrukkelijker het veelzijdig talent van de negen onderlijnt. Toen de groep eertijds haar debuut maakte in het Waldorf Astoria Hotel in New York schreef de New York Journal American: The most exciting group of singing young men we've enjoyed in years' — en even verder: 'They would be the headline act on any program. The songs are fresh and gay, the harmonizing takes the best advantage of the nine good voices and the ensemble is well coordinated. Plenty of verve and talent'.

Men weet dus waar men bij aankoop van deze LP bij ELGA aan toe is.